

<u>Paziņojums Nr.</u>	Saturs	Lappuse
	I <i>Informācija</i>	
	Tiesa	
	TIESA	
2006/C 294/01	Lieta C-105/02: Tiesas (pirmā palāta) spriedums 2006. gada 5. oktobrī — Eiropas Kopienu Komisija pret Vācijas Federatīvo Republiku (Valsts pienākumu neizpilde — Kopienu pašu resursi — Nepārbaudītas TIR karnetes — Atbilstošo pašu resursu nepārskaitīšana)	1
2006/C 294/02	Lieta C-131/03 P: Tiesas (virspalāta) spriedums 2006. gada 12. septembrī — R. J. Reynolds Tobacco Holdings, Inc., RJR Acquisition Corp., R.J. Reynolds Tobacco Company, R.J. Reynolds Tobacco International, Inc., Japan Tobacco, Inc. pret Philip Morris International Inc., Eiropas Kopienu Komisiju, Eiropas Parlamentu, Spānijas Karalisti, Francijas Republiku, Itālijas Republiku, Portugāles Republiku, Somijas Republiku, Vācijas Federatīvo Republiku, Grieķijas Republiku, Nīderlandes Karalisti (Apelācija — Komisijas lēmums celt prasību trešās valsts tiesā — Prasība atcelt tiesību aktu — Nepieņemamība)	2
2006/C 294/03	Lieta C-377/03: Tiesas (pirmā palāta) spriedums 2006. gada 5. oktobrī — Eiropas Kopienu Komisija pret Beļģijas Karalisti (Valsts pienākumu neizpilde — Kopienu pašu resursi — Nepārbaudītas TIR karnetes — Atbilstošo pašu resursu neizmaksāšana vai novēlota izmaksāšana)	2
2006/C 294/04	Lieta C-378/03: Tiesas (pirmā palāta) spriedums 2006. gada 5. oktobrī — Eiropas Kopienu Komisija pret Beļģijas Karalisti (Valsts pienākumu neizpilde — Kopienu pašu resursi — Parādnieka atliktie maksājumi — Piedziņa)	3
2006/C 294/05	Lieta C-475/03: Tiesas (virspalāta) spriedums 2006. gada 3. oktobrī (<i>Commissione tributaria provinciale di Cremona</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Banca popolare di Cremona soc. coop.arl</i> pret <i>Agenzia Entrate Ufficio Cremona</i> (Sestā PVN direktīva — 33. panta 1. punkts — Aizliegums iekasēt citus valsts nodokļus, kas uzskatāmi par apgrozījuma nodokļiem — Jēdziens “apgrozījuma nodoklis” — Itālijas reģionālais ražošanas nodoklis)	3

2006/C 294/06	Lieta C-84/04: Tiesas (otrā palāta) spriedums 2006. gada 5. oktobrī — Eiropas Kopienu Komisija pret Portugāles Republiku (Valsts pienākumu neizpilde — Regula (EEK) Nr. 4253/88 un EKL 10. pants — Struktūrfondi — Struktūrfondu darbības un EIB darbības koordinācija — ELVGF Virzības nodaļas maksāto atbalstu summu sistemātiska samazināšana — Nodevas, ko Ifadap iekasējis plānošanas periodā no 1994. līdz 1999. gadam)	4
2006/C 294/07	Lieta C-105/04 P: Tiesas (pirmā palāta) 2006. gada 21. septembra spriedums — <i>Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied</i> pret <i>Technische Unie BV</i> , Eiropas Kopienu Komisija, <i>CEF City Electrical Factors BV</i> , <i>CEF Holdings Ltd</i> (Apelācija — Aizliegtas vienošanās — Elektrotehnikas tirgus Nīderlandē — Valsts vairumtirgotāju apvienība — Nolīgumi un saskaņotas darbības, lai izveidotu kolektīvu ekskluzivitātes režīmu un noteiktu cenas — Naudas sods)	4
2006/C 294/08	Lieta C-113/04 P: Tiesas (pirmā palāta) spriedums 2006. gada 21. septembrī — <i>Technische Unie BV</i> pret Eiropas Kopienu Komisiju, <i>CEF City Electrical Factors BV</i> , <i>CEF Holdings Ltd</i> , <i>Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied</i> (Apelācija — Aizliegtas vienošanās — Elektrotehnikas tirgus Nīderlandē — Valsts vairumtirgotāju apvienība — Nolīgumi un saskaņotas darbības, lai izveidotu kolektīvu ekskluzivitātes režīmu un noteiktu cenas — Naudas sods)	5
2006/C 294/09	Lieta C-275/04: Tiesas (pirmā palāta) spriedums 2006. gada 5. oktobrī — Eiropas Kopienu Komisija pret Beļģijas Karalisti (Valsts pienākumu neizpilde — Kopienas ārējais tranzīts — Regula (EEK) Nr. 2913/92 un Regula (EEK) Nr. 2454/93 — Kopienų pašu resursi — Nodokšana — Termiņi — Nokavējuma procenti — Apliecinājošu dokumentu, kas attiecas uz pašu resursu noteikšanu un nodošanu, nesaglabāšana un nepaziņošana)	6
2006/C 294/10	Apvienotās lietas C-282/04 un C-283/04: Tiesas (pirmā palāta) spriedums 2006. gada 28. septembrī — Eiropas Kopienu Komisija pret Nīderlandes Karalisti (Valsts pienākumu neizpilde — EKL 56. panta 1. punkts un 43. pants — Nīderlandes valsts īpašās akcijas (“golden shares”) sabiedrībās KPN un TPG — Jēdzienu “kontroles līdzdalība”, “tieši ieguldījumi” un “portfeļa ieguldījumi” nošķiršana pamatbrīvību kontekstā — “Valsts pasākums” pamatbrīvību izpratnē — Vispārējo pasta pakalpojumu garantija)	6
2006/C 294/11	Lieta C-290/04: Tiesas (virspalāta) spriedums 2006. gada 3. oktobrī (<i>Bundesfinanzhof</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>FKP Scorpio Konzertproduktionen GmbH</i> pret <i>Finanzamt Hamburg-Eimsbüttel</i> (EEK līguma 59. pants (vēlāk: EK līguma 59. pants, jaunajā redakcijā pēc grozījumiem: EKL 49. pants) un EEK līguma 60. pants (vēlāk: EK līguma 60. pants, jaunajā redakcijā pēc grozījumiem: EKL 50. pants) — Nodokļu tiesību akti — Ienākuma nodoklis — Pakalpojumi, ko sniedzis nerezidents mākslas pasākumu ietvaros — Princips par nodokļa ieturēšanu ienākuma gūšanas vietā — Pakalpojumu sniedzējs, kuram nav dalībvalsts pilsonības)	7
2006/C 294/12	Lieta C-312/04: Tiesas (pirmā palāta) spriedums 2006. gada 5. oktobrī — Eiropas Kopienu Komisija pret Nīderlandes Karalisti (Valsts pienākumu neizpilde — Kopienų pašu resursi — Nepārbaudītas TIR karnetes — Ievedmuitas nodokļu iekasēšanas procedūras — Neievērošana — Atbilstošo pašu resursu nepārskaitīšana un nokavējuma procentu nesamaksāšana)	8
2006/C 294/13	Lieta C-368/04: Tiesas (trešā palāta) spriedums 2006. gada 5. oktobrī (<i>Verwaltungsgerichtshof</i> (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Transalpine Ölleitung in Österreich GmbH</i> , <i>Planai-Hochwurzener-Bahnen GmbH</i> , <i>Gerlitzten-Kanzelbahn-Touristik GmbH & Co. KG</i> pret <i>Finanzlandesdirektion für Tirol</i> , <i>Finanzlandesdirektion für Steiermark</i> , <i>Finanzlandesdirektion für Kärnten</i> (Valsts atbalsts — EKL 88. panta 3. punkta pēdējais teikums — Nodokļu par enerģiju daļēja atmaksa — Nepaziņošana par atbalstu — Komisijas lēmums — Paziņojums par atbalsta saderību ar kopējo tirgu attiecībā uz kādu pagājušu laika posmu — Ietekme uz to uzņēmumu atmaksāšanas lūgumiem, kas nav saņēmuši atbalstu — Valsts tiesu pilnvaras)	8



2006/C 294/14	Lieta C-434/04: Tiesas (trešā palāta) spriedums 2006. gada 28. septembrī (<i>Korkein oikeus</i> (Somija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — kriminālprocess pret <i>Jan-Erik Anders Ahokainen, Mati Leppik</i> (Preču brīva aprīte — EKL 28. un 30. pants — Valsts tiesiskais regulējums, ar kuru aizliedz vairāk nekā 80 % stipra nenedaturēta etilspirta importu bez iepriekšējas atļaujas — Pasākumi ar kvantitatīviem ierobežojumiem līdzvērtīgu iedarbību — Pamatojums ar sabiedrības veselības un sabiedriskās kārtības aizsardzību)	9
2006/C 294/15	Lieta C-452/04: Tiesas (virspalāta) 2006. gada 3. oktobra spriedums (<i>Verwaltungsgericht Frankfurt am Main</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Fidium Finanz AG</i> pret <i>Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht</i> (Pakalpojumu sniegšanas brīvība — Kapitāla brīva aprīte — Trešā valstī dibināta sabiedrība — Pilnībā vai galvenokārt uz dalībvalsts teritoriju orientēta darbība — Kredītu izsniegšana profesionālas darbības ietvaros — Prasība saņemt iepriekšēju atļauju dalībvalstī, kurā sniegts pakalpojums)	9
2006/C 294/16	Lieta C-467/04: Tiesas (pirmā palāta) spriedums 2006. gada 28. septembrī (<i>Audiencia Provincial de Malaga</i> (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — kriminālprocess pret <i>G. Francesco Gasparini, Jose M^a L.A. Gasparini, G. Costa Bozzo, Juan de Lucchi Calcagno, Francesco Mario Gasparini, José A. Hormiga Marrero, Sindicatura Quiebra</i> (Konvencija, ar ko īsteno Šengenas Nolīgumu — 54. pants — Princips <i>ne bis in idem</i> — Piemērošanas joma — Apsūdzēto attaisnošana likumpārkāpuma noilguma dēļ)	10
2006/C 294/17	Lieta C-17/05: Tiesas (virspalāta) 2006. gada 3. oktobra spriedums (<i>Court of Appeal (Civil Division)</i> (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>B.F. Cadman</i> pret <i>Health & Safety Executive</i> (Sociālā politika — EKL 141. pants — Vienlīdzīgas darba samaksas princips vīriešiem un sievietēm — Darba stāžs kā darba samaksas noteikšanas elements — Objektīvs pamatojums — Pierādīšanas pienākums)	10
2006/C 294/18	Lieta C-100/05: Tiesas (trešā palāta) spriedums 2006. gada 5. oktobrī (<i>Gerechthof te Amsterdam</i> (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>ASM Lithography BV</i> pret <i>Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Zuid/kantoor Roermond</i> (Muitas kodekss — Muitas parāda noteikšana — Tiesības ievest attiecīgās personas noteiktos un muitas iestāžu atbilstoši Muitas kodeksa 121. pantam apstiprinātos kompensācijas produktus — Nodokļi, ko var aprēķināt atbilstoši Muitas kodeksa 122. panta c) apakšpunktam — Nodokļu pārmaksas atmaksa, pamatojoties uz Muitas kodeksa 236. pantu)	11
2006/C 294/19	Lieta C-108/05: Tiesas (pirmā palāta) spriedums 2006. gada 7. septembrī (<i>Gerechthof te 's-Gravenhage</i> (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Bovemij Verzekeringen NV</i> pret <i>Benelux-Merkenbureau</i> (Preču zīmes — Direktīva 89/104/EEK — 3. panta 3. punkts — Atšķirtspēja — Iegūšana lietošanas rezultātā — Visas vai būtiskas Beniluksa teritorijas ņemšana vērā — Beniluksa valodu zonu ņemšana vērā — Vārdiska preču zīme EUROPOLIS)	12
2006/C 294/20	Lieta C-128/05: Tiesas (trešā palāta) spriedums 2006. gada 28. septembrī — Eiropas Kopienu Komisija pret Austrijas Republiku (Valsts pienākumu neizpilde — Sestā PVN direktīva — Pasažieru starptautisko pārvadājumu uzņēmumi, kas reģistrēti citā dalībvalstī — Gada apgrozījums Austrijā, kas mazāks par vai vienāds ar EUR 22000 — Vienkāršota PVN uzlikšanas un iekasēšanas procedūra)	12
2006/C 294/21	Apvienotās lietas C-129/05 un C-130/05: Tiesas (otrā palāta) spriedums 2006. gada 28. septembrī [<i>College van Beroep voor het bedrijfsleven</i> (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu] — <i>NV Raverco</i> (C-129/05), <i>Coxon & Chatterton Ltd</i> (C-130/05) pret <i>Minister van Landbouw, Natuur en Voedselwaleit</i> (Direktīva 97/78/EK — Regula (EEK) Nr. 2377/90 — Veterinārās pārbaudes — Produkti no trešām valstīm — Importa nosacījumiem neatbilstošo produktu nosūtīšana atpakaļ — Konfiskācija un iznīcināšana)	13



2006/C 294/22	Lieta C-140/05: Tiesas (otrā palāta) spriedums 2006. gada 5. oktobrī [<i>Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Klagenfurt</i> (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu] — <i>Amalia Valesko</i> pret <i>Zollamt Klagenfurt</i> (Akts par pievienošanos Eiropas Savienībai — Pārejas pasākumi — XIII pielikums — Nodokļi — Cigaretēs no Slovēnijas — Ievešana Austrijas teritorijā ceļotāju personīgajā bagāžā — Atbrīvojums no akcīzes nodokļa ar konkrēta daudzuma ierobežojumu — Iespēja līdz 2007. gada 31. decembrim saglabāt kvantitatīvos ierobežojumus, kas tiek piemēroti preču ievēšanai no trešām valstīm — Direktīva 69/169/EEK)	13
2006/C 294/23	Lieta C-150/05: Tiesas (pirmā palāta) spriedums 2006. gada 28. septembrī (<i>Rechtbank 's-Hertogenbosch</i> (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Jean Leon van Straaten</i> pret <i>Staat der Nederlanden, Republiek Italië</i> (Konvencija, ar ko īsteno Šengenas Nolīgumu — Princips <i>ne bis in idem</i> — Jēdzieni "tas pats nodarījums" un "iztiesāts nodarījums" — Izvešana no valsts un ievēšana citā valstī — Apsūdzētā attaisnošana)	14
2006/C 294/24	Lieta C-226/05: Tiesas (piektā palāta) spriedums 2006. gada 5. oktobrī — Eiropas Kopienu Komisija pret Austrijas Republiku (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 96/82/EK — Briesmas, kas saistītas ar tādiem smagiem nelaimes gadījumiem, kuros iesaistītas bīstamas vielas — Netransponēšana noteiktajā termiņā)	15
2006/C 294/25	Lieta C-232/05: Tiesas (pirmā palāta) 2006. gada 5. oktobra spriedums — Eiropas Kopienu Komisija pret Francijas Republiku (Valsts pienākumu neizpilde — Valsts atbalsts — <i>Scott Paper SA/Kimberly-Clark</i> piešķirtais atbalsts — Atgūšanas pienākums — Neizpilde valsts procedūras piemērošanas dēļ — Valsts procesuālā autonomija — Robežas — "Valsts procedūra, kas nodrošina tūlītēju un efektīvu izpildi" Regulas (EK) Nr. 659/1999 14. panta 3. punkta izpratnē — Valsts procedūra, kas paredz, ka prasībām, kuras celtas par valsts iestāžu izsniegtajiem maksājuma pieprasījumiem, ir apturoša iedarbība)	15
2006/C 294/26	Lieta C-241/05: Tiesas (virspalāta) spriedums 2006. gada 3. oktobra (<i>Conseil d'État</i> (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Nicolae Bot</i> pret <i>Préfet du Val-de-Marne</i> (Šengenas nolīguma īstenošanas konvencija — 20. panta 1. punkts — Trešās valsts pilsoņu, uz kuriem neattiecas vīzas prasība, pārvietošanās nosacījumi — Maksimālais uzturēšanās laiks trīs mēneši sešu mēnešu laikā, skaitot no pirmās iecelšanas dienas Šengenas telpā — Secīga uzturēšanās — "Pirmās iecelšanas" jēdziens)	16
2006/C 294/27	Apvienotās lietas C-290/05 un C-333/05: Tiesas (pirmā palāta) spriedums 2006. gada 5. oktobrī (<i>Bács-Kiskun Megyei Bíróság, Hajdú-Bihar Megyei Bíróság</i> (Ungārijas Republika) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Ákos Nádasi</i> (C-290/05) pret <i>Vám- és Pénzügyőrség Észak-Alföldi Regionális Parancsnoksága</i> un <i>Ilona Németh</i> (C-333/05) pret <i>Vám- és Pénzügyőrség Dél-Alföldi Regionális Parancsnoksága</i> (Iekšējie nodokļi — Reģistrācijas nodeva, ko piemēro mehāniskajiem transportlīdzekļiem — Lietoti mehāniskie transportlīdzekļi — Imports)	16
2006/C 294/28	Lieta C-353/05: Tiesas (ceturtā palāta) spriedums 2006. gada 28. septembrī — Eiropas Kopienu Komisija pret Luksemburgas Lielhercogisti (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2003/54/EK — Netransponēšana noteiktajā termiņā)	17
2006/C 294/29	Lieta C-360/05: Tiesas (piektā palāta) spriedums 2006. gada 5. oktobrī — Eiropas Kopienu Komisija pret Itālijas Republiku (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2003/96/EK — Energo produktu un elektroenerģijas aplikšana ar nodokļiem — Netransponēšana noteiktajā termiņā)	18
2006/C 294/30	Lieta C-49/06: Tiesas (piektā palāta) spriedums 2006. gada 28. septembrī — Eiropas Kopienu Komisija pret Luksemburgas Lielhercogisti (Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 1999/37/EK — Transportlīdzekļu reģistrācijas dokumenti — Netransponēšana noteiktajā termiņā)	18

2006/C 294/31	Lieta C-552/03 P: Tiesas 2006. gada 28. septembra rīkojums — <i>Unilever Bestfoods (Ireland) Ltd</i> (iepriekš — <i>Van den Bergh Foods Ltd</i>) pret Eiropas Kopienu Komisiju, <i>Masterfoods Ltd</i> , <i>Richmond Ice Cream Ltd</i> (iepriekš — <i>Richmond Frozen Confectionery Ltd</i>) (Apelācija — EK līguma 85. un 86. pants (jaunajā redakcijā EKL 81. un 82. pants) — Tūlītējam patēriņam paredzēts saldējums — Saldējamo iekārtu piegāde mazumtirgotājiem — Ekskluzivitātes klauzula — Tiesības uz taisnīgu tiesu — Pierādīšanas pienākums)	19
2006/C 294/32	Lieta C-93/05: Tiesas (sestā palāta) rīkojums 2006. gada 13. jūlijā (<i>Korsholms tingsrätt</i> (Somija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Teemu Hakala</i> pret <i>Oy L. Simons Transport Ab</i> (Reglamenta 104. panta 3. punkta otrā daļa — Jautājums, par kura atbildi nav nekādu šaubu — Regula (EEK) Nr. 3820/85 — Noteiktu sociālo tiesību normu saskaņošana autotransporta jomā — Algotu transportlīdzekļu vadītāju atalgojums atkarībā no nobrauktā attāluma — Šāda atalgojuma režīma aizliegums, ja vien tas nerada draudus satiksmes drošībai)	19
2006/C 294/33	Lieta C-314/05: Tiesas rīkojums 2006. gada 29. jūnijā — <i>Creative Technology Ltd</i> pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi), <i>José Vila Ortiz</i> (Apelācijas — Kopienas preču zīme — Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Sajaukšanas iespēja — Kopienas vārdiskas preču zīmes “PC WORKS” reģistrācijas pieteikums — Valsts grafiskas preču zīmes “W WORK PRO” īpašnieka iebildums — Apelācija, kas ir daļēji nepieņemama un daļēji nepamatota)	20
2006/C 294/34	Lieta C-365/05 P: Tiesas rīkojums 2006. gada 5. oktobrī — <i>Dorte Schmidt-Brown</i> pret Eiropas Kopienu Komisiju (Apelācija — Ierēdņi — Pienākums sniegt palīdzību — Lūguma sniegt finansiālu palīdzību, kas iesniegts saistībā ar tiesvedību Apvienotās Karalistes tiesās par goda un cieņas aizskārumu, noraidīšana)	20
2006/C 294/35	Lieta C-4/06 P: Tiesas 2006. gada 20. septembra rīkojums — <i>Jamal Ouariachi</i> pret Eiropas Kopienu Komisiju (Apelācija — Prasība par zaudējumu atlīdzību — Kopienas ārpuslīgumiskā atbildība — Acīmredzami nepieņemama apelācija)	21
2006/C 294/36	Lieta C-92/06 P: Tiesas (ceturtā palāta) rīkojums 2006. gada 13. jūlijā — <i>Soffass SpA</i> pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi), <i>Sodipan SCA</i> (Apelācija — Kopienas preču zīme — Grafiska preču zīme “NICKY” — Valsts grafisku preču zīmju “NOKY” un “noky” īpašnieka iebildumi — Tikai faktiskā rakstura vērtējums — Acīmredzami nepieņemama apelācija)	21
2006/C 294/37	Lieta C-166/06: Tiesas (ceturtā palāta) 2006. gada 13. jūlija rīkojums (<i>Tribunale civile di Bolzano</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Eurodomus srl</i> pret <i>Comune di Bolzano</i> (Prejudiciāls nolēmums — Acīmredzama nepieņemamība)	22
2006/C 294/38	Lieta C-346/06: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar <i>Oberlandesgericht Celle</i> (Vācija) 2006. gada 11. augusta rīkojumu — <i>Rechtsanwalt Dr. Dirk Ruffert</i> , pildot <i>Objekt und Bauregie GmbH&Co. KG</i> īpašuma maksātnespējas procesa administratora pienākumus, pret <i>Land Niedersachsen</i>	22
2006/C 294/39	Lieta C-355/06: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar <i>Gerechthof te Amsterdam</i> (Nīderlande) 2006. gada 30. augusta rīkojumu — <i>J. A. van der Steen</i> pret <i>Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht-Gooi/kantoor Utrecht</i>	22
2006/C 294/40	Lieta C-361/06: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar <i>College van Beroep voor het bedrijfsleven</i> (Nīderlande) 2006. gada 4. septembra rīkojumu — <i>Feinchemie Schwebda GmbH</i> un <i>Bayer CropScience AG</i> pret <i>College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen</i> , cits lietas dalībnieks: <i>Agrichem B.V.</i>	23
2006/C 294/41	Lieta C-371/06: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar <i>Hoge Raad der Nederlanden</i> 2006. gada 12. septembra rīkojumu — <i>Benetton Group SpA</i> pret <i>G-Star International BV</i>	23



2006/C 294/42	Lieta C-372/06: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar <i>VAT and Duties Tribunal</i> , Londona (Apvienotā Karaliste) 2006. gada 11. septembra rīkojumu — <i>Asda Stores Ltd</i> pret <i>Commissioners of HM Revenue and Customs</i>	24
2006/C 294/43	Lieta C-380/06: Prasība, kas celta 2006. gada 15. septembrī — Eiropas Kopienu Komisija pret Spānijas Karalisti	25
2006/C 294/44	Lieta C-382/06: Apelācija, ko 2006. gada 14. septembrī ierosinājusi <i>Ocean Trawlers Ltd</i> par Pirmās instances tiesas (pirmā palāta) 2006. gada 13. jūnija spriedumu apvienotajās lietās no T-218/03 līdz T-382/06 <i>Cathal Boyle</i> un citi pret Eiropas Kopienu Komisiju	26
2006/C 294/45	Lieta C-386/06: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar <i>Commissione tributaria provinciale di Milano</i> (Itālija) 2006. gada 18. septembra rīkojumu — <i>Bakemark Italia Srl</i> pret <i>Agenzia Entrate Ufficio Milano 1</i>	27
2006/C 294/46	Lieta C-387/06: Prasība, kas celta 2006. gada 19. septembrī — Eiropas Kopienu Komisija pret Somijas Republiku	27
2006/C 294/47	Lieta C-390/06: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar <i>Tribunale ordinario di Roma</i> (Itālija) 2006. gada 19. septembra rīkojumu — <i>Nuova Agricast srl</i> pret <i>Ministero delle Attività Produttive</i>	27
2006/C 294/48	Lieta C-391/06: Prasība, kas celta 2006. gada 20. septembrī — Eiropas Kopienu Komisija pret Īriju	28
2006/C 294/49	Lieta C-392/06: Prasība, kas celta 2006. gada 21. septembrī — Eiropas Kopienu Komisija pret Spānijas Karalisti	28
2006/C 294/50	Lieta C-394/06: Prasība, kas celta 2006. gada 22. septembrī — Eiropas Kopienu Komisija pret Itālijas Republiku	28
2006/C 294/51	Lieta C-395/06: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar <i>Tribunal Supremo — Sala Primera Civil</i> (Spānija) 2006. gada 22. septembra rīkojumu — <i>Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (EGEDA)</i> pret <i>Al Rima, S.A.</i>	29
2006/C 294/52	Lieta C-396/06: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar <i>Østre Landsret</i> (Dānija) 2006. gada 21. septembra rīkojumu — <i>Eivind F. Kramme</i> pret <i>SAS Scandinavian Airlines Danmark A/S</i>	29
2006/C 294/53	Lieta C-398/06: Prasība, kas celta 2006. gada 25. martā — Eiropas Kopienu Komisija pret Nīderlandes Karalisti	30
2006/C 294/54	Lieta C-399/06 P: Apelācija, ko 2006. gada 25. septembrī ierosinājis <i>Faraj Hassan</i> par Pirmās instances tiesas (otrā palāta) 2006. gada 12. jūlija spriedumu lietā T-49/04 <i>Faraj Hassan</i> pret Eiropas Savienības Padomi un Eiropas Kopienu Komisiju	30
2006/C 294/55	Lieta C-401/06: Prasība, kas celta 2006. gada 26. septembrī — Eiropas Kopienu Komisija pret Vācijas Federatīvo Republiku	31
2006/C 294/56	Lieta C-403/06 P: Apelācija, ko 2006. gada 27. septembrī ierosinājis <i>Chafiq Ayadi</i> par Pirmās instances tiesas (otrā palāta) 2006. gada 12. jūlija spriedumu lietā T-253/02 <i>Chafiq Ayadi</i> pret Eiropas Savienības Padomi	32
2006/C 294/57	Lieta C-406/06: Prasība, kas celta 2006. gada 1. septembrī — <i>Landtag Schleswig-Holstein</i> pret Eiropas Kopienu Komisiju	33
2006/C 294/58	Lieta C-410/06: Prasība, kas celta 2006. gada 9. oktobrī — Eiropas Kopienu Komisija pret Portugāles Republiku	33

2006/C 294/59	Lieta C-411/06: Prasība, kas celta 2006. gada 9. oktobrī — Eiropas Kopienu Komisija pret Eiropas Parlamentu, Eiropas Savienības Padomi	34
2006/C 294/60	Lieta C-418/06 P: Apelācija, ko 2006. gada 13. oktobrī ierosinājusi Beļģijas Karaliste par Pirmās instances tiesas (otrā palāta) 2006. gada 25. jūlija spriedumu lietā T-221/04 Beļģija pret Komisiju	34
2006/C 294/61	Lieta C-161/04: Tiesas pirmās palātas priekšsēdētāja 2006. gada 6. septembra rīkojums — Austrijas Republika pret Eiropas parlamentu, Eiropas Savienības Padomi	35
2006/C 294/62	Lieta C-339/05: Tiesas otrās palātas priekšsēdētāja 2006. gada 4. augusta rīkojums (<i>Landesgericht Innsbruck</i> (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Zentralbetriebsrat der Landeskrankenhäuser Tirol</i> pret <i>Land Tirol</i>	35
2006/C 294/63	Lieta C-378/05: Tiesas priekšsēdētāja 2006. gada 14. septembra rīkojums (<i>Cour de cassation</i> (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālo nolēmumu) — <i>Samotor SPRL</i> pret Beļģijas valsti	35
2006/C 294/64	Lieta C-406/05: Tiesas priekšsēdētāja 2006. gada 24. jūlija rīkojums (<i>Hoge Raad der Nederlanden</i> (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Staatsecretaris van Financiën</i> pret <i>P. Jurriëns Beheer BV</i>	36
2006/C 294/65	Lieta C-414/05: Tiesas priekšsēdētāja 2006. gada 10. oktobra rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija pret Francijas Republiku	36
2006/C 294/66	Lieta C-449/05: Tiesas priekšsēdētāja 2006. gada 11. septembra rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija pret Itālijas Republiku	36
2006/C 294/67	Lieta C-18/06: Tiesas priekšsēdētāja 2006. gada 8. augusta rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija pret Francijas Republiku	36
2006/C 294/68	Lieta C-19/06: Tiesas priekšsēdētāja 2006. gada 15. septembra rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija pret Francijas Republiku	36
2006/C 294/69	Lieta C-42/06: Tiesas priekšsēdētāja 2006. gada 21. septembra rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija pret Beļģijas Karalisti	36
2006/C 294/70	Lieta C-47/06: Tiesas priekšsēdētāja 2006. gada 17. augusta rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija pret Luksemburgas Lielhercogisti	37
2006/C 294/71	Lieta C-52/06: Tiesas priekšsēdētāja 2006. gada 25. jūlija rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija pret Spānijas Karalisti	37
2006/C 294/72	Lieta C-67/06: Tiesas priekšsēdētāja 2006. gada 11. septembra rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija pret Grieķijas Republiku	37
2006/C 294/73	Lieta C-81/06: Tiesas priekšsēdētāja 2006. gada 31. augusta rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija pret Itālijas Republiku	37
2006/C 294/74	Lieta C-107/06: Tiesas priekšsēdētāja 2006. gada 31. augusta rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija pret Grieķijas Republiku	37
2006/C 294/75	Lieta C-113/06: Tiesas priekšsēdētāja 2006. gada 19. septembra rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija pret Luksemburgas Lielhercogisti	37
2006/C 294/76	Lieta C-115/06: Tiesas priekšsēdētāja 2006. gada 19. septembra rīkojums (<i>Arbeitsgericht Berlin</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — <i>Annette Radke</i> pret <i>Achterberg Service GmbH & Co KG</i>	38



2006/C 294/77	Lieta C-123/06: Tiesas priekšsēdētāja 2006. gada 21. augusta rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija pret Grieķijas Republiku	38
2006/C 294/78	Lieta C-128/06: Tiesas priekšsēdētāja 2006. gada 8. augusta rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija pret Luksemburgas Lielhercogisti	38
2006/C 294/79	Lieta C-137/06: Tiesas priekšsēdētāja 2006. gada 23. augusta rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija pret Īriju	38
2006/C 294/80	Lieta C-151/06: Tiesas priekšsēdētāja 2006. gada 6. maija rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija pret Luksemburgas Lielhercogisti	38
2006/C 294/81	Lieta C-236/06: Tiesas priekšsēdētāja 2006. gada 8. augusta rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija pret Luksemburgas Lielhercogisti	38
PIRMĀS INSTANCES TIESA		
2006/C 294/82	Lieta T-168/01: Pirmās instances tiesas 2006. gada 27. septembra spriedums — <i>GlaxoSmithKline Services</i> pret Komisiju (Konkurence — Medikamentu izplatīšana vairumā — Paralēlā tirdzniecība — Atšķirīga cena — EKL 81. panta 1. punkts — Nolīgums — Konkurences ierobežojums — Priekšmets — Konkrētais tirgus — Sekas — EKL 81. panta 3. punkts — Ieguldījums tehniskā attīstībā — Konkurences nelikvidēšana — Pierādījumi — Pamatojums — Subsīdaritāte)	39
2006/C 294/83	Lieta T-314/01: Pirmās instances tiesas 2006. gada 27. septembra spriedums — <i>Avebe</i> pret Komisiju (Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Nātrija glukonāts — EKL 81. pants — Naudas sods — Mātes sabiedrības atbildība par asociācijas, kura nav juridiska persona, prettiesisku rīcību — Regulas Nr. 17 15. panta 2. punkts — Tiesības uz aizstāvēšanos — Attaisnojoši dokumenti — Samērīguma princips — Pienākums norādīt pamatojumu)	39
2006/C 294/84	Lieta T-322/01: Pirmās instances tiesas 2006. gada 27. septembra spriedums — <i>Roquette Frères</i> pret Komisiju (Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Nātrija glukonāts — EKL 81. pants — Naudas sods — Regulas Nr. 17 15. panta 2. punkts — Vadlīnijas naudas soda apmēra noteikšanai — Paziņojums par sadarbību — Samērīguma princips — Vienlīdzīga attieksme — Princips ne bis in idem)	40
2006/C 294/85	Lieta T-329/01: Pirmās instances tiesas 2006. gada 27. septembra spriedums — <i>Archer Daniels Midland</i> pret Komisiju (Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Nātrija glukonāts — EKL 81. pants — Naudas sods — Regulas Nr. 17 15. panta 2. punkts — Vadlīnijas naudas soda apmēra noteikšanai — Paziņojums par sadarbību — Samērīguma princips — Vienlīdzīga attieksme — Atpakaļejoša spēka aizliegums — Pienākums norādīt pamatojumu — Tiesības uz aizstāvēšanos)	40
2006/C 294/86	Lieta T-330/01: Pirmās instances tiesas 2006. gada 27. septembra spriedums — <i>Akzo Nobel</i> pret Komisiju (Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Nātrija glukonāts — EKL 81. pants — Naudas sods — Regulas Nr. 17 15. panta 2. punkts — Vadlīnijas naudas soda apmēra noteikšanai — Samērīguma princips — Pienākums norādīt pamatojumu)	41
2006/C 294/87	Lieta T-43/02: Pirmās instances tiesas 2006. gada 27. septembra spriedums — <i>Jungbunzlauer</i> pret Komisiju (Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Citronskābe — EKL 81. pants — Naudas sods — Regulas Nr. 17 15. panta 2. punkts — Rīcības attiecināmība uz meitas sabiedrību — Soda tiesiskuma princips — Vadlīnijas naudas soda apmēra noteikšanai — Samērīguma princips — Princips ne bis in idem — Tiesības piekļūt lietas materiāliem)	41
2006/C 294/88	Apvienotās lietas T-44/02 OP, T-54/02 OP, T-56/02 OP, T-60/02 OP un T-61/02 OP: Pirmās instances tiesas 2006. gada 27. septembra spriedums — <i>Dresdner Bank</i> u.c. pret Komisiju (Konkurence — EKL 81. pants — Nolīgums par valūtas maiņas pakalpojumu cenu un rēķinu noformēšanas noteikumu noteikšanu — Vācija — Pārkāpuma pierādījumi — Protests)	42

2006/C 294/89	Lieta T-59/02: Pirmās instances tiesas 2006. gada 27. septembra spriedums — <i>Archer Daniels Midland</i> pret Komisiju (Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Citronskābe — EKL 81. pants — Naudas sods — Regulas Nr. 17 15. panta 2. punkts — Vadlīnijas naudas soda apmēra noteikšanai — Paziņojums par sadarbību — Tiesiskās drošības un atpakaļejoša spēka aizlieguma principi — Samērīguma princips — Vienlīdzīga attieksme — Pienākums norādīt pamatojumu — Tiesības uz aizstāvēšanos) 42	42
2006/C 294/90	Lieta T-204/03: Pirmās instances tiesas 2006. gada 27. septembra spriedums — <i>Haladjian Frères</i> pret Komisiju (Konkurence — EKL 81. pants — EKL 82. pants — Detaļu izplatīšana — Paralēlais imports — Sūdzība — Lēmums noraidīt sūdzību) 43	43
2006/C 294/91	Lieta T-117/04: Pirmās instances tiesas 2006. gada 27. septembra spriedums — <i>Werkgroep Commerciale Jachthavens Zuidelijke Randmeren</i> u.c. pret Komisiju (Valsts atbalsts — Nīderlandes valsts iestāžu piešķirts atbalsts bezpeļņas jahtu ostām — Prasība atcelt tiesību aktu — Pieņemamība) 43	43
2006/C 294/92	Lieta T-153/04: Pirmās instances tiesas 2006. gada 27. septembra spriedums — <i>Ferriere Nord</i> pret Komisiju (Konkurence — Naudas sods — EKL 81. panta pārkāpums — Komisijas izpildes pilnvaras — Noilgums — Regulas (EEK) Nr. 2988/74 4. un 6. pants — Pieņemamība) 44	44
2006/C 294/93	Lieta T-172/04: Pirmās instances tiesas 2006. gada 27. septembra spriedums — <i>Telefónica</i> pret ITSB — <i>Branch</i> (“emergia”) (Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas grafiskas preču zīmes “emergia” pieteikums — Agrāka Kopienas vārdiska preču zīme “EMERGEA” — Sajaukšanas iespēja — Reģistrācijas atteikums — Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts) 44	44
2006/C 294/94	Lieta T-259/04: Pirmās instances tiesas 2006. gada 27. septembra spriedums — <i>Koistinen</i> pret Komisiju (Ierēdņi — Atalgojums — Ekspatriācijas pabalsts — Civildienesta noteikumu VII pielikuma 4. panta 1. punkta a) apakšpunkts — Parastās dzīvesvietas jēdziens) 45	45
2006/C 294/95	Lieta T-313/04: Pirmās instances tiesas 2006. gada 3. oktobra spriedums — <i>Hewlett-Packard</i> pret Komisiju (Atteikums atmaksāt ievadmuitas nodokļus — Prasība atcelt tiesību aktu — Singapūras izcelsmes printeru un printeru patronu imports — Īpaša situācija — Taisnīguma klauzula — Regulas (EEK) Nr. 2913/92 239. pants) 45	45
2006/C 294/96	Lieta T-416/04: Pirmās instances tiesas 2006. gada 27. septembra spriedums — <i>Kontouli</i> pret Padomi (Ierēdņi — Invaliditātes pensija — Korekcijas koeficients — Dzīvesvietas noteikšana — Administratīva akta atcelšana — Tiesiskā palāvība) 46	46
2006/C 294/97	Lieta T-420/04: Pirmās instances tiesas 2006. gada 27. septembra spriedums — <i>Blackler</i> pret Parlamentu (Ierēdņi — Konkurss, kas balstīts uz kvalifikāciju un pārbaudījumiem — Pielaišanas nosacījumi — Studiju ilgums — Kandidātu kvalifikācijas un nopelnu novērtēšana — Konkursa paziņojuma pārkāpums — Acīmredzama kļūda vērtējumā) 46	46
2006/C 294/98	Lieta T-156/05: Pirmās instances tiesas 2006. gada 27. septembra spriedums — <i>Lantzoni</i> pret Tiesu (Ierēdņi — Paaugstināšana amatā — Paaugstināšanas punktu piešķiršana — Saikne ar novērtējuma ziņojumu — Paaugstināšanas atteikums) 47	47
2006/C 294/99	Lieta T-171/05: Pirmās instances tiesas 2006. gada 3. oktobra spriedums — <i>Nijs</i> pret Revīzijas palātu (Ierēdņi — Paaugstināšana amatā — Paaugstināšana amatā 2003. gadā — Novērtējuma ziņojums — Nopelnu punktu piešķiršana — Lēmums prasītāju nepaaugstināt tulkotāja redaktora pakāpē) 47	47
2006/C 294/100	Lieta T-350/03: Pirmās instances tiesas 2006. gada 18. septembra rīkojums — <i>Wirtschaftskammer Kärnten</i> un <i>best connect Ampere Strompool GmbH</i> pret Komisiju (Prasība atcelt tiesību aktu — Konkurence — Lēmums, ar ko koncentrācijas darījums ir atzīts par saderīgu ar kopējo tirgu — Juridiskās personas — Akti, kas tās skar individuāli — Nepieņemamība) 47	47



2006/C 294/101	Lieta T-80/05: Pirmās instances tiesas 2006. gada 19. septembra rīkojums — <i>Bavendam</i> u.c. pret Komisiju (Prasība atcelt tiesību aktu — Direktīva 92/43/EEK — Dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzība — Lēmums 2004/798/EK un Lēmums 2004/813/EK — Kopienas nozīmes teritoriju saraksts kontinentālajam biogeogrāfiskajam reģionam un Atlantijas biogeogrāfiskajam reģionam — Tieši un individuāli skartas personas — Nepieņemamība) 48	48
2006/C 294/102	Lieta T-100/05: Pirmās instances tiesas 2006. gada 19. septembra rīkojums — <i>CFE</i> pret Komisiju (Prasība atcelt tiesību aktu — Direktīva 92/43/EEK — Dabisko dzīvotņu, kā arī savvaļas faunas un floras aizsardzība — Lēmums 2004/813/EK — Kopienas nozīmes teritoriju saraksts Atlantijas biogeogrāfiskajam reģionam — Tieši skarta persona — Nepieņemamība) 48	48
2006/C 294/103	Lieta T-117/05: Pirmās instances tiesas 2006. gada 19. septembra rīkojums — <i>Rodenbröker</i> u.c. pret Komisiju (Prasība atcelt tiesību aktu — Direktīva 92/43/EEK — Dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzība — Lēmums 2004/813/EK — Kopienas nozīmes teritoriju saraksts Atlantijas biogeogrāfiskajam reģionam — Tieši un individuāli skartas personas — Nepieņemamība) 49	49
2006/C 294/104	Lieta T-122/05: Pirmās instances tiesas 2006. gada 19. septembra rīkojums — <i>Benkö</i> u.c. pret Komisiju (Prasība atcelt tiesību aktu — Direktīva 92/43/EEK — Dabisko dzīvotņu, kā arī savvaļas faunas un floras aizsardzība — Lēmums 2004/798/EK — Kopienā nozīmīgu kontinentālā biogeogrāfiskā reģiona teritoriju saraksts — Tieši un individuāli skartas personas — Nepieņemamība) 49	49
2006/C 294/105	Lieta T-229/06: Prasība, kas celta 2006. gada 24. augustā — <i>Kretschmer</i> pret Parlamentu 50	50
2006/C 294/106	Lieta T-237/06: Prasība, kas celta 2006. gada 4. septembrī — <i>NOS</i> pret Komisiju 51	51
2006/C 294/107	Lieta T-258/06: Prasība, kas celta 2006. gada 12. septembrī — <i>Vācija</i> pret Komisiju 52	52
2006/C 294/108	Lieta T-259/06: Prasība, kas celta 2006. gada 20. septembrī — <i>Torres</i> pret ITSB — <i>Navisa Industrial Vinícola Española</i> (“MANSO DE VELASCO”) 52	52
2006/C 294/109	Lieta T-262/06 P: Apelācija, ko 2006. gada 18. septembrī ierosinājusi Komisija par Civildienesta tiesas 2006. gada 12. jūlija spriedumu lietā F-18/05, <i>D</i> pret Komisiju 53	53
2006/C 294/110	Lieta T-264/06: Prasība, kas celta 2006. gada 22. septembrī — <i>DC-HADLER NETWORKS</i> pret Komisiju 53	53
2006/C 294/111	Lieta T-265/06: Prasība, kas celta 2006. gada 20. septembrī — <i>Lee/DE</i> pret ITSB — <i>Cooperativa Italiana di Ristorazione</i> (“PIAZZA del SOLE”) 54	54
2006/C 294/112	Lieta T-266/06: Prasība, kas celta 2006. gada 26. septembrī — Komisija pret <i>TH Parkner</i> 55	55
2006/C 294/113	Lieta T-268/06: Prasība, kas celta 2006. gada 22. septembrī — <i>Olympiaki Aeroporia Ypiresies</i> pret Komisiju 55	55
2006/C 294/114	Lieta T-270/06: Prasība, kas celta 2006. gada 25. septembrī — <i>Lego Juris</i> pret ITSB — <i>Mega Brands (Lego brick)</i> 55	55
2006/C 294/115	Lieta T-271/06: Prasība, kas celta 2006. gada 2. oktobrī — <i>Microsoft</i> pret Komisija 56	56
2006/C 294/116	Lieta T-272/06: Prasība, kas celta 2006. gada 29. septembrī — <i>Evropaiki Dynamiki</i> pret Eiropas Kopienas Tiesu 57	57
2006/C 294/117	Lieta T-273/06: Prasība, kas celta 2006. gada 11. septembrī — <i>ISD Polska</i> un <i>Industrial Union of Donbass</i> pret Komisiju 57	57



<u>Paziņojums Nr.</u>	Saturs (turpinājums)	Lappuse
2006/C 294/118	Lieta T-274/06: Prasība, kas celta 2006. gada 6. oktobrī — <i>Estaser El Mareny</i> pret Komisiju	58
2006/C 294/119	Lieta T-275/06: Prasība, kas celta 2006. gada 4. oktobrī — <i>Omya</i> pret Komisiju	59
2006/C 294/120	Lieta T-277/06: Prasība, kas celta 2006. gada 9. oktobrī — <i>Omnicare</i> pret ITSB — <i>Yananouchi Oharma</i> (OMNICARE)	60
2006/C 294/121	Lieta T-278/06: Prasība, kas celta 2006. gada 6. oktobrī — Apvienotā Karaliste pret Komisiju	60
2006/C 294/122	Lieta T-279/06: Prasība, kas celta 2006. gada 9. oktobrī — <i>Evropaiki Dynamiki</i> pret ECB	61
2006/C 294/123	Lieta T-280/06: Prasība, kas celta 2006. gada 4. oktobrī — Itālijas Republika pret Komisiju	62
2006/C 294/124	Lieta T-281/06: Prasība, kas celta 2006. gada 6. oktobrī — Spānija pret Komisiju	62
2006/C 294/125	Lieta T-288/06: Prasība, kas celta 2006. gada 18. oktobrī — <i>Huta “Częstochowa”</i> pret Komisiju	63
EIROPAS SAVIENĪBAS CIVILDIENESTA TIESA		
2006/C 294/126	Lieta F-1/05: Civildienesta tiesas (plēnuma) 2006. gada 26. oktobra spriedums — <i>Pia Landgren</i> pret Eiropas Izglītības fondu (Pagaidu darbinieks — Līgums uz nenoteiktu laiku — Atlaišana — Nepietiekama profesionālā kompetence — Pienākums sniegt pamatojumu — Acīmredzama kļūda novērtējumā)	64
2006/C 294/127	Lieta F-59/05: Civildienesta tiesas (otrā palāta) 2006. gada 19. oktobra spriedums — <i>De Smedt</i> pret Komisiju (Līgumdarbinieks — Lūgums pārskatīt, pieņemot darbā, noteikto pakāpi un atalgojumu — Bijušais palīgdarbinieks, kas pieņemts darbā kā līgumdarbinieks, nemainot darba pienākumus — Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības 3.a pants un 80. panta 2. un 3. punkts — Dažādu karjeras grupu darba pienākumi — Vienlīdzīga attieksme)	64
2006/C 294/128	Lieta F-114/05: Civildienesta tiesas (otrā palāta) 2006. gada 19. oktobra spriedums — <i>Combescot</i> pret Komisiju (Ierēdņi — Prasība — Termiņi — Netiešs noraidošs lēmums — Ar tiešu lēmumu, kas paziņots vēlāk, atteikums atjaunot termiņu prasības celšanai — Interese celt prasību — Nepieņemamība)	65
2006/C 294/129	Lieta F-100/06: Prasība, kas celta 2006. gada 31. augustā — <i>Simon</i> pret Tiesu un Komisiju	65
2006/C 294/130	Lieta F-115/06: Prasība, kas celta 2006. gada 2. oktobrī — <i>Sanchez Ferriz</i> u.c. pret Komisiju	66
2006/C 294/131	Lieta F-116/06: Prasība, kas celta 2006. gada 26. septembrī — <i>Buckingham</i> u.c. pret Komisiju	66
2006/C 294/132	Lieta F-117/06: Prasība, kas celta 2006. gada 2. oktobrī — <i>Loy</i> pret Eiropas Parlamentu	66
2006/C 294/133	Lieta F-118/06: Prasība, kas celta 2006. gada 2. oktobrī — <i>Di Bucci</i> pret Komisiju	67
2006/C 294/134	Lieta F-119/06: Prasība, kas celta 2006. gada 9. oktobrī — <i>Kerstens</i> pret Komisiju	68
2006/C 294/135	Lieta F-36/06: Civildienesta tiesas 2006. gada 24. oktobra rīkojums — <i>Martin Magone</i> pret Komisiju	69



II *Sagatavošanas dokumenti*

.....

III *Paziņojumi*

2006/C 294/136

Tiesas pēdējā publikācija *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*

OV C 281, 18.11.2006. 70



I

(Informācija)

TIESA

TIESA

Tiesas (pirmā palāta) spriedums 2006. gada 5. oktobrī — Eiropas Kopienu Komisija pret Vācijas Federatīvo Republiku

(Lieta C-105/02) ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde — Kopienu pašu resursi — Nepārbaudītas TIR karnetes — Atbilstošo pašu resursu nepārskaitīšana)

(2006/C 294/01)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — G. Wilms un C. Giolito, pārstāvji)

Atbildētāja: Vācijas Federatīvā Republika (pārstāvji — W.-D. Plessing un R. Stüwe, pārstāvji, D. Sellner, Rechtsanwalt)

Persona, kas iestājusies lietā atbildētājas atbalstam: Beļģijas Karaliste (pārstāvji — M. Wimmer un A. Snoecx, pārstāvji, un B. van de Walle de Ghelcke, avocat)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Padomes 1989. gada 29. maija Regula (EEK, Euratom) Nr. 1552/89, ar ko īsteno Lēmumu 88/376/EEK, Euratom par Kopienu pašu resursu sistēmu (OV L 155, 1. lpp.) — Noteiktu TIR karnešu garantētu ievadmuitas nodokļu neiekasēšana un attiecīgo pašu resursu nepārskaitīšana — Ievadmuitas nodokļi, "par kuriem nav sniegts nodrošinājums" vai "kas ir apstrīdēti" — Karnetes, attiecībā uz kurām pārāpdrošinātājs ir apstrīdējis savas saistības.

Rezolutīvā daļa:

1) likumīgi nepabeidzot noteiktu tranzīta dokumentu (TIR karnešu) procedūras, kā rezultātā no tiem izrietošie pašu resursi netika ne pareizi iegrāmatoti, ne termiņā nodoti Eiropas Kopienu Komisijai,

— nepaziņojot Eiropas Kopienu Komisijai visus pārējos neapstrīdētos muitas maksājumus, kas noformēti tādā pašā veidā (ierakstīti B kontos, nevis A kontos), par Vācijas muitas nepabeigtajām TIR karnešu procedūrām no 1994. gada līdz 1996. gada 11. septembra Federālā finanšu ministra rīkojuma grozījumiem,

— Vācijas Federatīvā Republika nav izpildījusi pienākumus, kas tai uzlikti saskaņā ar Padomes 1989. gada 29. maija Regulu (EEK, Euratom) Nr. 1552/89, ar ko īsteno Lēmumu 88/376/EEK, Euratom par Kopienu pašu resursu sistēmu un kura no 2000. gada 31. maija ir aizstāta ar Padomes 2000. gada 22. maija Regulu (EK, Euratom) Nr. 1150/2000, ar ko īsteno Lēmumu 94/728/EK, Euratom par Kopienu pašu resursu sistēmu;

2) prasību pārējā daļā noraidīt;

3) Vācijas Federatīvā Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus;

4) Beļģijas Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

(¹) OV C 131, 01.06.2002.

Tiesas (virspalāta) spriedums 2006. gada 12. septembrī — R. J. Reynolds Tobacco Holdings, Inc., RJR Acquisition Corp., R.J. Reynolds Tobacco Company, R.J. Reynolds Tobacco International, Inc., Japan Tobacco, Inc. pret Philip Morris International Inc., Eiropas Kopienu Komisiju, Eiropas Parlamentu, Spānijas Karalisti, Francijas Republiku, Itālijas Republiku, Portugāles Republiku, Somijas Republiku, Vācijas Federatīvo Republiku, Grieķijas Republiku, Nīderlandes Karalisti

(Lieta C-131/03 P) ⁽¹⁾

(Apelācija — Komisijas lēmums celt prasību trešās valsts tiesā — Prasība atcelt tiesību aktu — Nepieņemamība)

(2006/C 294/02)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: R. J. Reynolds Tobacco Holdings, Inc., RJR Acquisition Corp., R.J. Reynolds Tobacco Company, R.J. Reynolds Tobacco International, Inc., Japan Tobacco, Inc. (pārstāvji — P. Loms [P. Lomas], solīcitor, un O. V. Brūvers [O. W. Brouwer], advokāts)

Pretrīnās puses procesā: Philip Morris International Inc., Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — K. Doksijs [C. Docksey], K. Lūiss [X. Lewis] un K. Lādenburgers [C. Ladenburger]), Eiropas Parlaments (pārstāvji — H. Dauntjers Tebenss [H. Duintjer Tebbens] un A. Bāss [A. Baas]), Spānijas Karaliste (pārstāve — N. Diasa Abada [N. Díaz Abad]), Francijas Republika (pārstāvis — Ž. de Bergess [G. de Bergues]), Itālijas Republika (pārstāvji — I. M. Bragulja [I. M. Braguglia], kam palīdz M. Fjorilli [M. Fiorilli], advokāts), Portugāles Republika (pārstāvji — L. Fernandišs [L. I. Fernandes] un A. Seisa Nevišs [A. Seiza Neves]), Somijas Republika (pārstāves — T. Pinne [T. Pynnä] un A. Gimareša-Purokoski [A. Guimaraes-Purokoski]), Vācijas Federatīvā Republika (pārstāvji — M. Lumma [M. Lumma] un V. D. Plesings [W.-D. Plessing]), Grieķijas Republika, Nīderlandes Karaliste (pārstāve — J. van Bakela [J. van Bakel])

Persona, kas iestājusies lietā Komisijas atbalstam: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji — M. Bišops [M. Bishop] un T. Blanšē [T. Blanchet])

Priekšmets

Apelācija par Pirmās instances tiesas (otrā palāta paplašinātā sastāvā) 2003. gada 15. janvāra spriedumu apvienotajās lietās T-377/00, T-379/00, T-380/00, T-260/01 un T-272/01 Philip Morris u.c./Komisija, ar kuru kā nepieņemamas tā noraidīja prasības atcelt Komisijas lēmumu celt ASV tiesā civilprasību pret prasītājām saistībā ar to līdzdalību cigarešu kontrabandā uz Eiropas Savienību, lai iegūtu atlīdzību par Savienības ciestajiem finanšu zaudējumiem un lai tiesa izdotu rīkojumu izbeigt kontrabandu — EKL 230. panta un Tiesas judikatūras interpre-

tācija — Komisijas lēmuma celt prasību trešās valsts tiesā tiesiskās sekas

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelāciju noraidīt.
- 2) R. J. Reynolds Tobacco Holdings, Inc., RJR Acquisition Corp., R. J. Reynolds Tobacco Company, R. J. Reynolds Tobacco International, Inc. un Japan Tobacco, Inc. atlīdzina tiesāšanās izdevumus.
- 3) Vācijas Federatīvā Republika, Spānijas Karaliste, Francijas Republika, Itālijas Republika, Nīderlandes Karaliste, Portugāles Republika, Somijas Republika, Eiropas Parlaments un Eiropas Savienības Padome sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

⁽¹⁾ OV C 146, 21.06.2003.

Tiesas (pirmā palāta) spriedums 2006. gada 5. oktobrī — Eiropas Kopienu Komisija pret Beļģijas Karalisti

(Lieta C-377/03) ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde — Kopienu pašu resursi — Nepārbaudītas TIR karnetes — Atbilstošo pašu resursu neizmaksāšana vai novēlota izmaksāšana)

(2006/C 294/03)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — K. Džolito [C. Giolito] un G. Vilmss [G. Wilms])

Atbildētāja: Beļģijas Karaliste (pārstāvji — E. Dominkovica [E. Dominkovits], A. Goldmans [A. Goldman] un M. Vimmers [M. Wimmer], B. van de Valle de Gelke [B. van de Walle de Ghelcke], avocat)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Padomes 2000. gada 22. maija Regulas (EK, Euratom) Nr. 1150/2000, ar ko īsteno Lēmumu 94/728/EK, Euratom par Kopienu pašu resursu sistēmu (OV L 130, 1. lpp.), 6., 9., 10. un 11. pants — Pašu resursu neizmaksāšana vai novēlota izmaksāšana Komisijai — Iegrāmatošanas noteikumu neievērošana — Noteiktu tranzīta dokumentu (TIR karnešu) procedūras nelikumīga pabeigšana, ko veikušas Beļģijas muitas iestādes

Rezolutīvā daļa:

1) neiegrāmatojot vai novēloti ieegrāmatojot pašu resursus, kas izriet no TIR karnetēm, kuru procedūra nav likumīgi pabeigta, kā arī ierakstot tos B kontos, nevis — kā tas bija jādara — A kontos, kā rezultātā attiecīgie pašu resursi netika termiņā nodoti Eiropas Kopienu Komisijai,

— atsakoties maksāt ar Eiropas Kopienu Komisijai maksājamām summām saistītos nokavējuma procentus,

— Beļģijas Karaliste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek 6., 9., 10. un 11. pants Padomes 2000. gada 22. maija Regulā (EK, Euratom) Nr. 1150/2000, ar ko īsteno Lēmumu 94/728/EK, Euratom par Kopienu pašu resursu sistēmu un kura ar 2000. gada 31. maiju ir atcēlusi un aizstājusi Padomes 1989. gada 29. maija Regulu (EEK, Euratom) Nr. 1552/89, ar ko īsteno Lēmumu 88/376/EEK, Euratom par Kopienu pašu resursu sistēmu un kuras mērķis ir tāds pats;

2) prasību pārējā daļā noraidīt;

3) Beļģijas Karaliste atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 264, 01.11.2003.

Tiesas (pirmā palāta) spriedums 2006. gada 5. oktobrī — Eiropas Kopienu Komisija pret Beļģijas Karalisti

(Lieta C-378/03) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Kopienu pašu resursi — Parādnieka atliktie maksājumi — Piedziņa)

(2006/C 294/04)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — K. Žiolito [C. Giolito] un G. Vilmss [G. Wilms])

Atbildētāja: Beļģijas Karaliste (pārstāvji — A. Goldmans [A. Goldman], E. Dominkovica [E. Dominkovits], M. Vimmers [M. Wimmer] un B. van de Valle de Gelke [B. van de Walle de Ghelcke], advokāts)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Padomes 2000. gada 22. maija Regulas (EK, Euratom) Nr. 1150/2000, ar ko īsteno Lēmumu

94/728/EK, Euratom par Kopienu pašu resursu sistēmu (OV L 130, 1. lpp.) 6., 10. un 11. pants — Novēlota pašu resursu samaksa, kad no parādnieka tika saņemti atliktie maksājumi — Ievedmuitas nodokļi

Rezolutīvā daļa:

1) sakarā ar novēlotu pašu resursu samaksu, kad no parādnieka tika saņemti atliktie maksājumi, Beļģijas Karaliste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek 10. un 11. pants Padomes 2000. gada 22. maija Regulā (EK, Euratom) Nr. 1150/2000, ar ko īsteno Lēmumu 94/728/EK, Euratom par Kopienu pašu resursu sistēmu un ar ko kopš 2000. gada 31. maija atcēla un aizstāja Padomes 1989. gada 29. maija Regulu (EEK, Euratom) Nr. 1552/89, ar ko īsteno Lēmumu 88/376/EEK, Euratom par Kopienu pašu resursu sistēmu un kuras priekšmets ir identisks;

2) prasību pārējā daļā noraidīt;

3) Beļģijas Karaliste atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 264, 01.11.2003.

Tiesas (virspalāta) spriedums 2006. gada 3. oktobrī (Commissione tributaria provinciale di Cremona (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Banca popolare di Cremona soc. coop.arl pret Agenzia Entrate Ufficio Cremona

(Lieta C-475/03) (¹)

(Sestā PVN direktīva — 33. panta 1. punkts — Aizliegums iekasēt citus valsts nodokļus, kas uzskatāmi par apgrozījuma nodokļiem — Jēdziens “apgrozījuma nodoklis” — Itālijas reģionālais ražošanas nodoklis)

(2006/C 294/05)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Commissione tributaria provinciale di Cremona

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Banca popolare di Cremona soc. coop.arl

Atbildētāja: Agenzia Entrate Ufficio Cremona

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Commissione tributaria provinciale di Cremona* — 33. panta interpretācija Padomes 1977. gada 17. maija Sestajā direktīvā 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1. lpp.), ar grozījumiem, kas izdarīti ar Padomes 1991. gada 16. decembra direktīvu 91/680/EEK (OV L 376, 1. lpp.) — Valsts tiesiskā regulējuma, kas paredz reģionālu ražošanas nodokli, atbilstība

Rezolutīvā daļa:

Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze, ar grozījumiem, kas izdarīti ar Padomes 1991. gada 16. decembra direktīvu 91/680/EEK, 33. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas neiestājas pret tāda fiskāla maksājuma saglabāšanu, kuram ir tādas pazīmes kā pamata prāvā aplūkotajam nodoklim.

(¹) OV C 21, 24.01.2004.

Tiesas (otrā palāta) spriedums 2006. gada 5. oktobrī — Eiropas Kopienu Komisija pret Portugāles Republiku

(Lieta C-84/04) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Regula (EEK) Nr. 4253/88 un EKL 10. pants — Struktūrfondi — Struktūrfondu darbības un EIB darbības koordinācija — ELVGF Virzības nodaļas maksāto atbalstu summu sistemātiska samazināšana — Nodevas, ko Ifadap iekasējis plānošanas periodā no 1994. līdz 1999. gadam)

(2006/C 294/06)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — A. Alves Vieira, G. Braun, pārstāvji, N. Castro Marques un F. Costa Leite, advokados)

Atbildētāja: Portugāles Republika (pārstāvji — L. Fernandes, pārstāvis, C. Botelho Moniz un E. Maia Cadete, advokados)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — EKL 10. pants un Padomes 1988. gada 19. decembra Regula (EEK) Nr. 4253/88, ar ko paredz īstenošanas noteikumus Regulai (EEK) Nr. 2052/88

attiecībā uz struktūrfondu, kā arī struktūrfondu un Eiropas Investīciju bankas, un citu pastāvošo finansēšanas instrumentu darbības koordināciju (OV L 374, 1. lpp.) — ELVGF Virzības nodaļas maksāto atbalstu summu sistemātiska samazināšana — Obligātās nodevas, ko IFADAP iekasējis plānošanas periodā no 1994. līdz 1999. gadam

Rezolutīvā daļa:

1) ļaujot Instituto de Financiamento e Apoio ao Desenvolvimento da Agricultura e Pescas (Institūts lauksaimniecības un zivsaimniecības attīstības finansēšanai un atbalstam) izveidot un piekrtot saglabāt spēkā procedūru finanšu atbalsta piešķiršanai no Kopienu struktūrfondu, kas paredz būtiskas formalitātes, kuras ir saistītas ar nodevu maksāšanu, kas nav ne brīvprātīgas, ne fakultatīvas un neveido atbildību par sniegtajiem pakalpojumiem, bet kas tiek izmantotas, lai finansētu uzdevumus, kuri Portugālei jāpilda atbilstoši Kopienu tiesībām, Portugāles Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek Padomes 1988. gada 19. decembra Regula (EEK) Nr. 4253/88, ar ko paredz īstenošanas noteikumus Regulai (EEK) Nr. 2052/88 attiecībā uz struktūrfondu, kā arī struktūrfondu un Eiropas Investīciju bankas, un citu pastāvošo finansēšanas instrumentu darbības koordināciju, kurā grozījumi izdarīti ar Padomes 1993. gada 20. jūnija Regulu (EEK) Nr. 2082/93;

2) Portugāles Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 94, 17.04.2004.

Tiesas (pirmā palāta) 2006. gada 21. septembra spriedums — *Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied* pret *Technische Unie BV*, Eiropas Kopienu Komisija, *CEF City Electrical Factors BV*, *CEF Holdings Ltd*

(Lieta C-105/04 P) (¹)

(Apelācija — Aizliegtas vienošanās — Elektrotehnikas tirgus Nīderlandē — Valsts vairumtirgotāju apvienība — Nolīgumi un saskaņotas darbības, lai izveidotu kolektīvu ekskluzivitātes režīmu un noteiktu cenas — Naudas sods)

(2006/C 294/07)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied* (pārstāvji — E. Peinakers Hordeiks [E. Pijnacker Hordijk] un M. de Hrāfe [M. De Grave], advocaten)

Pārējie lietas dalībnieki: Technische Unie BV (pārstāvji — P. Boss [P. Bos] un K. Ibērs [C. Hubert], *advocaten*), Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — V. Vilss [W. Wils], H. Giljamss [H. Gilliams], *advocaat*), CEF City Electrical Factors BV, CEF Holdings Ltd (pārstāvji — J. Stuyck, C. Vinken-Geijselaers un M. Poelman, *avocats*)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas (pirmā palāta) 2003. gada 16. decembra spriedumu apvienotajās lietās T-5/00 un T-6/00 *Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied un Technische Unie/Komisija*, ar kuru Pirmās instances tiesa noraidīja prasību atcelt Komisijas 1999. gada 26. oktobra lēmumu 2000/117/EK par EK līguma 81. panta piemērošanas procedūru (Lieta IV/33.884 — *Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied un Technische Unie* (OV L 39, 1. lpp.))

Rezolutīvā daļa

- 1) Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas 2003. gada 16. decembra spriedumu apvienotajās lietās T-5/00 un T-6/00 *Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied un Technische Unie/Komisija* atcelt tikai daļā, kurā Pirmās instances tiesa, izskatot pamatu, kas ir balstīts uz saprātīga termiņa principa pārkāpumu, nav pārbaudījusi, vai visas administratīvās procedūras pārmērīgais ilgums, par ko ir atbildīga Eiropas Kopienu Komisija, ieskaitot stadiju pirms paziņojuma par iebildumiem, varēja ietekmēt turpmākās *Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied* aizstāvības iespējas;
- 2) pārējā daļā apelāciju noraidīt;
- 3) *Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied* Pirmās instances tiesā celto prasību tiktāl, ciktāl tā ir daļēji balstīta uz pamatu, kurš attiecas uz saprātīga termiņa principa pārkāpumu, noraidīt;
- 4) *Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied* atlīdzina tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā. Tiesāšanās izdevumus, kas saistīti ar tiesvedību pirmajā instancē, kuras rezultātā ir pieņemts 2003. gada 16. decembra spriedums apvienotajās lietās T-5/00 un T-6/00 *Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied un Technische Unie/Komisija*, atlīdzina *Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied* atbilstoši minētā sprieduma rezolutīvās daļas 2. punktā noteiktajai kārtībai.

(¹) OV C 106, 30.04.2004.

Tiesas (pirmā palāta) spriedums 2006. gada 21. septembrī — Technische Unie BV pret Eiropas Kopienu Komisiju, CEF City Electrical Factors BV, CEF Holdings Ltd, Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied

(Lieta C-113/04 P) (¹)

(Apelācija — Aizliegtas vienošanās — Elektrotehnikas tirgus Nīderlandē — Valsts vairumtirgotāju apvienība — Nolīgumi un saskaņotas darbības, lai izveidotu kolektīvu ekskluzivitātes režīmu un noteiktu cenas — Naudas sods)

(2006/C 294/08)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Technische Unie BV (pārstāvji — P. Boss [P. Bos] un K. Ibērs [C. Hubert], *advocaten*)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — V. Vilss [W. Wils], pārstāvis, H. Giljamss [H. Gilliams], *advocaat*), CEF City Electrical Factors BV, CEF Holdings Ltd, *Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied* (pārstāvis — E. Peinakers Hordeiks [E. Pijnacker Hordijk], *avocat*)

Priekšmets

Apelācija par Pirmās instances tiesa (pirmā palāta) 2003. gada 16. decembra spriedumu apvienotajās lietās T-5/00 un T-6/00 *Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied un Technische Unie/Komisija*, ar kuru tā noraidīja prasību atcelt Komisijas 1999. gada 26. oktobra lēmumu 2000/117/EK par EKL 81. panta piemērošanas procedūru (Lieta IV/33.884 — *Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied un Technische Unie*) (OV 2000, L 39, 1. lpp.)

Rezolutīvā daļa:

- 1) Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas 2003. gada 16. decembra spriedumu apvienotajās lietās T-5/00 un T-6/00 *Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied un Technische Unie/Komisija* atcelt tikai tiktāl, ciktāl Pirmās instances tiesa, izskatot pamatu, kas balstās uz saprātīga termiņa principa pārkāpumu, nav pārbaudījusi, vai visas administratīvās procedūras pārmērīgais ilgums, par ko ir atbildīga Eiropas Kopienu Komisija, proti, ieskaitot stadiju pirms paziņojuma par iebildumiem, varēja ietekmēt turpmākās Technische Unie BV aizstāvības iespējas;
- 2) pārējā daļā apelāciju noraidīt;
- 3) Technische Unie BV Pirmās instances tiesā celto prasību tiktāl, ciktāl tā daļēji balstīta uz pamatu, kurš attiecas uz saprātīga termiņa principa pārkāpumu, noraidīt;

4) Technische Unie BV atļūdzina ŗi procesa tiesāšanās izdevumus. Tiesāšanās izdevumus saistībā ar tiesvedību Pirmās instances tiesā, kurā tika pieņemts 2003. gada 16. decembra spriedums apvienotajās lietās T-5/00 un T-6/00 Nederlandse Federatieve Vereniging voor de Groothandel op Elektrotechnisch Gebied un Technische Unie/Komisija, atļūdzina Technische Unie BV atbilstoši minētā sprieduma 3. punktā noteiktajiem nosacījumiem.

(¹) OV C 106, 30.04.2004.

Tiesas (pirmā palāta) spriedums 2006. gada 5. oktobrī — Eiropas Kopienu Komisija pret Beļģijas Karalisti

(Lieta C-275/04) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Kopienas ārējais tranzīts — Regula (EEK) Nr. 2913/92 un Regula (EEK) Nr. 2454/93 — Kopienu pašu resursi — Nodošana — Termiņi — Nokavējuma procenti — Apliecināšo dokumentu, kas attiecas uz pašu resursu noteikšanu un nodošanu, nesaglabāšana un nepaziņošana)

(2006/C 294/09)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — K. Źiolito [C. Giolito] un G. Vilmss [G. Wilms])

Atbildētāja: Beļģijas Karaliste (pārstāvji — E. Dominkovica [E. Dominkovits] un M. Vimmers [M. Wimmer])

Persona, kas iestājusies lietā prasītājas atbalstam: Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste (pārstāvji — K. Džeksone [C. Jackson], pārstāve un M. Andžolini [M. Angiolini] un R. Andersons [R. Anderson], barristers)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — 6., 9., 10. un 11. pants Padomes 2000. gada 22. maija Regulā (EK, Euratom) Nr. 1150/2000, ar ko īsteno Lēmumu 94/728/EK, Euratom par Kopienu pašu resursu sistēmu (OV L 130, 1. lpp.), ar ko kopš 2000. gada 31. maija ir tikusi atcelta un aizstāta Padomes 1989. gada 29. maija Regula (EEK, Euratom) Nr. 1552/89, ar ko īsteno Lēmumu 88/376/EEK, Euratom par Kopienu pašu resursu sistēmu (OV L 155, 1. lpp.) — Nepareizības un kavējumi laikā, kad pašu resursi tika ierakstīti kontos

Rezolutīvā daļa

1) neierakstot kontos, kas minēti 6. panta 3. punkta a) apakšpunktā Padomes 2000. gada 22. maija Regulā (EK, Euratom)

Nr. 1150/2000, ar ko īsteno Lēmumu 94/728/EK, Euratom par Kopienu pašu resursu sistēmu, prasījumus, kas noteikti paredzētajā termiņā;

nepārbaudot, vai kopš 1995. gada 1. janvāra citi kavējumi pašu resursu nodošanā bija sakarā ar to novēlotu ierakstīšanu Regulas Nr. 1150/2000 6. panta 3. punkta a) apakšpunktā minētajos kontos, iznīcinot ierakstus, kas attiecas uz ŗo periodu un nepaziņojot Komisijai par minētajiem kavējumiem, lai tā varētu aprēķināt nokavējuma procentus, kas jāmaksā saskaņā ar minētās regulas 11. pantu sakarā ar novēlotu pašu resursu nodošanu;

Beļģijas Karaliste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek 3., 6., 9., 10. un 11. pants Regulā Nr. 1150/2000, ar ko kopš 2000. gada 31. maija ir tikusi atcelta un aizstāta Padomes 1989. gada 29. maija Regula (EEK, Euratom) Nr. 1552/89, ar ko īsteno Lēmumu 88/376/EEK, Euratom par Kopienu pašu resursu sistēmu un kuras priekšmets ir identisks, un EKL 10. pants;

2) Beļģijas Karaliste atļūdzina tiesāšanās izdevumus;

3) Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

(¹) OV C 217, 28.08.2004.

Tiesas (pirmā palāta) spriedums 2006. gada 28. septembrī — Eiropas Kopienu Komisija pret Nīderlandes Karalisti

(Apvienotās lietas C-282/04 un C-283/04) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — EKL 56. panta 1. punkts un 43. pants — Nīderlandes valsts īpašās akcijas (“golden shares”) sabiedrībās KPN un TPG — Jēdzienu “kontroles līdzdalība”, “tieši ieguldījumi” un “portfeļa ieguldījumi” nošķiršana pamatbrīvību kontekstā — “Valsts pasākums” pamatbrīvību izpratnē — Vispārējo pasta pakalpojumu garantija)

(2006/C 294/10)

Tiesvedības valoda — nīderlandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — H. Støvlbæk, A. Nijenhuis un S. Noē)

Atbildētāja: Nīderlandes Karaliste (pārstāvji — H.G. Sevenster, J.G.M. van Bakel un M. De Grave)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — EKL 43. un 56. pants — Tiesības, kas piesaistītas Nīderlandes valsts īpašajai akcijai sabiedrībā Koninklijke KPN NV

Rezolutīvā daļa:

- 1) uzturot spēkā Koninklijke KPN NV un TPG NV statūtos zināmus noteikumus, kas paredz, ka šo sabiedrību kapitālā ietilpst īpaša Nīderlandes valsts akcija, kas šai pēdējai piešķir īpašas tiesības piekrist noteiktiem minēto sabiedrību institūciju vadības lēmumiem, kuras nav ierobežotas ar gadījumiem, kad šis valsts iejaukšanās ir nepieciešama Tiesas atzītu imperatīvu vispārējo interešu apsvērumu dēļ, un — TPG NV gadījumā — it īpaši tāpēc, lai nodrošinātu vispārējo pasta pakalpojumu uzturēšanu, Nīderlandes Karaliste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek EKL 56. pants 1. punkts;
- 2) Nīderlandes Karaliste atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 217, 28.08.2004

Tiesas (virspalāta) spriedums 2006. gada 3. oktobrī (Bundesfinanzhof (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — FKP Scorpio Konzertproduktionen GmbH pret Finanzamt Hamburg-Eimsbüttel

(Lieta C-290/04) (¹)

(EEK līguma 59. pants (vēlāk: EK līguma 59. pants, jaunajā redakcijā pēc grozījumiem: EKL 49. pants) un EEK līguma 60. pants (vēlāk: EK līguma 60. pants, jaunajā redakcijā pēc grozījumiem: EKL 50. pants) — Nodokļu tiesību akti — Ienākuma nodoklis — Pakalpojumi, ko sniedzis nerezidents mākslas pasākumu ietvaros — Princips par nodokļa ieturēšanu ienākuma gūšanas vietā — Pakalpojumu sniedzējs, kuram nav dalībvalsts pilsonības)

(2006/C 294/11)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesfinanzhof

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: FKP Scorpio Konzertproduktionen GmbH

Atbildētājs: Finanzamt Hamburg-Eimsbüttel

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Bundesfinanzhof — EEK līguma 59. panta (pēc grozījumiem — EKL 49. pants) un 60. panta (pēc grozījumiem — EKL 50. pants) interpretācija — Valsts tiesību akti ienākuma nodokļa jomā, saskaņā ar kuriem

pakalpojumu saņēmējam, kurš ir rezidents, ir pienākums ieturēt nodokli no pakalpojumu sniedzējam, kurš nav rezidents, pārskaitāmās atlīdzības

Rezolutīvā daļa

- 1) EEK līguma 59. un 60. pants ir interpretējami tādējādi, ka tiem nav pretēji:

— tādi valsts tiesību akti, saskaņā ar kuriem nodokļa ieturēšana ienākuma gūšanas vietā ir piemērojama to pakalpojumu sniedzēju atlīdzībai, kuri nav tās dalībvalsts rezidenti, kurā pakalpojumi tiek sniegti, kaut arī tai pat laikā no pakalpojumu sniedzējiem, kas ir šīs valsts rezidenti, pārskaitītās atlīdzības sāds ieturējums netiek veikts,

— tādi valsts tiesību akti, kuros paredzēta pakalpojumu saņēmēja atbildība gadījumā, ja tas nav veicis tam uzdoto nodokļa ieturēšanu ienākuma gūšanas vietā;

- 2) EEK līguma 59. un 60. pants ir interpretējami tādējādi, ka:

— tiem ir pretēji tādi valsts tiesību akti, ar kuriem tiek izslēgta iespēja, ka pakalpojumu saņēmējs, pakalpojumu sniedzējam—nerezidentam pārskaitāmās atlīdzības parādnieks, ieturot nodokli ienākuma gūšanas vietā, no šī ienākuma atskaita pakalpojumu sniedzējam radušos ar profesionālo darbību saistītos izdevumus, par kuriem pakalpojumu sniedzējs tam ir paziņojis un kas ir tieši saistīti ar viņa darbību dalībvalstī, kurā sniegts pakalpojums, kaut arī pakalpojumu sniedzējam, kurš ir šīs valsts rezidents, nodoklis tiek piemērots tikai viņa neto ienākumiem, t.i., ienākumiem pēc ar profesionālo darbību saistīto izdevumu atskaitīšanas;

— tiem nav pretējs tāds valsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru, ieturot nodokli ienākuma gūšanas vietā, atskaitīti tiek tikai tie ar profesionālo darbību saistītie izdevumi, kuri ir tieši saistīti ar pakalpojuma sniegšanas dalībvalstī veiktajām darbībām, par kurām saņemts ar nodokli apliekamais ienākums, un par kuriem citā dalībvalstī dibinātais pakalpojumu sniedzējs ir paziņojis atlīdzības parādniekam, un saskaņā ar kuru iespējamie izdevumi, kuri nav tieši saistīti ar minēto saimniecisko darbību, var tikt ņemti vērā vēlākā atmaksas procedūrā;

— tiem nav pretēji tas, ka atbrīvojumu no nodokļa, uz kuru pakalpojumu sniedzējam—nerezidentam ir tiesības Vācijā saskaņā ar 1959. gada 16. jūnijā starp Vācijas Federatīvo Republiku un Nīderlandes Karalisti noslēgto konvenciju par izvairīšanos no dubultas aplikšanas ar ienākuma, kapitāla un citiem nodokļiem un citiem nodokļu regulējuma jautājumiem, atlīdzības parādnieks var ņemt vērā, veicot nodokļa ieturējumu ienākuma gūšanas vietā vai vēlākā atbrīvojuma vai atmaksas procedūrā vai arī gadījumā, kad pret pēdējo ir ierosināta tiesvedība par atbildību, tikai tad, ja kompetentā nodokļu iestāde ir izsniegusi apliecinājumu par atbrīvojumu, kas apstiprina, ka ir izpildītas minētās konvencijas šajā sakarā izvirzītās prasības.

3) EEK līguma 59. pants ir interpretējams tādējādi, ka to nevar piemērot pakalpojumu sniedzēja, kam ir trešās valsts pilsonība, labā.

(¹) OV C 228, 11.09.2004.

Tiesas (pirmā palāta) spriedums 2006. gada 5. oktobrī — Eiropas Kopienu Komisija pret Nīderlandes Karalisti

(Lieta C-312/04) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Kopienu pašu resursi — Nepārbaudītas TIR karnetes — Ievedmuitas nodokļu iekasēšanas procedūras — Neievērošana — Atbilstošo pašu resursu nepārskaitīšana un nokavējuma procentu nesamaksāšana)

(2006/C 294/12)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — G. Vilms [G. Wilms] un A. Veimārs [A. Weimar], pārstāvji)

Atbildētāja: Nīderlandes Karaliste (pārstāvji — H. H. Sevenstere [H. G. Sevenster] un J. G. M. van Bakela [J. G. M. van Bakel], pārstāves)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — 2. panta 1. punkts, 6. panta 2. punkts, 10. panta 1. punkts un 11. pants Padomes 1989. gada 29. maija Regulā (EEK, Euratom) Nr. 1552/89, ar ko īsteno Lēmumu 88/376/EEK, Euratom par Kopienu pašu resursu sistēmu (OV L 155, 1. lpp.) — To vajadzīgo procesu neuzsākšana paredzētajā termiņā, kas ir vērsti uz muitas nodokļu iekasēšanu pēc nelikumībām saistībā ar preču pārvadājumiem, kuri veikti, izmantojot TIR karneti — Noteiktu pašu resursu nenodošana paredzētajā termiņā un kavējuma procentu nenomaksāšana

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Eiropas Kopienu Komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 228, 11.09.2004.

Tiesas (trešā palāta) spriedums 2006. gada 5. oktobrī (Verwaltungsgerichtshof (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Transalpine Ölleitung in Österreich GmbH, Planai-Hochwurzen-Bahnen GmbH, Gerlitz-Kanzelbahn-Touristik GmbH & Co. KG pret Finanzlandesdirektion für Tirol, Finanzlandesdirektion für Steiermark, Finanzlandesdirektion für Kärnten

(Lieta C-368/04) (¹)

(Valsts atbalsts — EKL 88. panta 3. punkta pēdējais teikums — Nodokļu par enerģiju daļēja atmaksa — Nepaziņošana par atbalstu — Komisijas lēmums — Paziņojums par atbalsta saderību ar kopējo tirgu attiecībā uz kādu pagājušu laika posmu — Ietekme uz to uzņēmumu atmaksāšanas lūgumiem, kas nav saņēmuši atbalstu — Valsts tiesu pilnvaras)

(2006/C 294/13)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgerichtshof

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: Transalpine Ölleitung in Österreich GmbH, Planai-Hochwurzen-Bahnen GmbH, Gerlitz-Kanzelbahn-Touristik GmbH & Co. KG

Atbildētāji: Finanzlandesdirektion für Tirol, Finanzlandesdirektion für Steiermark, Finanzlandesdirektion für Kärnten

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Verwaltungsgerichtshof — EKL 88. panta 3. punkta interpretācija — Valsts atbalsta piešķiršana, neievērojot aizliegumu īstenot atbalsta projektus pirms nav pieņemts Komisijas lēmums — Atbalsts, kas izpaužas kā daļēja nodokļa par enerģiju atmaksāšana tikai tiem uzņēmumiem, kuri ražo ķermeniskas lietas — Komisijas vēlāka lēmuma, ar ko atbalsts atzīts par saderīgu ar kopējo tirgu, sekas

Rezolutīvā daļa:

- 1) EKL 88. panta 3. punkta pēdējais teikums ir interpretējams tādā veidā, ka valsts tiesām ir jānodrošina indivīdu tiesību aizsardzība pret iespējamiem gadījumiem, kad valsts iestādes neievēro aizliegumu īstenot atbalstu, pirms nav pieņemts Eiropas Kopienu Komisijas lēmums atbalstu atļaut. Šajā sakarā valsts tiesām ir pilnībā jāņem vērā Kopienas intereses, un tās nedrīkst pieņemt tādas pasākumus, kas varētu tikai paplašināt atbalsta saņēmēju loku;

2) tā kā Eiropas Kopienu Komisijas lēmums, kurā nepaziņots atbalsts ir atzīts par saderīgu ar kopējo tirgu, a posteriori nepadara par likumīgiem īstenošanas aktus, kas nav bijuši spēkā tādēļ, ka tie ir bijuši pieņemti, neievērojot EKL 88. panta 3. punkta pēdējā teikumā noteikto aizliegumu, nav svarīgi, ka lūgums ir iesniegts pirms lēmuma pieņemšanas, ar kuru valsts atbalsts ir atzīts par saderīgu ar kopējo tirgu, vai pēc šī lēmuma pieņemšanas, jo šis lūgums attiecas uz prettiesisku situāciju, kas radusies nepaziņošanas dēļ.

(¹) OV C 273, 06.11.2004.

Tiesas (trešā palāta) spriedums 2006. gada 28. septembrī (*Korkein oikeus* (Somija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — kriminālprocess pret *Jan-Erik Anders Ahokainen*, *Mati Leppik*

(Lieta C-434/04) (¹)

(Preču brīva aprīte — EKL 28. un 30. pants — Valsts tiesiskais regulējums, ar kuru aizliedz vairāk nekā 80 % stipra nedēnaturēta etilspirta importu bez iepriekšējas atļaujas — Pasākumi ar kvantitatīviem ierobežojumiem līdzvērtīgu iedarbību — Pamatojums ar sabiedrības veselības un sabiedriskās kārtības aizsardzību)

(2006/C 294/14)

Tiesvedības valoda — somu

Iesniedzējtiesa

Korkein oikeus

Lietas dalībnieki pamata kriminālprocesā

Jan-Erik Anders Ahokainen, Mati Leppik

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Korkein oikeus* — EKL 28. un 30. panta interpretācija, ņemot vērā valsts tiesību aktus, kas pakļauj nedēnaturēta etilspirta virs 80 % importu iepriekšējas atļaujas sistēmai

Rezolutīvā daļa

EKL 28. un 30. pants neiestājas pret Likumā Nr. 1143/1994 par alkoholu [alkoholilaki (1143/1994)] paredzēto sistēmu, pakļaujot nedēnaturēta etilspirta ar spirta saturu virs 80 % importu iepriekšējas atļaujas sistēmai, ar nosacījumu, ka attiecīgās dalībvalsts situācijai raksturīgos tiesību un faktu apstākļos sabiedrības veselības un sabiedriskās kārtības aizsardzība pret alkohola negatīvo ietekmi nevar tikt nodrošināta ar pasākumiem, kas Kopienu iekšējo tirdzniecību ietekmē mazāk.

(¹) OV C 300, 04.12.2004.

Tiesas (virspalāta) 2006. gada 3. oktobra spriedums (*Verwaltungsgericht Frankfurt am Main* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Fidium Finanz AG* pret *Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht*

(Lieta C-452/04) (¹)

(Pakalpojumu sniegšanas brīvība — Kapitāla brīva aprīte — Trešā valstī dibināta sabiedrība — Pilnībā vai galvenokārt uz dalībvalsts teritoriju orientēta darbība — Kredītu izsniegšana profesionālas darbības ietvaros — Prasība saņemt iepriekšēju atļauju dalībvalstī, kurā sniegts pakalpojums)

(2006/C 294/15)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgericht Frankfurt am Main

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: *Fidium Finanz AG*

Atbildētājs: *Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht*

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Verwaltungsgericht Frankfurt am Main* — EKL 49., 56. un 58. panta interpretācija — Trešā valstī dibināta sabiedrība, kuras darbība kā kredītu izsniegšana pilnībā vai galvenokārt ir orientēta uz dalībvalsts teritoriju — Prasība saņemt iepriekšēju atļauju dalībvalstī, kurā sniegts pakalpojums

Rezolutīvā daļa

Valsts režīms, saskaņā ar kuru dalībvalsts savā teritorijā kā kredītu izsniegšanas profesionālas darbības ietvaros, ko veic trešā valstī dibināta sabiedrība, priekšnosacījumu izvirza iepriekšējas atļaujas saņemšanu un saskaņā ar kuru šādu atļauju nevar piešķirt, ja minētās sabiedrības galvenā vadība vai tās filiāle neatrodas šajā dalībvalstī, pārsvarā ietekmē pakalpojumu sniegšanas brīvības izmantošanu EKL 49. un turpmāko pantu izpratnē. Trešā valstī dibināta sabiedrība nevar atsaukties uz šiem noteikumiem.

(¹) OV C 6, 08.01.2005.

Tiesas (pirmā palāta) spriedums 2006. gada 28. septembrī (Audiencia Provincial de Malaga (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — kriminālprocess pret G. Francesco Gasparini, Jose M^a L.A. Gasparini, G. Costa Bozzo, Juan de Lucchi Calcagno, Francesco Mario Gasparini, José A. Hormiga Marrero, Sindicatura Quiebra

(Lieta C-467/04) (¹)

(Konvencija, ar ko īsteno Šengenas Nolīgumu — 54. pants — Princips ne bis in idem — Piemērošanas joma — Apsūdzēto attaisnošana likumpārkāpuma noilguma dēļ)

(2006/C 294/16)

Tiesvedības valoda — spāņu

Iesniedzējtiesa

Audiencia Provincial de Malaga

Lietas dalībnieki pamata kriminālprocesā

G. Francesco Gasparini, Jose M^a L.A. Gasparini, G. Costa Bozzo, Juan de Lucchi Calcagno, Francesco Mario Gasparini, José A. Hormiga Marrero, Sindicatura Quiebra

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Audiencia Provincial de Malaga — Konvencijas, ar kuru īsteno Beniluksa Ekonomikas savienības valstu valdību, Vācijas Federatīvās Republikas valdības un Francijas Republikas valdības 1985. gada 14. jūnija Šengenas Līgumu par pakāpenisku kontroles atcelšanu pie kopīgām robežām (OV 2000, L 239, 19. lpp.), 54. panta interpretācija — Princips ne bis in idem — Piemērošanas joma — EKL 24. panta interpretācija — Piemērošanas joma

Rezolutīvā daļa

- 1) princips ne bis in idem, kas ir ietverts 54. pantā 1985. gada 14. jūnija Konvencijā, ar ko īsteno Šengenas Nolīgumu, starp Beniluksa Ekonomikas savienības valstu valdībām, Vācijas Federatīvās Republikas valdību un Francijas Republikas valdību par pakāpenisku kontroles atcelšanu pie kopīgām robežām, kas parakstīts 1990. gada 19. jūnijā Šengenā, ir piemērojams Līgumslēdzējas valsts tiesas nolējumam, kas ir sniegts pēc apsūdzības celšanas un ar kuru apsūdzētais ir pilnībā attaisnots tādēļ, ka likumpārkāpumam, kas bija kriminālvajāšanu pamatā, ir iestājies noilgums;
- 2) minētais princips nav piemērojams citām personām kā tikai tām personām, par kurām Līgumslēdzēja valsts ir pieņēmusi galīgo spriedumu;
- 3) Līgumslēdzējas valsts krimināltiesā nevar uzskatīt precī par esošu brīvā apgrozībā savā teritorijā tikai tāpēc, ka citas Līgumslēdzējas valsts krimināltiesā attiecībā uz šo pašu precī ir konstatējusi, ka kontrabandai ir iestājies noilgums;
- 4) preces laišana tirdzniecībā citā dalībvalstī pēc tās importa dalībvalstī, kurā ir pasludināts attaisnojošs spriedums, ir rīcība, kas var būt daļa no "tiem pašiem nodarījumiem" minētā 54. panta izpratnē.

(¹) OV C 6, 08.01.2005.

Tiesas (virspalāta) 2006. gada 3. oktobra spriedums (Court of Appeal (Civil Division) (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — B.F. Cadman pret Health & Safety Executive

(Lieta C-17/05) (¹)

(Sociālā politika — EKL 141. pants — Vienlīdzīgas darba samaksas princips vīriešiem un sievietēm — Darba stāžs kā darba samaksas noteikšanas elements — Objektīvs pamatojums — Pierādīšanas pienākums)

(2006/C 294/17)

Tiesvedības valoda — angļu

Iesniedzējtiesa

Court of Appeal (Civil Division)

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prašītāja: B.F. Cadman

Atbildētājs: Health & Safety Executive

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Court of Appeal (Civil Division)* EKL 141. panta interpretācija — Vienlīdzīga darba samaksa vīriešiem un sievietēm — Nodarbinātības ilgums, kas tiek izmantots kā kritērijs darba samaksas noteikšanai un kam ir atšķirīga ietekme atkarībā no darbaņēmēju dzimuma

Rezolutīvā daļa

EKL 141. pants ir interpretējams tādējādi, ka gadījumā, kad darba samaksas noteikšanai kā elements tiek izmantots darba stāža kritērijs un tas rada atšķirības darba samaksā attiecībā uz vienādu vai vienādi vērtīgu darbu starp vīriešu un sieviešu dzimuma darbaņēmējiem, kas iekļauti salīdzinājumā:

- tā kā darba stāža kritērijs parasti ir piemērots līdzeklis leģitīmā mērķa sasniegšanai, t.i. — atliedzināt par iegūto pieredzi, kura ļauj darbaņēmējam labāk izpildīt savus pienākumus, darba devējam nav īpaši jāpierāda, ka šī kritērija izmantošana ir piemērots līdzeklis minētā mērķa sasniegšanai attiecībā uz konkrēto darbu, ja vien darbaņēmējs neiesniedz norādes, kas var radīt nopietnas šaubas šajā sakarā;
- ja darba samaksas noteikšanai tiek izmantota profesiju klasifikācijas sistēma, kuras pamatā ir veicamā darba izvērtējums, nav jāpierāda, ka darbaņēmējs konkrētajā gadījumā atbilstošajā laika posmā ir ieguvis pieredzi, kas ļauj tam labāk veikt savu darbu.

(¹) OV C 69, 19.03.2005.

Tiesas (trešā palāta) spriedums 2006. gada 5. oktobrī (Gerechthof te Amsterdam (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — ASM Lithography BV pret Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Zuid/kantoor Roermond

(Lieta C-100/05) (¹)

(Muitas kodekss — Muitas parāda noteikšana — Tiesības ievest attiecīgās personas noteiktos un muitas iestāžu atbilstoši Muitas kodeksa 121. pantam apstiprinātos kompensācijas produktus — Nodokļi, ko var aprēķināt atbilstoši Muitas kodeksa 122. panta c) apakšpunktam — Nodokļu pārmaksas atmaksa, pamatojoties uz Muitas kodeksa 236. pantu)

(2006/C 294/18)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Gerechthof te Amsterdam

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: ASM Lithography BV

Atbildētājs: Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Zuid/kantoor Roermond

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Gerechthof te Amsterdam* — Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulas (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV L 302, 1. lpp.) 121. panta 1. punkta, 122. panta c) apakšpunkta un 236. panta interpretācija — Kompensācijas preces, kuras uzstātāmas par laistām brīvā apgrozībā — Atbilstošais muitas parāds, kas noteikts saskaņā ar Regulas Nr. 2913/92 122. panta c) apakšpunktā paredzētajām nodokļa uzlikšanas normām — Attiecīgās personas iepriekšēja un skaidra lūguma neesamība — Vēlāka lūguma veikt jaunu aprēķinu atbilstoši Regulas Nr. 2913/92 236. pantam pieņemšana

Rezolutīvā daļa:

- 1) 122. panta c) apakšpunkts Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulā (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi ir jāinterpretē tādējādi, ka, nosakot muitas parāda, kas rodas, laižot kompensācijas preces brīvā apgrozībā, summu, ja vien attiecīgā persona nav to skaidri lūgusi, valsts muitas iestādēm nav jāpiemēro nodokļu tiesību normas, kas reglamentē pārstrādes muitas kontrolē režīmu, ja ievestajām precēm šo režīmu varēja piemērot.
- 2) 236. pants Regulā Nr. 2913/92 ir jāinterpretē tādējādi, ka valsts muitas iestādēm ir jāizskata lūgums atmaksāt ievad muitas nodokļus, ja izrādās, ka attiecīgajai personai pieļaujot kļūdu, nevis izdarot galīgo izvēli, muitas parāda summa ir noteikta, piemērojot minētās regulas 121. pantu, un jau ir paziņota attiecīgajai personai, pat ja šī lūguma rezultātā šīm iestādēm būtu jāpārreķina parāda summa, piemērojot minētās regulas 122. panta c) apakšpunktu.

(¹) OV C 106, 30.04.2005.

Tiesas (pirmā palāta) spriedums 2006. gada 7. septembrī (Gerechthof te 's-Gravenhage (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Bovemij Verzekeringen NV pret Benelux-Merkenbureau

(Lieta C-108/05) ⁽¹⁾

(Preču zīmes — Direktīva 89/104/EEK — 3. panta 3. punkts — Atšķirtspēja — Iegūšana lietošanas rezultātā — Visas vai būtiskas Beniluksa teritorijas ņemšana vērā — Beniluksa valodu zonu ņemšana vērā — Vārdiska preču zīme EURO-POLIS)

(2006/C 294/19)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Gerechthof te 's-Gravenhage

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Bovemij Verzekeringen NV

Atbildētājs: Benelux-Merkenbureau

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Gerechthof te 's-Gravenhage — Padomes 1988. gada 21. decembra Pirmās direktīvas 89/104/EEK, ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm (OV L 40, 1. lpp.), 3. panta 3. punkta interpretācija — Preču zīmes atšķirtspējas izvērtējums — Preču zīmes lietošana — Preču zīmes atpazīstamība visā Beniluksa teritorijā vai būtiskā tā daļā (piemēram, Nīderlandē) — Valodu zonu ņemšana vērā

Rezolutīvā daļa:

- 1) Padomes 1988. gada 21. decembra Pirmās direktīvas 89/104/EEK, ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm, 3. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka preču zīmi, pamatojoties uz šo normu, var reģistrēt tikai tad, ja ir pierādīts, ka šī preču zīme ir ieguvusi atšķirtspēju lietošanas rezultātā visā dalībvalsts teritorijā vai Beniluksa gadījumā — visā tā teritorijas daļā, kurā pastāv iemesls atteikumam;
- 2) attiecībā uz preču zīmi, kura sastāv no viena vai vairākiem vārdiem kādā no dalībvalsts vai Beniluksa oficiālajām valodām, ja iemesls atteikumam pastāv tikai vienā no tās valodu zonām, ir jāatzīst, ka preču zīme atšķirtspēju lietošanas rezultātā ir ieguvusi visā šajā valodu zonā. Jau noteiktajā valodu zonā ir jāizvērtē, vai attiecīgā ieinteresēto personu grupa vai vismaz būtiska to daļa

preču zīmes dēļ attiecīgo precī vai pakalpojumu saista ar konkrēto uzņēmumu.

⁽¹⁾ OV C 115, 14.05.2005.

Tiesas (trešā palāta) spriedums 2006. gada 28. septembrī — Eiropas Kopienu Komisija pret Austrijas Republiku

(Lieta C-128/05) ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde — Sestā PVN direktīva — Pasažieru starptautisko pārvadājumu uzņēmumi, kas reģistrēti citā dalībvalstī — Gada apgrozījums Austrijā, kas mazāks par vai vienāds ar EUR 22000 — Vienkāršota PVN uzlikšanas un iekasēšanas procedūra)

(2006/C 294/20)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvis — D. Triantafyllou)

Atbildētāja: Austrijas Republika (pārstāvji — H. Dossi un M. Fruhmann)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — 2. un 6. panta, 9. panta 2. punkta b) apakšpunkta, 17. un 18. panta un 22. panta 3.–5. punkta Padomes 1977. gada 17. maija Sestajā direktīvā 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1. lpp.), pārkāpums — Īpaša sistēma tādiem uzņēmējiem, kuri veic pasažieru starptautiskos pārvadājumus, kuri ir reģistrēti citā valstī un kuru gada apgrozījums Austrijā nepārsniedz EUR 22 000 — Pienākuma iesniegt periodisku nodokļu deklarāciju un samaksāt nodokļa tīro summu neesamība

Rezolutīvā daļa:

- 1) atļaujot Austrijā neregistrētiem nodokļa maksātājiem, kas šajā dalībvalstī veic pasažieru pārvadājumus, neiesniegt nodokļu deklarācijas un nemaksāt tīro pievienotās vērtības nodokļa summu, ja to gada apgrozījums šajā valstī ir mazāks par EUR 22 000, pieņemot, ka šādā gadījumā maksājamā nodokļa summa ir vienāda ar atskaitāmo pievienotās vērtības nodokļa summu, un

vienkāršoto regulējumu piemērojot ar nosacījumu, ka šis nodoklis netiek minēts fakturrēķinos vai dokumentos, kurus izmanto fakturrēķinu vietā, Austrijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kas tai uzlikti ar 18. panta 1. punkta a) apakšpunktu, 18. panta 2. punktu, kā arī 22. panta 3.–5. punktu Padomes 1977. gada 17. maija Sestajā direktīvā par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze;

2) pārējā daļā prasību noraidīt;

3) Austrijas Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 182, 23.07.2005.

Tiesas (otrā palāta) spriedums 2006. gada 28. septembrī [College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu] — NV Raverco (C-129/05), Coxon & Chatterton Ltd (C-130/05) pret Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

(Apvienotās lietas C-129/05 un C-130/05) (¹)

(Direktīva 97/78/EK — Regula (EEK) Nr. 2377/90 — Veterinārās pārbaudes — Produkti no trešām valstīm — Importa nosacījumiem neatbilstošo produktu nosūtīšana atpakaļ — Konfiskācija un iznīcināšana)

(2006/C 294/21)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: NV Raverco, Coxon & Chatterton Ltd

Atbildētājs: Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — College van Beroep voor het bedrijfsleven — Padomes 1997. gada 18. decembra Direktīvas 97/78/EK, ar ko nosaka principus, kuri reglamentē veterināro pārbaudžu organizēšanu attiecībā uz produktiem, ko ievieš Kopienā no trešām valstīm (OV 1998, L 24, 9. lpp.), 17. panta 2. punkta, 22. panta 2. punkta un I pielikuma interpretācija — Padomes 1990. gada 26. jūnija Regulas (EEK) Nr. 2377/90, ar

ko nosaka Kopienas procedūru veterināro zāļu maksimāli pieļaujamo atlieku daudzumu noteikšanai dzīvnieku izcelsmes produktos (OV L 224, 1. lpp.), interpretācija — Veterinārās pārbaudes — Importa nosacījumiem neatbilstošo produktu nosūtīšana atpakaļ — Konfiskācija un iznīcināšana — Trešo valstu interešu aizsardzība, pat ja nav Kopienas interešu

Rezolutīvā daļa:

1) Padomes 1997. gada 18. decembra direktīvas 97/78/EK, ar ko nosaka principus, kuri reglamentē veterināro pārbaudžu organizēšanu attiecībā uz produktiem, ko ievieš Kopienā no trešām valstīm, 17. panta 2. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka iebildums nosūtīt atpakaļ sūtījumu, kas neatbilst importa nosacījumiem, ir jāpamato ar Kopienas nosacījumu neievērošanu;

2) Direktīvas 97/78 22. panta 2. punkts, lasot to kopā ar Padomes 1990. gada 26. jūnija regulas (EEK) Nr. 2377/90, ar ko nosaka Kopienas procedūru veterināro zāļu maksimāli pieļaujamo atlieku daudzumu noteikšanai dzīvnieku izcelsmes produktos, 5. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tas paredz, ka kompetentajām veterinārajām iestādēm produkti obligāti jākonfiscē un jāiznīcina, ja pēc saskaņā ar Direktīvu veiktām veterinārajām pārbaudēm izrādās, ka tie satur Regulas IV pielikumā minētu vielu.

(¹) OV C 143, 11.06.2005.

Tiesas (otrā palāta) spriedums 2006. gada 5. oktobrī [Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Klagenfurt (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu] — Amalia Valesko pret Zollamt Klagenfurt

(Lieta C-140/05) (¹)

(Akts par pievienošanos Eiropas Savienībai — Pārejas pasākumi — XIII pielikums — Nodokļi — Cigarettes no Slovēnijas — Ievešana Austrijas teritorijā ceļotāju personīgajā bagāžā — Atbrīvojums no akcīzes nodokļa ar konkrēta daudzuma ierobežojumu — Iespēja līdz 2007. gada 31. decembrim saglabāt kvantitatīvos ierobežojumus, kas tiek piemēroti preču ieviešanai no trešām valstīm — Direktīva 69/169/EEK)

(2006/C 294/22)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Klagenfurt

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Amalia Valesko

Atbildētāja: Zollamt Klagenfurt

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Klagenfurt* — EKL 23., 25. un 26. panta un Akta par Čehijas Republikas, Igaunijas Republikas, Kipras Republikas, Latvijas Republikas, Lietuvas Republikas, Ungārijas Republikas, Maltas Republikas, Polijas Republikas, Slovēnijas Republikas un Slovākijas Republikas pievienošanās nosacījumiem un pielāgojumiem līgumos, kas ir Eiropas Savienības pamatā (OV 2003, L 236, 906. lpp.), XIII pielikuma 6. punkta (Nodokļu politika) 2. apakšpunkta interpretācija — Dalībvalstis pārejas posmā saglabā tādu pašus kvantitatīvos ierobežojumus cigarešu ievēšanai to teritorijā no Slovēnijas, nemaksājot papildu akcīzes nodokli, kādi piemērojami cigarešu ievēšanai no trešām valstīm — Daudzuma, ko var ievest privātpersona, kuras dzīvesvieta ir attiecīgās valsts teritorijā, ierobežošana, kas ir stingrāka par ierobežojumiem, kas noteikti vairumam trešo valstu

Rezolutīvā daļa:

- 1) Akta par Čehijas Republikas, Igaunijas Republikas, Kipras Republikas, Latvijas Republikas, Lietuvas Republikas, Ungārijas Republikas, Maltas Republikas, Polijas Republikas, Slovēnijas Republikas un Slovākijas Republikas pievienošanās nosacījumiem un pielāgojumiem līgumos, kas ir Eiropas Savienības pamatā, XIII pielikuma 6. punkta 2. apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas pieļauj, ka Austrijas Republika pārejas posmā patur spēkā savu tiesisko regulējumu, kas paredz atbrīvojumu no akcīzes nodokļa ar ierobežojumu līdz 25 cigaretēm no Slovēnijas, kas ievestas Austrijas Republikas teritorijā to ceļotāju personīgajā bagāžā, kuru dzīvesvieta ir Austrijas Republikā un kuri ieceļo šajā teritorijā tieši, šķērsojot sauszemes robežu vai pa šīs dalībvalsts iekšzemes ūdeņiem;
- 2) EKL 23., 25. un 26. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tie pieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, par kādu ir runa pamata prāvā, saskaņā ar kuru atbrīvojums no akcīzes nodokļa cigaretēm, kas ievestas ceļotāju personīgajā bagāžā, ir ar ierobežojumu līdz 25 vienībām, tās ievedot Austrijas Republikas teritorijā no citām noteiktām dalībvalstīm, tostarp no Slovēnijas Republikas, neraugoties uz to, ka pēc pēdējās Eiropas Savienības paplašināšanās šis samazinātais atbrīvojums vairs neattiecas ne uz vienu trešo valsti, izņemot vienīgi Šveices beznodokļu zonu Samnauntal, bet, ievedot cigaretes no trešām valstīm, no nodokļa parasti tiek atbrīvotas 200 vienības.

(¹) OV C 143, 11.06.2005.

Tiesas (pirmā palāta) spriedums 2006. gada 28. septembrī (*Rechtbank 's-Hertogenbosch* (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Jean Leon van Straaten* pret *Staat der Nederlanden, Republiek Italië*

(Lieta C-150/05) (¹)

(Konvencija, ar ko īsteno Šengenas Nolīgumu — *Principis ne bis in idem* — Jēdzieni “tas pats nodarījums” un “iztiesāts nodarījums” — Izvešana no valsts un ievēšana citā valstī — Apsūdzētā attaisnošana)

(2006/C 294/23)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Rechtbank 's-Hertogenbosch

Lietas dalībnieki pamata procesāPrasītājs: *Jean Leon van Straaten*Atbildētāji: *Staat der Nederlanden, Republiek Italië***Priekšmets**

Lūgums sniegt prejudiciālo nolīgumu — *Rechtbank 's-Hertogenbosch* — Konvencijas, ar kuru īsteno Beniluksa Ekonomikas savienības valstu valdību, Vācijas Federatīvās Republikas valdības un Francijas Republikas valdības 1985. gada 14. jūnija Šengenas Līgumu par pakāpenisku kontroles atcelšanu pie kopīgām robežām (OV 2000, L 239, 19. lpp.), 54. panta interpretācija — *Principis ne bis in idem* — “Tas pats nodarījums” un “spriedums” — Kriminālsodāmi nodarījumi kā izvešana no vienas valsts un ievēšana citā valstī — Galīgais spriedums apsūdzētā attaisnošanas gadījumā?

Rezolutīvā daļa:

- 1) 54. pants 1985. gada 14. jūnija Konvencijā, ar ko īsteno Šengenas Nolīgumu, starp Beniluksa Ekonomikas savienības valstu valdībām, Vācijas Federatīvās Republikas valdību un Francijas Republikas valdību par pakāpenisku kontroles atcelšanu pie kopīgām robežām, kas parakstīta 1990. gada 19. jūnijā Šengēnā, ir interpretējams tādējādi, ka:

— nozīmīgs kritērijs minētā panta piemērošanā ir nodarījuma būtība, ko saprot kā nodarījumu, kas nedalāmi savstarpēji saistīti, kopuma esamību neatkarīgi no šo nodarījumu vai aizsargājamo juridisko interešu juridiskās kvalifikācijas;

— attiecībā uz pārkāpumiem saistībā ar narkotiskām vielām netiek pieprasīts, lai minēto narkotisko vielu daudzums divās attiecīgajās Līgumslēdzējās pusēs vai personas, kuras, iespējams, piedalījās nodarījumā, būtu identiski;

- nodarījumi par to pašu narkotisko vielu eksportu un importu, kas ir sodāmi un par kuriem pret personu tiek veikta kriminālvajāšana dažādās šīs konvencijas Līgumslēdzējās valstīs, principā ir uzskatāmi par “tiem pašiem nodarījumiem” šī 54. panta izpratnē, galīgais vērtējums šajā sakarā ir jāveic valstu kompetentajām tiesām;
- 2) princips *ne bis in idem*, kas ietverts šīs konvencijas 54. pantā, ir piemērojams Līgumslēdzējās valsts tiesu nolēmumam, ar kuru apšūdzētais ir galīgi attaisnots pierādījumu trūkuma dēļ.

(¹) OV C 155, 25.06.2005.

Tiesas (piektā palāta) spriedums 2006. gada 5. oktobrī — Eiropas Kopienu Komisija pret Austrijas Republiku

(Lieta C-226/05) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 96/82/EK — Briesmas, kas saistītas ar tādiem smagiem nelaimes gadījumiem, kuros iesaistītas bīstamas vielas — Netransponēšana noteiktajā termiņā)

(2006/C 294/24)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvis — B. Schima)

Atbildētāja: Austrijas Republika (pārstāvis — E. Riedl)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Padomes 1996. gada 9. decembra Direktīvas 96/82/EK par tādu smagu nelaimes gadījumu briesmu pārziņāšanu, kuros iesaistītas bīstamas vielas (OV L 10, 13. lpp.), 8. panta 2. punkta b) apakšpunkta, 11. panta, 12. panta un 24. panta 1. punkta nepilnīga transponēšana

Rezolutīvā daļa:

1) netransponējot noteiktajā termiņā:

- Padomes 1996. gada 9. decembra Direktīvas 96/82/EK par tādu smagu nelaimes gadījumu briesmu pārziņāšanu, kuros iesaistītas bīstamas vielas, noteikumus valsts likumā par

municiju un sprāgstvielām, kā arī Zalcburgas pavalsts likumā par elektroenerģiju;

— Direktīvas 96/82 11. pantu Zalcburgas, Štīrijas un Tiroles pavalstīs;

— Direktīvas 96/82 12. pantu Augšāustrijas pavalstī un

— Direktīvas 96/82 8. panta 2. punkta b) apakšpunktu Augšāustrijas, Zalcburgas un Tiroles pavalstīs,

Austrijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šī direktīva;

2) Austrijas Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 171, 09.07.2005.

Tiesas (pirmā palāta) 2006. gada 5. oktobra spriedums — Eiropas Kopienu Komisija pret Francijas Republiku

(Lieta C-232/05) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Valsts atbalsts — Scott Paper SA/Kimberly-Clark piešķirtais atbalsts — Atgūšanas pienākums — Neizpilde valsts procedūras piemērošanas dēļ — Valsts procesuālā autonomija — Robežas — “Valsts procedūra, kas nodrošina tūlītēju un efektīvu izpildi” Regulas (EK) Nr. 659/1999 14. panta 3. punkta izpratnē — Valsts procedūra, kas paredz, ka prasībām, kuras celtas par valsts iestāžu izsniegtajiem maksājuma pieprasījumiem, ir apturoša iedarbība)

(2006/C 294/25)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvis — K. Žiolito [C. Giolito], pārstāvis)

Atbildētāja: Francijas Republika (pārstāvji — Ž. de Bergess [G. de Bergues] un S. Ramē [S. Ramet], pārstāvji)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Komisijas 2000. gada 12. jūlija Lēmuma 2002/14/EK par Francijas piešķirto valsts atbalstu Scott Paper SA Kimberly-Clark (OV L 12, 1. lpp.) neizpilde noteiktajā termiņā

Rezolutīvā daļa

- 1) noteiktajā termiņā neveicot visus vajadzīgos pasākumus, lai atgūtu no tā saņēmēja atbalstu, kas paredzēts Komisijas 2000. gada 12. jūlija Lēmumā 2002/14/EK par Francijas piešķirto valsts atbalstu Scott Paper SA/Kimberly-Clark, Francijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek EKL 249. panta ceturtā daļa, kā arī minētā lēmuma 2. un 3. pants;
- 2) Francijas Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 171, 09.07.2005.

Tiesas (virspalāta) spriedums 2006. gada 3. oktobra (*Conseil d'État* (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Nicolae Bot* pret *Préfet du Val-de-Marne*

(Lieta C-241/05) (¹)

(Šengenas nolīguma īstenošanas konvencija — 20. panta 1. punkts — Trešās valsts pilsoņu, uz kuriem neattiecas vīzas prasība, pārvietošanās nosacījumi — Maksimālais uzturēšanās laiks trīs mēneši sešu mēnešu laikā, skaitot no pirmās ieceļošanas dienas Šengenas telpā — Secīga uzturēšanās — “Pirmās ieceļošanas” jēdziens)

(2006/C 294/26)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: *Nicolae Bot*

Atbildētājs: *Préfet du Val-de-Marne*

Priekšmets

Lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Conseil d'État* (Francija) — 20. panta 1. punkta Konvencijā, ar ko īsteno 1985. gada 14. jūnija Šengenas nolīgumu starp Beniluksa Ekonomikas savienības valstu valdībām, Vācijas Federatīvās Republikas valdību un Francijas Republikas valdību par pakāpenisku kontroles atcelšanu pie kopīgām robežām (OV L 239, 19. lpp.) interpretācija — Pirmās ieceļošanas jēdziens līgumslēdzēju pušu teritorijā

Rezolutīvā daļa

20. panta 1. punkts Konvencijā, ar ko īsteno 1985. gada 14. jūnija Šengenas nolīgumu starp Beniluksa Ekonomikas savienības valstu valdībām, Vācijas Federatīvās Republikas valdību un Francijas Republikas valdību par pakāpenisku kontroles atcelšanu pie kopīgām robežām, kas parakstīta 1990. gada 19. jūnijā Šengenā, ir jāinterpretē tādējādi, ka šajā normā ietvertais jēdziens “pirmā ieceļošana” attiecas ne tikai uz pašu pirmo ieceļošanu šī nolīguma līgumslēdzēju valstu teritorijās, bet arī pirmo ieceļošanu šajās teritorijās, kas notikusi pēc sešu mēnešu perioda beigām, skaitot no šīs pašas pirmās ieceļošanas, kā arī jebkuru citu pirmo ieceļošanu, kas notikusi pēc jebkura jauna sešu mēnešu perioda beigām, skaitot no iepriekšējās pirmās ieceļošanas dienas.

(¹) OV C 193, 06.08.2005.

Tiesas (pirmā palāta) spriedums 2006. gada 5. oktobrī (*Bács-Kiskun Megyei Bíróság, Hajdú-Bihar Megyei Bíróság* (Ungārijas Republika) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Ákos Nádasi* (C-290/05) pret *Vám- és Pénzügyőrség Észak-Alföldi Regionális Parancsnoksága* un *Ilona Németh* (C-333/05) pret *Vám- és Pénzügyőrség Dél-Alföldi Regionális Parancsnoksága*

(Apvienotās lietas C-290/05 un C-333/05) (¹)

(Iekšējie nodokļi — Reģistrācijas nodeva, ko piemēro mehāniskajiem transportlīdzekļiem — Lietoti mehāniskie transportlīdzekļi — Imports)

(2006/C 294/27)

Tiesvedības valoda — ungāru

Iesniedzējtiesa

Bács-Kiskun Megyei Bíróság, Hajdú-Bihar Megyei Bíróság

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājas: *Ákos Nádasi* (C-290/05), *Ilona Németh* (C-333/05)

Atbildētājas: *Vám- és Pénzügyőrség Észak-Alföldi Regionális Parancsnoksága* (C-290/05) un *Vám- és Pénzügyőrség Dél-Alföldi Regionális Parancsnoksága* (C-333/05)

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Hajdú-Bihar Megyei Bíróság* — EK līguma 90. panta pirmās daļas interpretācija — Reģistrācijas nodeva, ar ko mehāniskos transportlīdzekļus apliek, tos pirmo reizi nododot ekspluatācijā dalībvalsts teritorijā, un ar ko neapliek lietotus mehāniskos transportlīdzekļus, kas dalībvalsts teritorijā ekspluatācijā ir nodoti pirms 2004. gada 1. februāra, kuru aprēķina neatkarīgi no mehāniskā transportlīdzekļa vērtības

Rezolutīvā daļa

1) Tāda kā ar Ungārijas 2003. gada Likumu Nr. CX par reģistrācijas nodevu (a regisztrációs adóról szóló 2003. évi CX. törvény) ieviestā nodeva, ar ko vieglās automašīnas apliek nevis tāpēc, ka tās šķērso robežu, bet cita iemesla dēļ, nav uzskatāma par ievadmitas nodokli vai maksājumu ar līdzvērtīgu iedarbību EKL 23. un 25. panta nozīmē.

2) EKL 90. panta pirmā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka šī norma iestājas pret tādu nodevu kā tā, kas ir ieviesta ar Likumu par reģistrācijas nodevu, tiktāl, ciktāl

— šī nodeva ir piemērojama lietotiem transportlīdzekļiem, nododot tos ekspluatācijā dalībvalsts teritorijā pirmo reizi, un

— tās summa, kas noteikta atkarībā vienīgi no transportlīdzekļu tehniskajiem rādītājiem (dzinēja tips, dzinēja tilpums) un to klasifikācijas saistībā ar vidi, tiek aprēķināta, neievērojot to vērtības samazināšanos, no kā izriet, ka, nodevu piemērojot lietotiem transportlīdzekļiem, ko importē no citām dalībvalstīm, tās summa pārsniedz minētās nodevas summu, ko ietver līdzīgu lietotu importa dalībvalstī jau reģistrētu transportlīdzekļu atlikusī vērtība.

Salīdzinājums ar lietotiem transportlīdzekļiem, kas ekspluatācijā attiecīgajā dalībvalstī nodoti pirms minētās nodevas ieviešanas, neattiecas uz lietu.

3) 33. pants Padomes 1977. gada 17. maija Sestajā direktīvā 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze neiestājas pret tādas nodevas iekasēšanu kā tā, kas ir ieviesta ar Likumu par reģistrācijas nodevu, kuras apliekamais objekts nav apgrozījums un kas tirdzniecībā starp dalībvalstīm nerada formalitātes, šķērsojot robežas.

(¹) OV C 296, 26.11.2005.
OV 315, 10.12.2005.

Tiesas (ceturrtā palāta) spriedums 2006. gada 28. septembrī — Eiropas Kopienu Komisija pret Luksemburgas Lielhercogisti

(Lieta C-353/05) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2003/54/EK — Netransponēšana noteiktajā termiņā)

(2006/C 294/28)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — B. Schima un F. Simonetti)

Atbildētāja: Luksemburgas Lielhercogiste (pārstāvis — S. Schreiner)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Tiesību aktu, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 26. jūnija Direktīvu 2003/54/EK par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz elektroenerģijas iekšējo tirgu un par Direktīvas 96/92/EK atcelšanu, nepieņemšana noteiktajā termiņā — Paziņojums par atkritumu klasificēšanu un apsaimniekošanu (OV L 176, 37. lpp.)

Rezolutīvā daļa:

1) noteiktajā termiņā nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 26. jūnija Direktīvu 2003/54/EK par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz elektroenerģijas iekšējo tirgu un par Direktīvas 96/92/EK atcelšanu prasības, Luksemburgas Lielhercogiste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šī direktīva;

2) Luksemburgas Lielhercogiste atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 281, 12.11.2005.

Tiesas (piektā palāta) spriedums 2006. gada 5. oktobrī — Eiropas Kopienu Komisija pret Itālijas Republiku

(Lieta C-360/05) ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2003/96/EK — Energo produktu un elektroenerģijas aplikšana ar nodokļiem — Netransponēšana noteiktajā termiņā)

(2006/C 294/29)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — K. Gross un M. Velardo, pārstāvji)

Atbildētāja: Itālijas Republika (pārstāvji — G. De Bellis un I. Braguglia, pārstāvji)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Padomes 2003. gada 27. oktobra Direktīvas 2003/96/EK, kas pārkārto Kopienas noteikumus par nodokļu uzlikšanu energo produktiem un elektroenerģijai (OV L 283, 51. lpp.), netransponēšana noteiktajā termiņā

Rezolutīvā daļa:

- 1) noteiktajā termiņā nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Padomes 2003. gada 27. oktobra Direktīvas 2003/96/EK, kas pārkārto Kopienas noteikumus par nodokļu uzlikšanu energo produktiem un elektroenerģijai, prasības, Itālijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šī direktīva;
- 2) Itālijas Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 281, 12.11.2005.

Tiesas (piektā palāta) spriedums 2006. gada 28. septembrī — Eiropas Kopienu Komisija pret Luksemburgas Lielhercogisti

(Lieta C-49/06) ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 1999/37/EK — Transportlīdzekļu reģistrācijas dokumenti — Netransponēšana noteiktajā termiņā)

(2006/C 294/30)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvis — N. Yerrell)

Atbildētāja: Luksemburgas Lielhercogiste (pārstāvis — S. Schreiner)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Tiesību aktu, kas vajadzīgi, lai izpildītu Padomes 1999. gada 29. aprīļa Direktīvu 1999/37/EK par transportlīdzekļu reģistrācijas dokumentiem (OV L 138, 57. lpp.), nepieņemšana noteiktajā termiņā

Rezolutīvā daļa:

- 1) noteiktajā termiņā nepieņemot normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Padomes 1999. gada 29. aprīļa Direktīvu 1999/37/EK par transportlīdzekļu reģistrācijas dokumentiem, Luksemburgas Lielhercogiste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šī direktīva;
- 2) Luksemburgas Lielhercogiste atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 60, 11.03.2006.

Tiesas 2006. gada 28. septembra rīkojums — *Unilever Bestfoods (Ireland) Ltd* (iepriekš — *Van den Bergh Foods Ltd*) pret Eiropas Kopienu Komisiju, *Masterfoods Ltd*, *Richmond Ice Cream Ltd* (iepriekš — *Richmond Frozen Confectionery Ltd*)

(Lieta C-552/03 P) ⁽¹⁾

(Apelācija — EK līguma 85. un 86. pants (jaunajā redakcijā EKL 81. un 82. pants) — Tūlītējam patēriņam paredzēts saldējums — Saldējamo iekārtu piegāde mazumtirgotājiem — Ekskluzivitātes klauzula — Tiesības uz taisnīgu tiesu — Pierādīšanas pienākums)

(2006/C 294/31)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Unilever Bestfoods (Ireland) Ltd* (iepriekš — *Van den Bergh Foods Ltd*) (pārstāvji — M. Nicholson un M. Rowe, Solicitors, M. Biesheuvel un M. De Grave, avocats)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — W. Wils, B. Doherty un A. Whelan, pārstāvji), *Masterfoods Ltd* (pārstāvji — P. Collins un M. Levitt, Solicitors), *Richmond Ice Cream Ltd* (iepriekš — *Richmond Frozen Confectionery Ltd*) (pārstāvis — I. Forrester, QC)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Pirmās instances tiesas (piektā palāta) 2003. gada 23. oktobra spriedumu lietā T-65/98 *Van den Bergh Foods* (iepriekš — *HB Ice Cream*)/Komisija — Prasības atcelt Komisijas 1998. gada 11. marta lēmumu par EK līguma 85. un 86. panta piemērošanu (lietas IV/34.073, IV/34.395 un IV/35.496 — *Van den Bergh Foods Ltd*), ar kuru tiek aizliegta prakse nodot mazumtirgotāju rīcībā saldējamās iekārtas tikai prasītāja ražotā saldējuma uzglabāšanai, noraidīšana

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) *Unilever Bestfoods (Ireland) Ltd* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 59, 06.03.2004.

Tiesas (sestā palāta) rīkojums 2006. gada 13. jūlijā (*Korsholms tingsrätt* (Somija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Teemu Hakala* pret *Oy L. Simons Transport Ab*

(Lieta C-93/05) ⁽¹⁾

(Reglamenta 104. panta 3. punkta otrā daļa — Jautājums, par kura atbildi nav nekādu šaubu — Regula (EEK) Nr. 3820/85 — Noteiktu sociālo tiesību normu saskaņošana autotransporta jomā — Algotu transportlīdzekļu vadītāju atalgojums atkarībā no nobrauktā attāluma — Šāda atalgojuma režīma aizliegums, ja vien tas nerada draudus satiksmes drošībai)

(2006/C 294/32)

Tiesvedības valoda — zviedru

Iesniedzējtiesa

Korsholms tingsrätt

Lietas dalībnieki pamata prāvā

Prasītājs: *Teemu Hakala*

Atbildētāja: *Oy L. Simons Transport Ab*

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Korsholms tingsrätt* — Padomes 1985. gada 20. decembra Regulas (EEK) Nr. 3820/85 par dažu sociālās jomas tiesību aktu saskaņošanu attiecībā uz autotransportu (OV L 370, 1. lpp.) 10. panta interpretācija — Algota transportlīdzekļa vadītāja atalgojums atkarībā no nobrauktā attāluma

Rezolutīvā daļa:

Atalgojuma režīms, kas balstīts uz nobraukto attālumu, ir pretrunā Padomes 1985. gada 20. decembra Regulas (EEK) Nr. 3820/85 par dažu sociālās jomas tiesību aktu saskaņošanu attiecībā uz autotransportu 10. pantam, ja vien šis režīms nerada draudus satiksmes drošībai. Valsts tiesai ir jāizvērtē, vai tas tā ir, ņemot vērā visus pamata prāvas apstākļus.

⁽¹⁾ OV C 143, 11.06.2005.

Tiesas rīkojums 2006. gada 29. jūnijā — *Creative Technology Ltd* pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi), *José Vila Ortiz*

(Lieta C-314/05) ⁽¹⁾

(Apelācijas — Kopienas preču zīme — Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Sajaukšanas iespēja — Kopienas vārdiskas preču zīmes “PC WORKS” reģistrācijas pieteikums — Valsts grafiskas preču zīmes “W WORK PRO” īpašnieka iebildums — Apelācija, kas ir daļēji nepieņemama un daļēji nepamatota)

(2006/C 294/33)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Creative Technology Ltd* (pārstāvji — S. Jones un P. Rawlinson, solicitors)

Pretējā puse procesā: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi), (pārstāvis — S. Laitinen, agent), *José Vila Ortiz*

Priekšmets

Apelācijas sūdzība, kas iesniegta par Pirmās instances tiesas (ceturtā palāta) 2005. gada 25. maija spriedumu lietā *Creative Technology/ITSB* (T-352/02), ar kuru tika noraidīta kā nepamatota prasība, ko cēla Kopienas preču zīmes “PC WORKS”, kas attiecas uz 9. klasē ietilpstošajām precēm, reģistrācijas pieteikuma iesniedzējs par Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (ITSB) Apelāciju ceturtais padomes 2002. gada 4. septembra lēmumu R 265/2001-4, ar kuru tika noraidīta apelācijas sūdzība par iebildumu nodaļas lēmumu atteikt reģistrēt minēto preču zīmi, sakarā ar valsts grafiskas preču zīmes “W WORK PRO”, kas attiecas uz 9. klasē ietilpstošajām precēm, īpašnieka sāktu iebildumu procesu

Rezolutīvā daļa

- 1) apelāciju noraidīt;
- 2) *Creative Technology Ltd* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 296, 26.11.2005.

Tiesas rīkojums 2006. gada 5. oktobrī — *Dorte Schmidt-Brown* pret Eiropas Kopienų Komisiju

(Lieta C-365/05 P) ⁽¹⁾

(Apelācija — Ierēdņi — Pienākums sniegt palīdzību — Lūguma sniegt finansiālu palīdzību, kas iesniegts saistībā ar tiesvedību Apvienotās Karalistes tiesās par goda un cieņas aizskārums, noraidīšana)

(2006/C 294/34)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Dorte Schmidt-Brown* (pārstāvji — S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis un E. Marchal, avocats)

Pretējā puse procesā: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — J. Curral un L. Lozano Palacios, pārstāvji, un D. Waelbroeck, avocat)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība iesniegta par Pirmās instances tiesas (pirmā palāta) 2005. gada 5. jūlija spriedumu lietā T-387/02 *Schmidt-Brown/Komisija*, ar ko noraidīta prasība atcelt Komisijas 2002. gada 26. aprīļa lēmumu noraidīt prasītājas lūgumu pēc finansiālas palīdzības no šīs iestādes saistībā ar prasību par cieņas un goda aizskārums, ko prasītāja cēlusi pret kādu sabiedrību *High Court of Justice (England & Wales)*

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) *Schmidt-Brown* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 281, 12.11.2005.

Tiesas 2006. gada 20. septembra rīkojums — *Jamal Ouariachi* pret Eiropas Kopienu Komisiju

(Lieta C-4/06 P) ⁽¹⁾

(Apelācija — Prasība par zaudējumu atlīdzību — Kopienas ārpuslīgumiskā atbildība — Acīmredzami nepieņemama apelācija)

(2006/C 294/35)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Jamal Ouariachi* (pārstāvis — *F. Blanmailland, avocat*)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — *F. Dintilhac* un *G. Boudot*)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība par Pirmās instances tiesas (piektā palāta) 2005. gada 26. oktobra rīkojumu lietā T-124/04 *Ouariachi*/Komisija, ar kuru kā acīmredzami nepamatota tika noraidīta prasītāja celtā prasība, ar ko lūdz atlīdzināt viņam šķietami nodarīto kaitējumu sakarā ar iespējamām prettiesiskām darbībām, ko veicis Komisijas delegācijas Hartūmā (Sudāna) pārstāvis.

Rezolutīvā daļa

- 1) noraidīt apelāciju;
- 2) *Ouariachi* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 48, 25.02.2006.

Tiesas (ceturtā palāta) rīkojums 2006. gada 13. jūlijā — *Soffass SpA* pret Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi), *Sodipan SCA*

(Lieta C-92/06 P) ⁽¹⁾

(Apelācija — Kopienas preču zīme — Grafiska preču zīme “NICKY” — Valsts grafisku preču zīmju “NOKY” un “noky” īpašnieka iebildumi — Tikai faktiskā rakstura vērtējums — Acīmredzami nepieņemama apelācija)

(2006/C 294/36)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Soffass SpA* (pārstāvji — *V. Biliardo, C. Bacchini* un *M. Mazzitelli, avvocats*)

Pretejās puses procesā: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — *M. Capostagno*), *Sodipan* (pārstāvis — *N. Bæspflug, avocat*)

Priekšmets

Apelācija, kas ir iesniegta par Pirmās instances tiesas (pirmā palāta) 2005. gada 26. novembra spriedumu lietā *Soffass*/ITSB (T-396/04), ar kuru šī tiesa kā nepamatotu ir noraidījusi prasību atcelt tiesību aktu, ko grafiskas preču zīmes “NICKY” attiecībā uz 15. klasē ietilpstošām precēm pieteicējs cēla par Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (ITSB) Apelāciju pirmās padomes 2004. gada 16. jūlija lēmumu R 699/2003-1, ar kuru tika atcelts Iebildumu nodaļas lēmums noraidīt valsts grafisku preču zīmju “NOKY” un “noky” attiecībā uz 16. klasē ietilpstošām precēm īpašnieka iesniegtos iebildumus

Rezolutīvā daļa

- 1) apelāciju noraidīt;
- 2) *Soffass SpA* atlīdzina tiesāšanās izdevumus

⁽¹⁾ OV C 121, 20.05.2006.

Tiesas (ceturtā palāta) 2006. gada 13. jūlija rīkojums (*Tribunale civile di Bolzano* (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Eurodomus srl* pret *Comune di Bolzano*

(Lieta C-166/06) ⁽¹⁾

(Prejudiciāls nolēmums — Acīmredzama nepieņemamība)

(2006/C 294/37)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale civile di Bolzano

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Eurodomus srl

Atbildētāja: Comune di Bolzano

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Tribunale civile di Bolzano* — Līguma par Eiropas Savienību 6. panta 2. punkta interpretācija — Pašvaldība, kas pieņem noteikumus, kuri var kavēt administratīvas tiesas nolēmuma ar *res judicata* spēku piemērošanu — Saderība ar Kopienas tiesībām

Rezolutīvā daļa

Tribunale civile di Bolzano lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, kas iesniegts ar 2006. gada 4. janvāra lēmumu, ir nepieņemams.

⁽¹⁾ OV C 154, 01.07.2006.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar *Oberlandesgericht Celle* (Vācija) 2006. gada 11. augusta rīkojumu — *Rechtsanwalt Dr. Dirk Ruffert*, pildot *Objekt und Bauregie GmbH&Co. KG* īpašuma maksātnespējas procesa administratora pienākumus, pret *Land Niedersachsen*

(Lieta C-346/06)

(2006/C 294/38)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Oberlandesgericht Celle

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: *Rechtsanwalt Dr. Dirk Ruffert*, pildot *Objekt und Bauregie GmbH&Co. KG* īpašuma maksātnespējas procesa administratora pienākumus

Atbildētāja: *Land Niedersachsen*

Prejudiciālais jautājums

Vai ar likumu noteikta prasība līgumslēdzējai iestādei piešķirt valsts līgumu slēgšanas tiesības attiecībā uz būvniecības pakalpojumiem tikai tādiem uzņēmumiem, kuri, iesniedzot piedāvājumu, rakstiski apliecinājuši, ka pakalpojuma īstenošanas laikā izmaksās saviem darba ņēmējiem vismaz pakalpojumu izpildes vietā koplīgumos noteikto atlīdzību, ir uzskatāma par nepamatotu pakalpojumu sniegšanas brīvības ierobežojumu?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar *Gerechtshof te Amsterdam* (Nīderlande) 2006. gada 30. augusta rīkojumu — *J. A. van der Steen* pret *Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht-Gooi/kantoor Utrecht*

(Lieta C-355/06)

(2006/C 294/39)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Gerechtshof te Amsterdam

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: *J. A. van der Steen*

Atbildētājs: *Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht-Gooi/kantoor Utrecht*

Prejudiciālie jautājumi

Vai Sestās direktīvas 4. panta 1. punkts ir interpretējams tādejādi, ka, ja personas vienīgais pienākums ir izpildīt darbus, kas izriet no sabiedrības ar ierobežotu atbildību darbībām, kuras vienīgais izpilddirektors, kapitāla daļu turētājs un "darbinieks" ir minētā persona, šie darbi nav uzskatāmi par saimnieciskām darbībām, jo tiek īstenoti izpilddirektora un BV pārstāvja pienākumu ietvaros, līdz ar to netiek realizēti saimnieciskajā apritē?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar *College van Beroep voor het bedrijfsleven* (Nīderlande) 2006. gada 4. septembra rīkojumu — *Feinchemie Schwebda GmbH* un *Bayer CropScience AG* pret *College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen*, cits lietas dalībnieks: *Agrichem B.V.*

(lieta C-361/06)

(2006/C 294/40)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: *Feinchemie Schwebda GmbH* un *Bayer CropScience AG*

Atbildētāja: *College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen*

Cits lietas dalībnieks: *Agrichem B.V.*

Prejudiciālais jautājums

Vai Direktīvas 2002/37/EK ⁽¹⁾ 4. panta 1. punkts ir interpretējams tādejādi, ka šis noteikums neuzliek dalībvalstīm pienākumu atsaukt etofumezātu saturoša augu aizsardzības līdzekļa atļauju līdz 2003. gada 1. septembrim tādēļ, ka atļaujas turē-

tājam nav vai nav pieejama dokumentācija, kas atbilst Direktīvas 91/414/EEK ⁽²⁾ II pielikuma priekšnosacījumiem?

⁽¹⁾ Komisijas 2002. gada 3. maija Direktīva 2002/37/EK, ar ko groza Padomes Direktīvu 91/414/EEK, lai iekļautu etofumezātu kā aktīvu vielu (OV L 117, 10. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 1991. gada 15. jūlija Direktīva par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū (OV L 230, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar *Hoge Raad der Nederlanden* 2006. gada 12. septembra rīkojumu — *Benetton Group SpA* pret *G-Star International BV*

(Lieta C-371/06)

(2006/C 294/41)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hoge Raad der Nederlanden

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Benetton Group SpA*

Atbildētāja: *G-Star International BV*

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Padomes 1998. gada 21. decembra Pirmās direktīvas 89/104/EEK, ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm, 3. panta 1. punkta e) apakšpunkta pirmais ievilkums ir interpretējams tādejādi, ka tajā ietvertais formas kā preču zīmes reģistrācijas atteikuma iemesls pastāvīgi piemērojams tad, ja runa ir par tāda veida precī, kuras tirgus vērtību vienīgi vai lielā mērā nosaka tās ārējā forma un veidols, pateicoties to skaistumam vai oriģinālam raksturam, vai arī šis atteikuma iemesls nav spēkā, ja pirms reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas konkrētās formas pievilcība sabiedrības vidū pārsvarā pamatojās uz tās kā atšķiroša apzīmējuma atpazīstamību?

2) Ja uz pirmo jautājumu tiek atbildēts pēdējās interpretācijas nozīmē: cik lielā mērā formas pievilcībai ir jābūt dominējošai, lai atteikuma iemesls vairs nebūtu piemērojams?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar VAT and Duties Tribunal, Londona (Apvienotā Karaliste) 2006. gada 11. septembra rīkojumu — Asda Stores Ltd pret Commissioners of HM Revenue and Customs

(Lieta C-372/06)

(2006/C 294/42)

Tiesvedības valoda — angļu

Iesniedzējtiesa

VAT and Duties Tribunal, Londona

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Asda Stores Ltd

Atbildētāji: Commissioners of HM Revenue and Customs

Prejudiciālie jautājumi

Kodeksa saderība ar attiecīgajiem Īstenošanas regulas 11. pielikuma noteikumiem

- 1) Vai noteikumi par nepreferenciālās izcelsmes noteikšanu saskaņā ar Komisijas 1993. gada 2. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2454/93⁽¹⁾, kas nosaka izpildes kārtību Padomes Regulai (EEK) Nr. 2913/92⁽²⁾ par Kopienas muitas kodeksa izveidi ("Īstenošanas regula"), 11. pielikumu ir spēkā neesoši attiecībā uz Turcijā ražotiem krāsu televizoriem ("CTV"), kas minēti kombinētās nomenklatūras ex 8528 zem šī nosaukuma esošās tabulas 3. ailē, tāpēc, ka tie nav savietojami ar Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulu Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi ("Kopienas Muitas Kodekss")?
- 2) Gadījumā, ja ir spēkā Īstenošanas regulas īpašās izcelsmes noteikums attiecībā uz CTV, kas atbilst 11. pielikuma kombinētās nomenklatūras ex 8528 zem šī nosaukuma esošās tabulas 3. ailē minētajam, vai ir atsevišķi jānosaka atsevišķas daļas, kā šasijas, kas tiek ievietota izgatavotajā CTV, nepreferenciālā izcelsme; un, ja tas tā ir, vai nepreferenciālā izcelsme ir jānosaka, pamatojoties uz:
 - a) fizisko pārstrādi vai apstrādi, lai analizētu, vai attiecīgajam produktam ir veikta pēdējā, būtiskā, ekonomiski pamatotā pārstrāde vai apstrāde (pieņemot, ka ir izpildītas citas Kopienas Muitas Kodeksa 24. pantā minētās prasības); vai
 - b) īpašajiem un atlikuma noteikumiem, par kuriem Eiropas Komisija un dalībvalstis ir vienojušās Eiropas Kopienas Sarunu vešanas pozīcijas ar Pasaules Tirdzniecības Organizāciju sakarā jautājumā par nepreferenciālās izcelsmes noteikumiem, kur šajā gadījumā īpašais noteikums ir 45 % vērtības pieauguma tests un atlikušās vērtības noteikums ir tāds, ka preces izcelsmes valsts būs valsts, kurā tiek ražota lielākā daļa materiālu, kā tas ir minēts katrā nodaļā, tomēr, pie noteikuma, ka, ja izcelsmes materiāli veido vismaz 50 % no visiem izmantotajiem materiāliem, preces izcelsmes valsts būs šo materiālu izcelsmes valsts, vai
 - c) kāds cits pamatojums?
- 3) Ja CTV daļa, kā, piemēram, šasija, ir ieguvusi vietējo izcelsmi saskaņā ar Kopienas Muitas Kodeksa 24. pantu, pamatojoties uz fizisku pārstrādes vai apstrādes testu, vai joprojām ir jānosaka šādas daļas vērtību, lai attiecībā uz CTV piemērotu īpašās izcelsmes noteikumu, kas minēts Īstenošanas regulas 11. pielikumā?
- 4) Gadījumā, ja, piemērojot 11. pielikumu, var piemērot noteikumus attiecībā uz EK Sarunu vešanas pozīciju ar PTO, vai attiecībā uz CTV daļu, kā, piemēram, šasija, ir jānosaka tās faktisko ražotāja cenu, vai arī uz to var attiecināt vērtību, kas ir ekvivalenta ražotāja cenai?
- 5) Ja, atbildot uz 3. vai 4. jautājumu, ir jāņem vērā ražotāja cenai ekvivalentu vērtību, kā šāda vērtība ir jānosaka? Jo īpaši:
 - a) Vai ir pareizi piemērot: (i) Kopienas Muitas Kodeksa 29. un 30. pantu; (ii) jebkuru no Īstenošanas regulas 141. līdz 153. pantiem; un (iii) jebkādu no Īstenošanas regulas 23. pielikumā minētajām Muitas Vērtības Interpretējošām piezīmēm?
 - b) Kāda veida vērtības vai izmaksu pierādījumi ir nepieciešami?
 - c) Kādos gadījumos, nosakot nepreferenciālo izcelsmi, var atsaukties uz izskaitļoto vai sastādīto CTV daļas vērtību?
 - d) Kāda veida izmaksas var ņemt vērā, aprēķinot izskaitļoto vai sastādīto daļas vērtību?
 - e) Vai ir pareizi pielietot laika posma vidējās vērtības, nosakot specifiska produkta nodevu specifiskā laika posmā?
 - f) Vai ir pareizi izmantot dažādu metodiku, aprēķinot izmaksas vai vērtību, ja tiek salīdzināta daļas izmaksa vai vērtība ar izgatavotu, eksportētu produktu?

⁽¹⁾ OL L 11, p. 88.

⁽²⁾ OL L 3, p. 23.

Jautājumi attiecībā uz lēmuma Nr. 1/95 44. līdz 47. pantam un Ankaras Līguma Papildu Protokola 47. pantu

apstrīdot antidempinga nodevu aprēķinu, kas pretējā gadījumā būtu jāmaksā?

6) Vai EK-Turcijas Asociācijas Padomes 1995. gada 22. decembra Lēmuma Nr. 1/95 par Muitas Savienības nobeiguma fāzes īstenošanu 44. panta 2. punkta noteikumi, lasot tos kopā ar Ankaras Līguma Papildu Protokola 47. pantu, uzliek par pienākumu Kopienai vispirms iesniegt EK-Turcijas Asociācijas Padomei pieteikumu par rekomendāciju sniegšanu un iesniegt paziņojumu EK-Turcijas Asociācijas Padomei, pirms saskaņā ar Padomes Regulu Nr. 2584/98⁽³⁾ tiek piemērotas antidempinga nodevas, ir attiecināmi arī uz produktiem, kas tiek importēti no Turcijas, kur tie bija brīvā apgrozībā?

Prasība, kas celta 2006. gada 15. septembrī — Eiropas Kopienų Komisija pret Spānijas Karalisti

(Lieta C-380/06)

(2006/C 294/43)

Tiesvedības valoda — spāņu

7) Vai Lēmuma Nr. 1/95 46. pants uzliek par pienākumu Kopienai, kas saskaņā ar Padomes Regulu Nr. 2584/98 ir papildinājusi trīs iepriekšējo Padomes Regulu produktu veidus un uzlikto nodevu likmes attiecībā uz noteiktu Ķīnas un Korejas izcelsmes CTV importu, informēt Muitas Savienības Apvienoto Komiteju par nodomu piemērot šos pasākumus arī importam no Turcijas, pirms tā var attiecināt uz Ķīnas un Korejas izcelsmes CTV, kas tiek importēti no Turcijas, jaunās antidempinga nodevas saskaņā ar Padomes Regulu Nr. 2584/98?

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — B. Schima un S. Pardo Quintillán)

Atbildētāja: Spānijas Karaliste

8) Vai Lēmuma Nr. 1/95 44. līdz 47. pants nosaka, ka ir jāinformē tirgotāji vai citādi tiem jāpaziņo par saskaņā ar Lēmuma Nr. 1/95 46. pantu sniedzamo informāciju vai saskaņā ar Ankaras Līguma Papildu Protokola 47. panta 2. daļu sniedzamo paziņojumu?

Prasītājas prasījumi:

9) Gadījumā, ja ir nepieciešams pieteikums, paziņojums vai informācija:

a) Kādā formā jābūt saskaņā ar Lēmuma Nr. 1/95 44. pantu, lasot to kopā ar Ankaras Līguma Papildu Protokola 47. pantu, sniedzamajam pieteikumam vai paziņojumam?

b) Kādā formā jābūt saskaņā ar Lēmuma Nr. 1/95 46. pantu veicamajam pasākumam vai sniedzamajai informācijai?

c) Vai Eiropas Komisijas veiktās darbības šajā lietā pietiekami izpilda noteiktās pieteikuma, paziņojuma vai informācijas formas prasības?

d) Kādas ir neizpildes sekas?

10) Vai Lēmuma Nr. 1/95 44., 46. un 47. pants un Ankaras Līguma Papildu Protokola 47. pants ir tieši piemērojami vai ar tiešu iedarbību valsts tiesās, lai individuāliem tirgotājiem piešķirtu tiesības atsaukties uz šo normu pārkāpumu,

— atzīt, ka, ar 2004. gada 29. decembra likumu Nr. 3/2004 par pasākumiem maksājumu kavējumu novēršanai komercdarījumos atļaujot 90 dienu termiņu maksājumiem par noteiktiem pārtikas produktiem un plaša patēriņa precēm un atliekot noteiktu tā noteikumu spēkā stāšanos līdz 2006. gada 1. jūlijam, Spānijas Karaliste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 29. jūnija Direktīvas 2000/35/EK⁽¹⁾ par maksājumu kavējumu novēršanu komercdarījumos 3. panta 1., 2. un 4. punkts;

— piespriest Spānijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Direktīva 2000/35/EK nekādā veidā neparedz daļēju vai pakāpenisku tās noteikumu piemērošanu. Tādējādi [piemērošanas] atlikšana līdz 2006. gada 1. jūlijam ir pretrunā ar tās 3. panta 1. un 2. punktu. Šī atlikšana arī pārkāpj 3. panta 4. punktu, saskaņā ar kuru dalībvalstis nodrošina to, ka kreditoru un konkurentu interesēs pastāv adekvāti un efektīvi līdzekļi, lai novērstu turpmāku tādu noteikumu piemērošanu, kas ir acīmredzami netaisni.

⁽³⁾ OL L 324, p. 1.

Tādējādi maksimālā sešdesmit dienu termiņa piemērošanas atlikšana nevar tikt uzskatīta par papildu prasību, kas ir kreditoru interesēs, un jebkurā gadījumā tā nav pieņemama, jo īpaši, ja ņem vērā to, ka valsts tiesību akti Direktīvas 2000/53/EK transponēšanai bija jāpieņem, vēlākais, 2002. gada augustā.

(¹) OV L 200, 35. lpp.

Apelācija, ko 2006. gada 14. septembrī ierosinājusi *Ocean Trawlers Ltd* par Pirmās instances tiesas (pirmā palāta) 2006. gada 13. jūnija spriedumu apvienotajās lietās no T-218/03 līdz T-382/06 *Cathal Boyle* un citi pret Eiropas Kopienu Komisiju

(Lieta C-382/06)

(2006/C 294/44)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Ocean Trawlers Ltd* (pārstāvji — *P. Gallagher SC, A., Collins SC, D. Barry, Solicitor*)

Pārējie lietas dalībnieki: Īrija, Eiropas Kopienu Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

— atcelt Pirmās instances tiesas 2006. gada 13. jūnija lēmumu daļā kurā tiek noraidīts prasības pieteikums lietā T-226/03 *Ocean Trawlers Ltd* pret Komisiju, kas ir vērstas uz to, lai atceltu Komisijas 2003. gada 4. aprīļa Lēmumu 2003/245/EK (¹) attiecībā uz Komisijas saņemtajiem lūgumiem palielināt MAGP IV [daudzgadējās virzības programmas] mērķus, lai ņemtu vērā uzlabojumus attiecībā uz drošību, kuģošanu jūrā, higiēnu, produktu kvalitāti un darba apstākļus kuģiem, kuru kopējais garums pārsniedz 12 metrus, jo tas attiecās uz drošības spējas pieteikumu saistībā ar jauno RSW kuģi *MFV Golden Rose*, un piespriet *Ocean Trawlers Ltd* segt savus tiesāšanās izdevumus;

— atcelt Komisijas 2003. gada 4. aprīļa Lēmumu 2003/245/EK attiecībā uz Komisijas saņemtajiem lūgumiem palielināt MAGP IV [daudzgadējās virzības programmas] mērķus, lai ņemtu vērā uzlabojumus attiecībā uz drošību, kuģošanu jūrā, higiēnu, produktu kvalitāti un darba apstākļus kuģiem, kuru kopējais garums pārsniedz 12 metrus, jo tas attiecās uz drošības spējas pieteikumu saistībā ar jauno RSW kuģi *MFV Golden Rose*;

— piespriet Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus par visu šo procesu.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzējs apgalvo, ka Pirmās instances tiesas spriedums ir jāatceļ šādu iemeslu dēļ:

Nosakot, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja interesēs ir celt prasību saistībā ar Lēmuma 2003/245 pieņemšanas datumu un nevis saistībā ar datumu, kurā tika iesniegts prasības pieteikums, Pirmās instances tiesa pieļāva kļūdainu juridisko vērtējumu.

Pirmās instances tiesa pieļāva būtisku kļūdu, kā tas ir redzams no tai iesniegtajiem dokumentiem, proti, attiecībā uz apelācijas sūdzības iesniedzēja īpašuma tiesībām uz *MVF "Golden Rose"* visā laikā, kas attiecas uz šo prasības pieteikumu.

Konstatējumam, ka Lēmums 2003/245 apelācijas sūdzības iesniedzēju individuāli neskar, "jo attiecīgie kuģi ir fiktīvi" nav pamatots ar tiesību normā un turklāt ir pretrunā ar Pirmās instances tiesas argumentāciju tās spriedumā.

Apelācijas sūdzības iesniedzējs ir un visā attiecīgajā laikā ir bijis *MFV "Golden Rose"* īpašnieks. Tādējādi nevar tikt apgalvots, ka viņš ir zaudējis interesi, kura tam neapšaubāmi ir bijusi prasības par lēmuma 2003/245 atcelšanu celšanas laikā tiktāl, ciktāl tas attiecās uz viņa pieteikumu par drošo tonnāžu attiecībā uz pieteikto *MFV "Golden Rose"*.

Pirmās instances tiesa kļūdījās, konstatējot, ka apelācijas sūdzības iesniedzējs bija zaudējis tiesības celt prasību par Lēmuma 2003/245 atcelšanu sakarā ar darbībām, ko tas veica, lai mazinātu kaitējumu un zaudējumus, kas tam radušies šī pasākuma rezultātā.

(¹) OV L 90, 48. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Commissione tributaria provinciale di Milano (Itālija) 2006. gada 18. septembra rīkojumu — Bakemark Italia Srl pret Agenzia Entrate Ufficio Milano 1

(Lieta C-386/06)

(2006/C 294/45)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Commissione tributaria provinciale di Milano

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Bakemark Italia Srl

Atbildētāja: Agenzia Entrate Ufficio Milano 1

Prejudiciālie jautājumi

Vai 1972. gada 26. oktobra Republikas Prezidenta dekrēta Nr. 633 19.a panta 1. punkta c), d) un e) apakšpunkts ir saderīgs ar 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK (¹) 17. pantu?

⁽¹⁾ OV L 145, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2006. gada 19. septembrī — Eiropas Kopienu Komisija pret Somijas Republiku

(Lieta C-387/06)

(2006/C 294/46)

Tiesvedības valoda — somu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — M. Huttunen un M. Shotton)

Atbildētāja: Somijas Republika

Prasītājas prasījumi:

— konstatēt, ka Somijas Republika ir pārkāpusi 8. panta 1. punktu un 2. punkta b) apakšpunktu un 3. punkta c) apakšpunktu Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīvā 2002/21/EK par kopējiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem (¹), kā arī 8. panta 1. un 4. punktu Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīvā 2002/19/EK par piekļuvi elektronisko komunikāciju tīkliem un ar tiem saistītām iekārtām un to savstarpēju savienojumu (²), *Viestintāmarkkinalaki* (Likums par telekomunikāciju tirgu) 43. pantā ierobežojot valsts

regulējošās iestādes pilnvaras reglamentēt telefona zvanu pārraidi no fiksētā tīkla uz mobilo sakaru tīklu;

— piespriest Somijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Terminš Direktīvas transponēšanai beidzās 2003. gada 24. jūlijā.

⁽¹⁾ OV L 108, 33. lpp.

⁽²⁾ OV L 108, 7. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Tribunale ordinario di Roma (Itālija) 2006. gada 19. septembra rīkojumu — Nuova Agricast srl pret Ministero delle Attività Produttive

(Lieta C-390/06)

(2006/C 294/47)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale ordinario di Roma

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Nuova Agricast srl

Atbildētāja: Ministero delle Attività Produttive

Prejudiciālais jautājums

Vai ir spēkā Eiropas Kopienu Komisijas 2000. gada 12. jūlija Lēmums, par kuru Itālijas valdība tika informēta ar 2000. gada 2. augusta vēstuli SG(2000)D/105754 ar īpašu norādi uz pārejas noteikumu, kas paredz ārkārtēju atkāpi no "vajadzīgā atbalsta" principa attiecībā uz minētā regulējuma pirmo piemērošanas reizi tikai attiecībā uz tiem pieteikumiem, kuri "tika iesniegti pēdējā uzaicinājumā pieteikties atbalsta pasākumiem, kas tika organizēti atbilstoši iepriekšējam regulējumam, kuru Komisija atļāva līdz 1999. gada 31. decembrim, un kuri tika atzīti par tiesīgiem saņemt atbalstu, bet kuri netika apmaksāti, jo nepietika šim uzaicinājumam piešķirto finansiālo līdzekļu" ar tam sekojošu pieteikumu, kas attiecas uz iepriekšējiem uzaicinājumiem un kas netika atbalstīti nepietiekamu vajadzīgo finanšu līdzekļu dēļ, kuri gaidīja automatisku iekļaušanu nākošajā uzaicinājumā vai arī pārformulēšanu un atkārtotu iesniegšanu pirmajā "atbilstošajā" uzaicinājumā atbilstīgi jaunajam regulējumam, nepamatotu pārceļšanu, pārkāpjot vienlīdzīgas attieksmes principu un principu par pienākumu pamatot atbilstoši Līguma bijušam 253. pantam?

Prasība, kas celta 2006. gada 20. septembrī — Eiropas Kopienų Komisija pret Īriju

(Lieta C-391/06)

(2006/C 294/48)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — D. Lawunmi un U. Wölker)

Atbildētāja: Īrija

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, nepieņemot normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 28. janvāra Direktīvu 2003/4/EK⁽¹⁾ par vides informācijas pieejamību sabiedrībai un par Padomes Direktīvas 90/313/EEK atcelšanu, un jebkurā gadījumā nedarot šos aktus zināmus Komisijai, Īrija nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šī direktīva;

— piespriet Īrijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Terminš direktīvas transponēšanai beidzās 2005. gada 14. februārī.

⁽¹⁾ OV L 41, 26. lpp.

Prasība, kas celta 2006. gada 21. septembrī — Eiropas Kopienų Komisija pret Spānijas Karalisti

(Lieta C-392/06)

(2006/C 294/49)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — N. Yerrell un R. Vidal Puig)

Atbildētāja: Spānijas Karaliste

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, nepieņemot normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu Eiropas Parlamenta un Padomes

2002. gada 11. marta Direktīvas 2002/15/EK par darba laika organizēšanu personām, kas ir autotransporta apkalpes locekļi⁽¹⁾, prasības, vai jebkurā gadījumā nedarot šos aktus zināmus Komisijai, Spānijas Karaliste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šī direktīva;

— piespriet Spānijas Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Terminš Direktīvas 2002/15/EK transponēšanai valsts tiesībās beidzās 2005. gada 23. martā.

⁽¹⁾ OV L 80, 35. lpp.

Prasība, kas celta 2006. gada 22. septembrī — Eiropas Kopienų Komisija pret Itālijas Republiku

(Lieta C-394/06)

(2006/C 294/50)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — B. Schima un D. Recchia, pārstāvji)

Atbildētāja: Itālijas Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka līdz 2005. gada 1. jūlijam neiesniedzot ikgadējo valsts ziņojumu par biodegvielas izmantošanas veicināšanu un visu informāciju, kas paredzēta Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 8. maija Direktīvā 2003/30/EK⁽¹⁾ par biodegvielas un citu atjaunojamo veidu degvielas izmantošanas veicināšanu transportā 4. panta 1. punktā, Itālijas Republika nav izpildījusi savus pienākumus, kas izriet no šīs direktīvas;

— piespriet Itālijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Laika periods, lai iesniegtu ikgadējo valsts ziņojumu par biodegvielas izmantošanas veicināšanu, kas noteikts Direktīvas 2003/30/EK 4. panta 1. punktā beidzās 2005. gada 1. jūlijā.

Itālijas Republika apgalvo, ka 2006. gada 14. jūlijā tā nosūtīja Komisijai ziņojumu atbilstoši visām direktīvas prasībām.

Tomēr pēc Komisijas uzskatiem šis ziņojums nav pilnīgs, jo tas neatsaucās uz valsts resursiem, kas piešķirti, lai iegūtu biomasu enerģijas ražošanai citām nozarēm, izņemot transportu, kā tas ir noteikts direktīvas 4. panta 1. punkta otrajā ievilkumā.

(¹) OV L 123, 42. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Tribunal Supremo — Sala Primera Civil (Spānija) 2006. gada 22. septembra rīkojumu — Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (EGEDA) pret Al Rima, S.A.

(Lieta C-395/06)

(2006/C 294/51)

Tiesvedības valoda — spāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Supremo — Sala Primera Civil

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Entidad de Gestión de Derechos de los Productores Audiovisuales (EGEDA)

Atbildētājs: Al Rima, S.A.

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai televīzijas uztvērēju, kam virszemes vai satelītu televīzijas signālu nosūta pa kabeli, uzstādīšana viesnīcas vai tamlīdzīga uzņēmuma numuros, ir izziņošana [sabiedrībai], uz kuru attiecas ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 22. maija Direktīvas 2001/29/EK (¹) 3. panta 2. punktā paredzēto skaņu ierakstu producentu un filmu pirmo fiksāciju producentu tiesību aizsardzību saistīto valsts tiesību aktu saskaņošana?
- 2) Vai izpratne, ka viesnīcas vai tamlīdzīga uzņēmuma numurs ir tīri privāta telpa, un šī iemesla dēļ veiktā izziņošana ar televīzijas uztvērējiem, kam nosūtīts viesnīcas iepriekšēji saņemtais signāls, nav uzskatāma par izziņošana [sabiedrībai], ir nesaderīga ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 22. maija Direktīvā 2001/29/EK atzīto skaņu ierakstu producentu un filmu pirmo fiksāciju producentu tiesību aizsardzību?

- 3) Vai izziņošana, kas veikta, viesnīcas vai tamlīdzīga uzņēmuma iepriekš uztvertu signālu izplatot uz tās numuros uzstādītajiem televīzijas aparātiem, Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 22. maija Direktīvā 2001/29/EK atzīto skaņu ierakstu producentu un filmu pirmo fiksāciju producentu tiesību aizsardzības mērķiem var uzskatīt par izziņošana [sabiedrībai] tāpēc, ka tai var piekļūt secīgi skatītāji?

(¹) Par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā (OV L 167, 10. lpp.)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Østre Landsret (Dānija) 2006. gada 21. septembra rīkojumu — Eivind F. Kramme pret SAS Scandinavian Airlines Danmark A/S

(Lieta C-396/06)

(2006/C 294/52)

Tiesvedības valoda — dāņu

Iesniedzējtiesa

Østre Landsret

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Eivind F. Kramme

Atbildētāja: SAS Scandinavian Airlines Danmark A/S

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai pastāv ārkārtēji apstākļi, ja lidaparāts tiek izņemts no ekspluatācijas tehnisku problēmu dēļ, kā rezultātā tiek atcelts lidojums, skat. 5. panta 3. punktu Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 11. februāra Regulā (EK) Nr. 261/2004, ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91 (¹)?
- 2) Ja atbilde uz 1. jautājumu ir apstiprinoša, kādi iespējamie pasākumi Regulas izpratnē ir jāveic gaisa pārvadātājam, lai novērstu lidojuma atcelšanu tehnisku problēmu dēļ?

- 3) Ja atbilde uz 1. jautājumu ir apstiprinoša, vai Regulas izpratnē gaisa pārvadātājs ir veicis visus iespējamus pasākumus, lai novērstu lidojuma atcelšanu, ja ir iespējams konstatēt, ka nebija pieejams neviens lidaparāts, lai veiktu lidojumu, kuram bija paredzēts izmantot lidaparātu, kas tika izņemts no ekspluatācijas tehnisku problēmu dēļ?
- 4) Ja atbilde uz 1. jautājumu ir apstiprinoša, vai ir nozīme tam, ka dokumentācija par tehniskajām problēmām, uz kurām atsaucas gaisa pārvadātājs, ir tikai paša gaisa pārvadātāja dokumentācija?

(¹) OV L 46, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2006. gada 25. martā — Eiropas Kopienu Komisija pret Nīderlandes Karalisti

(Lieta C-398/06)

(2006/C 294/53)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — M. Condou-Durande, R. Troosters)

Atbildētāja: Nīderlandes Karaliste

Prasītājas prasījumi:

- noteikt, ka paturot spēkā valsts noteikumus, saskaņā ar kuriem ekonomiski neaktīviem un pensionātiem ES/EEZ pilsoņiem ir jāpierāda, ka viņiem ir pietiekami iztikas līdzekļi, lai saņemtu uzturēšanās atļauju, Nīderlandes Karaliste nav izpildījusi pienākumus, kas tai izriet no Padomes 1990. gada 28. jūnija Direktīvas 90/364/EEK (¹) par tiesībām uz dzīvesvietu, Padomes 1990. gada 28. jūnija Direktīvas 90/365/EEK (²) par tādu darbinieku un pašnodarbinātu personu tiesībām uz dzīvesvietu, kas pārtraukušas profesionālo darbību, un Padomes 1968. gada 15. oktobra Direktīvas 68/360/EEK (³) par ierobežojumu atcelšanu attiecībā uz dalībvalstu darba ņēmēju un viņu ģimeņu pārvietošanos un dzīvesvietu Kopienā;
- piespriest Nīderlandes Karalistei atbildzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasība Nīderlandes tiesiskajā regulējumā par to, ka, lai iegūtu uzturēšanās atļauju, personai ir jābūt pietiekamiem iztikas līdzekļiem vismaz vienam gadam, nav saderīga ar Kopienu tiesībām.

(¹) OV L 180, 26. lpp.

(²) OV L 180, 28. lpp.

(³) OV L 257, 13. lpp.

Apelācija, ko 2006. gada 25. septembrī ierosinājis Faraj Hassan par Pirmās instances tiesas (otrā palāta) 2006. gada 12. jūlija spriedumu lietā T-49/04 Faraj Hassan pret Eiropas Savienības Padomi un Eiropas Kopienu Komisiju

(Lieta C-399/06 P)

(2006/C 294/54)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Faraj Hassan (pārstāvji — E. Grieves, barrister, H. Miller, solicitor)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Savienības Padome, Eiropas Kopienu Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

- 1) atcelt Pirmās instances tiesas spriedumu;
- 2) atcelt padomes 2002. gada 27. maija Regulu (EK) Nr. 881/2002 (¹) Komisijas 2003. gada 20. novembra Regulas (EK) Nr. 2049/2003 (²) redakcijā un/vai atcelt Komisijas 2003. gada 20. novembra Regulu (EK) Nr. 2049/2003 pilnībā un/vai attiecībā uz pasākumiem, kas pieņemti attiecībā pret prasītāju; un
- 3) pakārtoti atzīt, ka iepriekš minētās regulas nav piemērojamas attiecībā uz prasītāju; un
- 4) veikt tādas papildu darbības, kādas Tiesa uzskata par atbilstīgām; un

- 5) piespriet Padomei segt tiesāšanās izdevumus, kas radušies prasītājam šajā tiesvedībā;
- 6) piespriet Padomei atlīdzināt zaudējumus.

Prasība, kas celta 2006. gada 26. septembrī — Eiropas Kopienų Komisija pret Vācijas Federatīvo Republiku

(Lieta C-401/06)

(2006/C 294/55)

Tiesvedības valoda — vācu

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājs norāda, ka Padomei un Komisijai ir pienākums ievērot tiesības, ko aizsargā Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību konvencija (turpmāk tekstā — “Konvencija”), un tā nevar atkāpties no šī pienākuma, ja vien atcelšanas rezultātā netiek piedāvāta “vismaz līdzvērtīga aizsardzība”.

Turklāt tiek norādīts, ka ar Apvienoto Nāciju Drošības Padomes (turpmāk tekstā — “ANDP”) darbību piedāvātā aizsardzība nav līdzvērtīga Konvencijas piedāvātajai.

Prasītājs uzskata, ka Pirmās instances tiesa kļūdījās tiesību piemērošanā, kad tā:

- i) nenovērtēja tieši, vai ANDP piedāvāja *līdzvērtīgu aizsardzību* Konvencijas aizsardzībai, it īpaši saistībā ar Konvencijas 6., 8. un 13. pantu un 1. protokola 1. pantu; un
- ii) pārbaudīja ANDP darbību tikai netieši saskaņā ar *jus cogens* principu, nevis saskaņā ar un atsaucoties uz Konvencijas 6., 8. un 13. panta un 1. protokola 1. panta piedāvāto aizsardzību.

Turklāt tiek norādīts, ka Pirmās instances tiesa kļūdījās, nospriežot, ka īpašuma izmantošanas ierobežojums neattiecas uz īpašuma tiesību būtību.

(¹) Padomes 2002. gada 27. maija Regula (EK) Nr. 881/2002, ar kuru paredz īpašus ierobežojošus pasākumus, kas vērsti pret konkrētām personām un organizācijām, kas saistītas ar Osamu Bin Ladenu, Al-Qaida tīklu un Taliban, un ar kuru atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 467/2001, ar ko aizliedz eksportēt noteiktas preces un pakalpojumus uz Afganistānu, pastiprina lidojumu aizliegumu un attiecina uz Afganistānas Taliban līdzekļu un citu finanšu resursu iesaldēšanu (OV L 139, 9. lpp.)

(²) Padomes 2003. gada 20. novembra Regula (EK) Nr. 2049/2003, ar kuru divdesmit piekto reizi groza Padomes Regulu (EK) Nr. 881/2002, ar ko nosaka konkrētus, īpašus, ierobežojošus, pret noteiktām personām un organizācijām, kuras saistītas ar Osamu Bin Ladenu, organizācijas Al-Qaida tīklu un Taliban, vērstus pasākumus un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 467/2001 (OV L 303, 20. lpp.)

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvis — *D. Triantafyllou*, pārstāvis)

Atbildētāja: Vācijas Federatīvā Republika

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka Vācijas Federatīvā Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek Padomes 1977. gada 17. maija Sestās PVN direktīvas 77/388/EEK (¹) 9. panta 2. punkta e) apakšpunkts, jo vieta, kur testamenta izpildītājs sniedz savus pakalpojumus, netiek noteikta saskaņā ar Sestās PVN direktīvas 9. panta 2. punkta e) apakšpunktu, ja pakalpojums tiek sniegts personām ārpus Kopienas vai nodokļu maksātājiem Kopienā ārpus pakalpojuma sniedzēja valsts;
- piespriet atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Saskaņā ar Sestās PVN direktīvas 9. panta 2. punkta e) apakšpunkta trešo ievilkumu vieta, kur tiek sniegti noteikti pakalpojumi klientiem, kas reģistrēti ārpus Kopienas, vai nodokļa maksātājiem, kas reģistrēti Kopienā, bet citā valstī nekā pakalpojumu sniedzējs, ir vieta, kur klients ir reģistrējies savu uzņēmumu vai kur tam ir pastāvīga iestāde, vai, ja nav šādas vietas, tā pastāvīgā dzīvesvieta vai vieta, kur tas parasti uzturas. Šādi pakalpojumi ir konsultantu, inženieru, izpētes biroju, advokātu, grāmatvežu un citi līdzīgi pakalpojumi. Minētā direktīvas norma ir kolīziju norma, saskaņā ar kuru tiek noteikta vieta, kur pakalpojumi tiek aplikti ar nodokļiem, un tā ierobežo dalībvalstu kompetenci.

Saskaņā ar Vācijas tiesību normām un uz tām balstīto nodokļu iestāžu administratīvo praksi testamenta izpildītāja pakalpojumu sniegšanas vieta ir vieta, no kuras uzņēmējs sniedz savus pakalpojumus. Tādējādi šo pakalpojumu gadījumā vieta netiek noteikta saskaņā ar direktīvas 9. panta 2. punkta e) apakšpunktu, ja tas tiek sniegts personām ārpus Kopienas vai nodokļu maksātājiem Kopienā ārpus pakalpojuma sniedzēja valsts.

Šie tiesību akti un administratīvā prakse neatbilstot Sestās PVN direktīvas 9. panta noteikumiem. Testamenta izpildītāju pakalpojumi, kas tiek sniegti personām ārpus Kopienas vai nodokļu maksātājiem Kopienā ārpus pakalpojuma sniedzēja valsts, ir tādi, kuru vieta ir jānosaka saskaņā ar Sestās PVN direktīvas 9. panta 2. punkta e) apakšpunktu.

Pretēji Vācijas argumentācijai Komisija uzskata, ka arī testa-
menta izpildītāju darbības pieder pie tām, ko galvenokārt un
parasti veic advokāts. Izvērtējumā esot jāvadās nevis pēc profe-
sijas nosaukuma, bet pēc pašas darbības — būtisks ir pakalpo-
juma raksturs.

Jēdziens "citi līdzīgi pakalpojumi" neattiecoties uz kādu
elementu, kas būtu kopējs Sestās PVN direktīvas 9. panta
2. punkta e) apakšpunkta trešajā ievilkumā minētajiem pakalpo-
jumiem. Pietiekot, ka izvērtējams pakalpojums ir līdzīgs kādai
šajā normā skaidri nosauktai darbībai. Tā tas esot, ja abām
darbībām ir vienāds mērķis. Atbilstoši Tiesas spriedumam advo-
kāta galvenajos un parastajos pienākumos ietilpst klienta inte-
rešu pārstāvēšana un aizstāvība. Ciktāl Tiesa pamatojas uz
"klienta interešu pārstāvēšanu un aizstāvību", šis nosacījums ir
izpildīts arī testamenta izpildītāja gadījumā — tas pārstāv un
aizstāv testatora intereses. Tas darbojas kā neatkarīgs pārstāvis
un padomdevējs. No tā, ka testamenta izpildītājs var nebūt
advokāts, nevarot secināt, ka abām šīm darbībām nav vienāda
mērķa.

(¹) OV L 145, 1. lpp.

Apelācija, ko 2006. gada 27. septembrī ierosinājis Chafiq Ayadi par Pirmās instances tiesas (otrā palāta) 2006. gada 12. jūlija spriedumu lietā T-253/02 Chafiq Ayadi pret Eiropas Savienības Padomi

(Lieta C-403/06 P)

(2006/C 294/56)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Chafiq Ayadi (pārstāvji — H. Miller, solicitor, un S. Cox, barrister)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Savienības Padome, Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste, Eiropas Kopienu Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

- atcelt Pirmās instances tiesas spriedumu pilnībā;
- atzīt, ka Padomes Regulas (EK) Nr. 881/2002 (¹) 2. un 4. pants un 1. pielikums nav spēkā, ciktāl tie tieši un indivi-
duāli skar apelācijas sūdzības iesniedzēju;
- piespriest Padomei atlīdzināt apelācijas sūdzības
iesniedzējam šīs apelācijas tiesvedības un tiesvedības Pirmās
instances tiesā tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzējs norāda, ka Pirmās instances
tiesas kļūdījās tiesību piemērošanā:

- a) nospriežot, ka EKL 308. pants kopsakarā ar EKL 60. pantu
un EKL 301. pantu nepiešķir Padomei tiesības pieņemt
apstrīdētos noteikumus;
- b) nospriežot, ka, īstenojot apstrīdētās pilnvaras, tika
pārkāpts subsidiaritātes pamatprincips un/vai EKL 5. panta
otrā daļa;
- c) nospriežot, ka, pieņemot apstrīdētos noteikumus, ir
pārkāpta būtiska procesuālā prasība, proti, prasība Padomei
norādīt pienācīgus iemeslus, kāpēc nepieciešamos pasā-
kumus nevar noteikt dalībvalstis;
- d) nospriežot, ka Apvienoto Nāciju Drošības Padomes (ANDP)
lēmumi, kas adresēti Apvienoto Nāciju dalībvalstīm, ir saiš-
toši dalībvalstīm un/vai Kopienai;
- e) nospriežot, ka Kopienas tiesas var atcelt Kopienas pasā-
kumu, ar ko ievieš ANDP lēmumu, tikai atsaucoties uz *ius
cogens*, un nospriežot, ka tā var atcelt šādu pasākumu, lai
aizsargātu Apvienoto Nāciju tiesību sistēmā atzītas cilvēktie-
sības;
- f) nospriežot, ka apstrīdētās daļas Regulā Nr. 881/2002
pārkāpj apelācijas sūdzības iesniedzēja cilvēktiesības.

(¹) Padomes 2002. gada 27. maija Regula (EK) Nr. 881/2002, ar kuru
paredz īpašus ierobežojošus pasākumus, kas vērsti pret konkrētām
personām un organizācijām, kas saistītas ar Osamu Bin Ladenu, Al-
Qaida tīklu un Taliban, un ar kuru atceļ Padomes Regulu (EK)
Nr. 467/2001, ar ko aizliedz eksportēt noteiktas preces un pakalpo-
jumus uz Afganistānu, pastiprina lidojumu aizliegumu un attiecina
uz Afganistānas Taliban līdzekļu un citu finanšu resursu iesaldēšanu,
OV L 139, 9. lpp.

Prasība, kas celta 2006. gada 1. septembrī — Landtag Schleswig-Holstein pret Eiropas Kopienu Komisiju

(Lieta C-406/06)

(2006/C 294/57)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Landtag Schleswig-Holstein (pārstāvji — S. Laskowski un J. Caspar)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītāja prasījumi:

- atzīt, ka šī lieta ir Tiesas jurisdikcijā un ka prasība ir pieņemama, vai pakārtoti — pārsūtīt prasību Pirmās instances tiesai atbilstoši Eiropas Kopienu Tiesas statūtu 54. panta otrajai daļai;
- atzīt par spēkā neesošiem Komisijas 2006. gada 10. marta lēmumu (JUR(2006)55023) un 2006. gada 23. jūnija lēmumu (SG/E/3MM/fld(2006)6175);
- piespriest Eiropas Kopienu Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājs apstrīd Komisijas 2006. gada 10. marta lēmumu un 2006. gada 26. martā saņemto 2006. gada 23. jūnija lēmumu, ar katru no kuriem ir noraidīts Landtag Schleswig-Holstein lūgums sniegt pilnīgu piekļuvi 2005. gada 22. marta Komisijas iekšējam dokumentam SEK (2005) 420. Šis dokuments SEK (2005) 420 satur juridisku pamatojumu EKL 95. panta izvēlei par tiesisko pamatu 2006. gada 15. marta Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2006/24/EK par tādu datu saglabāšanu, kurus iegūst vai apstrādā saistībā ar publiski pieejamu elektronisko komunikāciju pakalpojumu sniegšanu vai publiski pieejamu komunikāciju tīklu nodrošināšanu, un par grozījumiem Direktīvā 2002/58/EK⁽¹⁾, atsaucē uz ko ir ietverta Komisijas Direktīvas projektā KOM(2005) 438 galīgā redakcija (6. lpp.). To pieprasīja Landtag Schleswig-Holstein zinātniskais dienests, lai sniegtu juridisku atzinumu par iespējamo Direktīvas 2006/24/EK ietekmi uz deputātu aizsardzības tiesībām.

Prasītājs apgalvo, ka noraidītie lēmumi un pilnīgas piekļuves attiecīgajam dokumentam SEK (2005) 420 liegšana ir spēkā neesoša šādu EKL 230. pantā minēto atcelšanas pamatu dēļ:

- pienākuma lojāli sadarboties atbilstoši EKL 10. pantam sal. ar ESL 1. panta otrās daļas pārkāpums, tas ir, tiesību piekļūt dokumentam atbilstoši EKL 255. pantam, Regulas Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi dokumentiem 2. panta

1. punkta sal. ar EKL 10. pantu, ESL 1. panta otrās daļas pārkāpums, kā arī

— pilnvaru nepareiza izmantošana.

Pamatojoties uz EKL 10. pantu sal. ar ESL 1. panta otro daļu Komisijai ir pienākums Landtag Schleswig-Holstein kā dalībvalsts iestādei nodrošināt piekļuvi lūgtajam dokumentam abpusēji pastāvošā pienākuma lojāli sadarboties ietvaros, ņemot vērā atklātības principu, jo pastāv nozīmīgas sabiedrības un parlamenta intereses attiecībā uz šī dokumenta pilnīgu nodošanu.

Papildus prasība sniegt pilnīgu piekļuvi aplūkotajam dokumentam tiek balstīta uz EKL 255. pantu, Piekļuves informācijai Regulas Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi dokumentiem 2. panta 1. punktu, ESL 1. panta otro daļu un tiek apgalvots, ka Komisija ir nepareizi pamatojusi piekļuves dokumentam atteikumu ar Regulas 1049/2001 4. panta 2. punkta otro ievilkumu un kļūdaini piemērojusi savas pilnvaras, jo nododot dokumentu Komisija neietekmētu juridisko konsultāciju.

⁽¹⁾ OV L 105, 54. lpp.

Prasība, kas celta 2006. gada 9. oktobrī — Eiropas Kopienu Komisija pret Portugāles Republiku

(Lieta C-410/06)

(2006/C 294/58)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — N. Yerell un G. Braga da Cruz)

Atbildētāja: Portugāles Republika

Prasītājas prasījumi:

- noteikt, ka, nepieņemot vajadzīgos normatīvos un administratīvos aktus, lai ieviestu 2002. gada 11. marta Direktīvu 2002/15/EK par darba laika organizēšanu personām, kas ir autotransporta apkalpes locekļi⁽¹⁾, Portugāles Republika nav izpildījusi ar šīs direktīvas 14. pantu uzliktos pienākumus;
- piespriest Portugāles Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Direktīvas transponēšanas termiņš beidzās 2005. gada 23. martā.

(¹) OV L 80, 35. lpp.

Prasība, kas celta 2006. gada 9. oktobrī — Eiropas Kopienu Komisija pret Eiropas Parlamentu, Eiropas Savienības Padomi

(Lieta C-411/06)

(2006/C 294/59)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — M. Konstantinidis, M. Huttunen)

Atbildētāji: Eiropas Parlaments, Eiropas Savienības Padome

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 14. jūnija Regulu (EK) Nr. 1013/2006 (¹) par atkritumu sūtījumiem;
- atzīt, ka atceltās regulas sekas ir galīgas, kamēr Regulu aizstās saprātīgā laika periodā ar Eiropas Parlamenta un Padomes pieņemtu tiesību aktu, pamatojoties uz atbilstošu juridisku EKL 175. panta 1. punkta un 133. panta pamatojumu, kas ir attiecīgi pamatots tās apsvērumos;
- piespriest Eiropas Parlamentam, Eiropas Savienības Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Komisija norāda, ka lēmums par divpusēja juridiskā pamata izvēli tika pieņemts saskaņā ar Kopienu Tiesas judikatūrā noteiktajiem kritērijiem, proti, akta mērķis un saturs. Šīs izvēles pamatā bija apsvērumi, ka Regula gan attiecībā uz mērķiem, kurus ir domāts ar to sasniegt, gan uz tās saturu ietver divus saistītus komponentus, no kuriem nevienu nevar uzskatīt par mazāk svarīgu vai netiešu salīdzinājumā ar otru; viena ietilpst kopējās tirdzniecības politikas jomā un otra — vides aizsardzības jomā.

Komisija uzskata, ka, pamatojot Regulu tikai ar EKL 175. panta 1. punktu un svītrojot EKL 133. pantu kā šīs regulas otro juridisko pamatu, Eiropas Parlaments un Padome ir pārkāpuši Līgumu. Saskaņā ar EKL 231. panta 1. punktu Regulas atcelšana ir piemērots līdzeklis, lai labotu šo pārkāpumu.

(¹) OV L 190, 1. lpp.

Apelācija, ko 2006. gada 13. oktobrī ierosinājusi Beļģijas Karaliste par Pirmās instances tiesas (otrā palāta) 2006. gada 25. jūlija spriedumu lietā T-221/04 Beļģija pret Komisiju

(Lieta C-418/06 P)

(2006/C 294/60)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Beļģijas Karaliste (pārstāvji — A. Hubert, pārstāvis, H. Gilliams, P. de Bandt un L. Goossens, avocats)

Cits lietas dalībnieks: Eiropas Kopienu Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Pirmās instances tiesas 2006. gada 25. jūlija spriedumu lietā T-221/04 un, apmierinot prasītājas celto prasību, atcelt Komisijas 2004. gada 4. februāra Lēmumu 2004/136/EK (¹);
- pakārtoti, atcelt Pirmās instances tiesas 2006. gada 25. jūlija spriedumu lietā T-221/04 un, pamatojoties uz Tiesas neierobežoto kompetenci, samazināt korekciju EUR 9 322 809 apmērā, ko Komisija piemēroja savā Lēmumā 2004/136/EK līdz EUR 1 491 085;
- pakārtoti tam, atcelt Pirmās instances tiesas 2006. gada 25. jūlija spriedumu lietā T-221/04 un nosūtīt lietu atpakaļ izskatīšanai Pirmās instances tiesai;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus par procesu Tiesā un Pirmās instances tiesā.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēja savas apelācijas pamatojumam izvirza četrus pamatus.

Savā pirmajā pamatā apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Pirmās instances tiesa ir sagrozījusi faktus vai vismaz pieļāvusi kļūdas, juridiski kvalificējot šos faktus un šo faktu tiesiskās sekas. Atbilstoši apelācijas sūdzības iesniedzējas teiktajam viss spriedums ir balstīts uz faktiski kļūdainu pieņēmumu, jo Pirmās instances tiesa uzskatīja, ka Beļģijas lauksaimniecības teritorijas informatizētā grafiskās kodēšanas sistēma ("SIG") ir mērīšanas rīks, kas vairāk atbilst patiesībai, nekā dati par platību, ko ir deklarējuši paši lietotāji, kaut arī precīzu lauksaimniecības teritorijas platību formāli un neapstrīdami — var noteikt tikai vai nu ar mērījumiem, ko veic persona, kam ir tam vajadzīgā kvalifikācija, vai arī ar to satelīta bilžu aerofotouzņēmumu atšifrēšanu, kas uzņemtas ar uztveres no attāluma palīdzību.

Savā otrajā pamatā, kas ietver piecas daļas, apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka ir pārkāpts Regulas (EEK) Nr. 3508/92⁽²⁾ 6. panta 7. punkts un 8. pants, kā arī Regulas (EEK) Nr. 3887/92⁽³⁾ 6. un 9. pants, tostarp tādēļ, ka Pirmās instances tiesa kļūdaini uzskatīja, ka apelācijas sūdzības iesniedzējai bija jāievēro netieši izteiktie noteikumi, kas vajadzīgi, lai ievērotu skaidri izteiktos noteikumus, un tādēļ, ka tā kļūdaini uzskatīja, ka Beļģijas iestāžu kontroles sistēma nav efektīva, pirmkārt, SIG sniegto datu konsekvences trūkuma dēļ un, otrkārt, novēlotas datu kodēšanas dēļ. Apelācijas sūdzības iesniedzēja tāpat vairākos punktos uzsver, ka Pirmās instances tiesas sniegtais pamatojums nav pietiekams un/vai ir pretrunīgs.

Trešais pamats attiecas uz kļūdu tiesību piemērošanā, ko Pirmās instances tiesa ir pieļāvusi, piemērojot samērīguma principu, jo, pēc apelācijas sūdzības iesniedzējas domām, maksimālais EAGGF nodarītais kaitējums ir acīmredzami zemāks par noteikto pamatatlīdzības korekcijas summu.

Visbeidzot, savā ceturtajā pamatā apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka Pirmās instances tiesa ir kļūdaini noraidījusi kā nepieņemamu tās prasību, pamatojoties uz Pirmās instances tiesas neierobežoto kompetenci, samazināt noteikto pamatatlīdzības korekciju. Tas, ka nav skaidri norādītas tiesību normas, kas piešķir Kopienas tiesām neierobežotu kompetenci *ipso facto* nenozīmē, ka tām nav šādas kompeten

⁽¹⁾ Komisijas 2004. gada 4. februāra Lēmums 2004/136/EK par dažu maksājumu, ko dalībvalstis veikušas saskaņā Eiropas Lauksaimniecības vadības garantijas fondu (EAGGF) izslēgšanu no Kopienas finansējuma, "Garantijas" nodaļa (OV L 40, 31. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 1992. gada 27. novembra Regula (EEK) Nr. 3508/92, ar ko izveido integrētu administrācijas un kontroles sistēmu konkrētām Kopienas atbalsta shēmām (OV L 355, 1. lpp.).

⁽³⁾ Komisijas 1992. gada 23. decembra Regula (EEK) Nr. 3887/92, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus integrētās administrācijas un kontroles sistēmas piemērošanai attiecībā uz konkrētām Kopienas palīdzības shēmām (OV L 391, 36. lpp.), ko groza Komisijas 1995. gada 6. jūlija Regula (EK) Nr. 1648/95 (OV L 156, 27. lpp.).

Tiesas pirmās palātas priekšsēdētāja 2006. gada 6. septembra rīkojums — Austrijas Republika pret Eiropas parlamentu, Eiropas Savienības Padomi

(Lieta C-161/04)⁽¹⁾

(2006/C 294/61)

Tiesvedības valoda — vācu

Pirmās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 106, 30.04.2004.

Tiesas otrās palātas priekšsēdētāja 2006. gada 4. augusta rīkojums (Landesgericht Innsbruck (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Zentralbetriebsrat der Landeskrankenhäuser Tirols pret Land Tirol

(Lieta C-339/05)⁽¹⁾

(2006/C 294/62)

Tiesvedības valoda — vācu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 281, 12.11.2005.

Tiesas priekšsēdētāja 2006. gada 14. septembra rīkojums (Cour de cassation (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālo nolēmumu) — Samotor SPRL pret Beļģijas valsti

(Lieta C-378/05)⁽¹⁾

(2006/C 294/63)

Tiesvedības valoda — franču

Priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 330, 24. 12. 2005.

Tiesas priekšsēdētāja 2006. gada 24. jūlija rīkojums (*Hoge Raad der Nederlanden* (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Staatsecretaris van Financiën* pret *P. Jurriëns Beheer BV*

(Lieta C-406/05) ⁽¹⁾

(2006/C 294/64)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 22, 28.01.2006.

Tiesas priekšsēdētāja 2006. gada 8. augusta rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija pret Francijas Republiku

(Lieta C-18/06) ⁽¹⁾

(2006/C 294/67)

Tiesvedības valoda — franču

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 60, 11.03.2006.

Tiesas priekšsēdētāja 2006. gada 10. oktobra rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija pret Francijas Republiku

(Lieta C-414/05) ⁽¹⁾

(2006/C 294/65)

Tiesvedības valoda — franču

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 10, 14.01.2006.

Tiesas priekšsēdētāja 2006. gada 15. septembra rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija pret Francijas Republiku

(Lieta C-19/06) ⁽¹⁾

(2006/C 294/68)

Tiesvedības valoda — franču

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 60, 11.03.2006.

Tiesas priekšsēdētāja 2006. gada 11. septembra rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija pret Itālijas Republiku

(Lieta C-449/05) ⁽¹⁾

(2006/C 294/66)

Tiesvedības valoda — itāļu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 36, 11.02.2006.

Tiesas priekšsēdētāja 2006. gada 21. septembra rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija pret Beļģijas Karalisti

(Lieta C-42/06) ⁽¹⁾

(2006/C 294/69)

Tiesvedības valoda — franču

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 74, 25.03.2006.

Tiesas priekšsēdētāja 2006. gada 17. augusta rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija pret Luksemburgas Lielhercogisti

(Lieta C-47/06) ⁽¹⁾

(2006/C 294/70)

Tiesvedības valoda — franču

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 60, 11.03.2006.

Tiesas priekšsēdētāja 2006. gada 31. augusta rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija pret Itālijas Republiku

(Lieta C-81/06) ⁽¹⁾

(2006/C 294/73)

Tiesvedības valoda — itāļu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 86, 08.04.2006.

Tiesas priekšsēdētāja 2006. gada 25. jūlija rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija pret Spānijas Karalisti

(Lieta C-52/06) ⁽¹⁾

(2006/C 294/71)

Tiesvedības valoda — spāņu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 74, 25.03.2006.

Tiesas priekšsēdētāja 2006. gada 31. augusta rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija pret Grieķijas Republiku

(Lieta C-107/06) ⁽¹⁾

(2006/C 294/74)

Tiesvedības valoda — grieķu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 86, 08.04.2006.

Tiesas priekšsēdētāja 2006. gada 11. septembra rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija pret Grieķijas Republiku

(Lieta C-67/06) ⁽¹⁾

(2006/C 294/72)

Tiesvedības valoda — grieķu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 96, 22.04.2006.

Tiesas priekšsēdētāja 2006. gada 19. septembra rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija pret Luksemburgas Lielhercogisti

(Lieta C-113/06) ⁽¹⁾

(2006/C 294/75)

Tiesvedības valoda — franču

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 86, 08.04.2006.

Tiesas priekšsēdētāja 2006. gada 19. septembra rīkojums (Arbeitsgericht Berlin (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Annette Radke pret Achterberg Service GmbH & Co KG

(Lieta C-115/06) ⁽¹⁾

(2006/C 294/76)

Tiesvedības valoda — vācu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 131, 03.06.2006.

Tiesas priekšsēdētāja 2006. gada 23. augusta rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija pret Īriju

(Lieta C-137/06) ⁽¹⁾

(2006/C 294/79)

Tiesvedības valoda — angļu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 131, 03.06.2006.

Tiesas priekšsēdētāja 2006. gada 21. augusta rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija pret Grieķijas Republiku

(Lieta C-123/06) ⁽¹⁾

(2006/C 294/77)

Tiesvedības valoda — grieķu

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 96, 22.04.2006.

Tiesas priekšsēdētāja 2006. gada 6. maija rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija pret Luksemburgas Lielhercogisti

(Lieta C-151/06) ⁽¹⁾

(2006/C 294/80)

Tiesvedības valoda — franču

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 108, 06.05.2006.

Tiesas priekšsēdētāja 2006. gada 8. augusta rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija pret Luksemburgas Lielhercogisti

(Lieta C-128/06) ⁽¹⁾

(2006/C 294/78)

Tiesvedības valoda — franču

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 108, 06.05.2006.

Tiesas priekšsēdētāja 2006. gada 8. augusta rīkojums — Eiropas Kopienu Komisija pret Luksemburgas Lielhercogisti

(Lieta C-236/06) ⁽¹⁾

(2006/C 294/81)

Tiesvedības valoda — franču

Tiesas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 165, 15.07.2006.

PIRMĀS INSTANCES TIESA

Pirmās instances tiesas 2006. gada 27. septembra spriedums — GlaxoSmithKline Services pret Komisiju(Lieta T-168/01) ⁽¹⁾

(Konkurence — Medikamentu izplatīšana vairumā — Paralēlā tirdzniecība — Atšķirīga cena — EKL 81. panta 1. punkts — Nolīgums — Konkurences ierobežojums — Priekšmets — Konkrētais tirgus — Sekas — EKL 81. panta 3. punkts — Ieguldījums tehniskā attīstībā — Konkurences nelikvidēšana — Pierādījumi — Pamatojums — Subsidiaritāte)

(2006/C 294/82)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: GlaxoSmithKline Services Unlimited, iepriekš — Glaxo Wellcome plc, Brentforda, Midleseksa (Apvienotā Karaliste) (pārstāvji — S. Martiness Lazē [S. Martínez Lage], advokāts, I. Foresters [I. Forrester], QC, F. Deporters [F. Depoortere], A. Šulcs [A. Schulz], T. Luko [T. Louko] un I. Vandembore [I. Vandemborre], advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — sākotnēji P. Olivers [P. Oliver], pēc tam E. Džipīni-Furnjē [É. Gippini Fournier])

Personas, kas iestājušās lietā atbildētājas atbalstam: European Association of Euro Pharmaceutical Companies (EAEP), Brisele (Beļģija) (pārstāvji — sākotnēji U. Cinsmeisters [U. Zinsmeister] un M. Līnemeijers [M. Lienemeyer], pēc tam A. Martins-Ēlers [A. Martin-Ehlers], visbeidzot, M. Hartmans-Ripels [M. Hartmann-Rüppel], advokāti); Bundesverband der Arzneimittel-Importeure eV, Milheima pie Rūras [Mülheim an der Ruhr] (Vācija) (pārstāvji — sākotnēji M. Eppings [M. Epping] un V. Rēmans [W. Rehmann], pēc tam V. Rēmans, advokāti); Spain Pharma, SA, Madride (Spānija) (pārstāvji — P. Munjoss Karpena [P. Muñoz Carpena], B. Ortusara Somoza [B. Ortúzar Somoza] un R. Gutjeress Sančess [R. Gutiérrez Sánchez], advokāti); un Asociación de exportadores españoles de productos farmacéuticos (Aseprofar), Madride (Spānija) (pārstāvji — sākotnēji M. Araujo Boids [M. Araujo Boyd] un R. Sanss [R. Sanz], pēc tam Araujo Boids un H. L. Buendia Sjerra [J. L. Buendia Sierra], advokāti)

Priekšmets

Prasība atcelt Komisijas 2001. gada 8. maija lēmumu 2001/791/EK par EKL 81. panta piemērošanu [lietas IV/36.957/F3 Glaxo Wellcome (paziņojums), IV/36.997/F3 Aseprofar un Fedifar (sūdzība), IV/37.121/F3 Spain Pharma (sūdzība), IV/37.138/F3 BAI (sūdzība) un IV/37.380/F3 EAEP (sūdzība)] (OV L 302, 1. lpp.).

Rezolutīvā daļa:

1) atcelt 2., 3. un 4. pantu Komisijas 2001. gada 8. maija lēmumā 2001/791/EK par EKL 81. panta piemērošanu [lietas

IV/36.957/F3 Glaxo Wellcome (paziņojums), IV/36.997/F3 Aseprofar un Fedifar (sūdzība), IV/37.121/F3 Spain Pharma (sūdzība), IV/37.138/F3 BAI (sūdzība) un IV/37.380/F3 EAEP (sūdzība)];

- 2) pārējā daļā prasību noraidīt;
- 3) GlaxoSmithKline Services Unlimited sedz pusi no saviem tiesāšanās izdevumiem un atlīdzina pusi no Komisijas tiesāšanās izdevumiem, tajā skaitā tos, kas attiecas uz personām, kas iestājušās lietā;
- 4) Komisija sedz pusi no saviem tiesāšanās izdevumiem un atlīdzina pusi no GlaxoSmithKline Services tiesāšanās izdevumiem, tajā skaitā tos, kas attiecas uz personām, kas iestājušās lietā;
- 5) Asociación de exportadores españoles de productos farmacéuticos (Aseprofar), Bundesverband der Arzneimittell-Importeure eV, European Association of Euro Pharmaceutical Companies (EAEP) un Spain Pharma, SA katra sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 275, 29.09.2001.

Pirmās instances tiesas 2006. gada 27. septembra spriedums — Avebe pret Komisiju(Lieta T-314/01) ⁽¹⁾

(Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Nātrija glukonāts — EKL 81. pants — Naudas sods — Mātes sabiedrības atbildība par asociācijas, kura nav juridiska persona, prettiesisku rīcību — Regulas Nr. 17 15. panta 2. punkts — Tiesības uz aizstāvēšanos — Attaisnojoši dokumenti — Samērīguma princips — Pienākums norādīt pamatojumu)

(2006/C 294/83)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Coöperatieve Verkoop- en Productievereniging van Aardappelpelmeel en Derivaten Avebe BA, Vendama [Veendam] (Nīderlande) (pārstāvji — K. Dekers [C. Dekker])

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — A. Bukē [A. Bouquet], A. Vilans [A. Whelan] un V. Vilss [W. Wils], pārstāvji, kam palīdz M. van der Vaude [M. van der Woude], advokāts)

Priekšmets

Prasība, pirmkārt, atcelt Komisijas 2001. gada 2. oktobra Lēmuma C(2001) 2931 (galīgā versija) par EKL 81. panta un EEZ līguma 53. panta piemērošanas procedūru (COMP/E-1/36.756 — Nātrija glukonāts) 1. punktu, ciktāl tas attiecas uz prasītāju vai, pakārtoti, šī lēmuma 3. punktu, ciktāl tas attiecas uz prasītāju

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) *La Coöperatieve Verkoop — en Productievereniging van Aardappelmeel en Derivaten Avebe BA* atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 68, 16.03.2002.

Pirmās instances tiesas 2006. gada 27. septembra spriedums — *Roquette Frères* pret Komisiju

(Lieta T-322/01) (¹)

(Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Nātrija glukonāts — EKL 81. pants — Naudas sods — Regulas Nr. 17 15. panta 2. punkts — Vadlīnijas naudas soda apmēra noteikšanai — Paziņojums par sadarbību — Samērīguma princips — Vienlīdzīga attieksme — Princips *ne bis in idem*)

(2006/C 294/84)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Roquette Frères SA*, Lestrēma [*Lestrem*] (Francija) (pārstāvji — O. Prosts [*O. Prost*], D. Vualemo [*D. Voillemot*] un A. Šofels [*A. Choffel*], advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — A. Bukē [*A. Bouquet*], V. Vilss [*W. Wils*], A. Velans [*A. Whelan*] un F. Lelievre [*F. Lelièvre*], pēc tam Bukē, Vills un Velans, pārstāvji, kam palīdz A. Kondomins [*A. Condomines*] un Ž. Ližonī [*J. Liygonie*], advokāti)

Priekšmets

Prasība, pirmkārt, atcelt 1. un 3. punktu 2001. gada 2. oktobra lēmumā C(2001) 2931 (galīgā redakcija) par EKL 81. panta un EEZ 53. panta piemērošanas procedūru (COMP/E-1/36.756 — Nātrija glukonāts) tiktāl, ciktāl ar to noteikts prasītājai uzliedzamā naudas soda apmērs, otrkārt, prasība samazināt naudas soda apmēru un, treškārt, prasība atļūdzināt prasītājai pretlikumīgi saņemtus līdzekļus.

Rezolutīvā daļa:

- 1) noteikt *Roquette Frères SA* naudas sodu EUR 8 105 000 apmērā;
- 2) grozīt 2001. gada 2. oktobra lēmumu C(2001) 2931 (galīgā redakcija) par EK līguma 81. panta un EEZ līguma 53. panta piemērošanas procedūru (COMP/E-1/36.756 — Nātrija glukonāts) tiktāl, ciktāl tas ir pretrunā ar 1. punktu iepriekš;
- 3) prasību pārējā daļā noraidīt;
- 4) *Roquette Frères SA* atļūdzina visus tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 68, 16.03.2002.

Pirmās instances tiesas 2006. gada 27. septembra spriedums — *Archer Daniels Midland* pret Komisiju

(Lieta T-329/01) (¹)

(Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Nātrija glukonāts — EKL 81. pants — Naudas sods — Regulas Nr. 17 15. panta 2. punkts — Vadlīnijas naudas soda apmēra noteikšanai — Paziņojums par sadarbību — Samērīguma princips — Vienlīdzīga attieksme — Atpakaļejoša spēka aizliegums — Pienākums norādīt pamatojumu — Tiesības uz aizstāvēšanos)

(2006/C 294/85)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Archer Daniels Midland Co.*, Dekatura [*Decatur*], Ilinoisa [*Illinois*] (Savienotās Valstis) (pārstāvji — K. O. Lencs [*C. O. Lenz*], advokāts, L. Martina Alegi [*L. Martin Alegi*], M. Garsija [*M. Garcia*] un E. Bačelors [*E. Batchelor*], *solicitors*)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — A. Velans [*A. Whelan*], A. Bukē [*A. Bouquet*] un V. Vilss [*W. Wils*])

Priekšmets

Prasība, pirmkārt, atcelt Komisijas 2001. gada 2. oktobra Lēmuma C(2001) 2931 (galīgā redakcija) par EKL 81. panta un EEZ līguma 53. panta piemērošanas procedūru (COMP/E-1/36.756 — Nātrija glukonāts) 1. punktu attiecībā uz prasītāju vai vismaz tiktāl, ciktāl ar to konstatēts, ka prasītāja ir piedalījies pārkāpumā pēc 1994. gada 4. oktobra, un prasība atcelt šī lēmuma 3. punktu tiktāl, ciktāl tas attiecas uz prasītāju, kā arī, pakārtoti, prasība atcelt vai samazināt ar šo lēmumu prasītājai uzlikto naudas sodu.

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Archer Daniels Midland Co. atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 84, 06.04.2002.

Pirmās instances tiesas 2006. gada 27. septembra spriedums — Akzo Nobel pret Komisiju

(Lieta T-330/01) (¹)

(Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Nātrija glukonāts — EKL 81. pants — Naudas sods — Regulas Nr. 17 15. panta 2. punkts — Vadlīnijas naudas soda apmēra noteikšanai — Samērīguma princips — Pienākums norādīt pamatojumu)

(2006/C 294/86)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Akzo Nobel NV, Arnema [Arnhem] (Nīderlande) (pārstāvji — sākotnēji M. van Empels [M. van Empel] un K. Svāks [C. Swaak], pēc tam K. Svāks, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — A. Velans [A. Whelan], A. Bukē [A. Bouquet] un V. Vilss [W. Wils], pārstāvji, kam palīdz H. van der Vaude [H. van der Woude], advokāts)

Priekšmets

Prasība, pirmkārt, atcelt Komisijas 2001. gada 2. oktobra Lēmuma C(2001) 2931 (galīgā redakcija) par EKL 81. panta un EEZ līguma 53. panta piemērošanas procedūru (COMP/E-1/36.756 — Nātrija glukonāts) 3. un 4. punktu attiecībā uz prasītāju vai, pakārtoti, samazināt prasītājam noteikto naudas sodu.

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Akzo Nobel NV atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 68, 16.03.2002.

Pirmās instances tiesas 2006. gada 27. septembra spriedums — Jungbunzlauer pret Komisiju

(Lieta T-43/02) (¹)

(Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Citronskābe — EKL 81. pants — Naudas sods — Regulas Nr. 17 15. panta 2. punkts — Rīcības attiecināmība uz meitas sabiedrību — Soda tiesiskuma princips — Vadlīnijas naudas soda apmēra noteikšanai — Samērīguma princips — Princips ne bis in idem — Tiesības piekļūt lietas materiāliem)

(2006/C 294/87)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Jungbunzlauer AG, Bale [Bâle] (Šveice), (pārstāvji — R. Behtolds [R. Bechtold], U. Soltess [U. Soltész] un M. Karls [M. Karl], advokāti.)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — P. Oliveris [P. Oliver], pārstāvis, kam palīdz H. Freinds [H. Freund], advokāts)

Persona, kas iestājusies lietā, atbalstot atbildētāju: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji — E. Karlsona [E. Karlsson] un S. Markarte [S. Marquardt], pārstāves)

Priekšmets

Prasība, pirmkārt, atcelt Komisijas 2001. gada 5. decembra Lēmumu 2002/742/EK par EKL 81. panta un EEZ līguma 53. panta piemērošanas procedūru (COMP/E-1/36.604 — Citronskābe) (OV 2002, L 239, 18. lpp.), un, pakārtoti, par prasību samazināt ar šo lēmumu prasītājam uzlikto naudas sodu

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Jungbunzlauer AG sedz savus un atlīdzina Komisijas tiesāšanās izdevumus;
- 3) Padome savus tiesāšanās izdevumus sedz pati.

(¹) OV C 97, 20.04.2002.

Pirmās instances tiesas 2006. gada 27. septembra spriedums — Dresdner Bank u.c. pret Komisiju

(Apvienotās lietas T-44/02 OP, T-54/02 OP, T-56/02 OP, T-60/02 OP un T-61/02 OP) ⁽¹⁾

(Konkurence — EKL 81. pants — Nolīgums par valūtas maiņas pakalpojumu cenu un rēķinu noformēšanas noteikumu noteikšanu — Vācija — Pārkāpuma pierādījumi — Protests)

(2006/C 294/88)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Dresdner Bank AG, Frankfurte pie Mainas (Vācija) (pārstāvji — M. Hiršs [M. Hirsch] un V. Bošs [W. Bosch], advokāti), Bayerische Hypo- und Vereinsbank AG, agrāk — Vereins- und Westbank AG, Minhene (Vācija) (pārstāvji — sākotnēji — J. Šulte [J. Schulte], M. Evens [M. Ewen] un A. Neis [A. Neus], pēc tam — V. Knaps [W. Knapp], T. Millers-Ibolds [T. Müller-Ibold] un K. Federsens [C. Feddersen], advokāti), Bayerische Hypo- und Vereinsbank AG, Minhene (pārstāvji — sākotnēji — V. Knaps, T. Millers-Ibolds un B. Bergmans [B. Bergmann], pēc tam — V. Knaps, T. Millers-Ibolds un K. Federsens, advokāti), DVB Bank AG, agrāk — Deutsche Verkehrsbank AG, Frankfurte pie Mainas (pārstāvji — M. Klusmans [M. Klusmann] un F. Vimers [F. Wiemer], advokāti), un Commerzbank AG, Frankfurte pie Mainas (pārstāvji — H. Sackijs [H. Satzky] un B. Māssens [B. Maassen], advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — T. Hristoforu [T. Christoforou], A. Neijenhausss [A. Nijenhuis] un M. Šneiders [M. Schneider], avocats)

Priekšmets

Protests, ko Komisija iesniedza par Pirmās instances tiesas 2004. gada 14. oktobra aizmuguriskiem spriedumiem lietās T-44/02 Dresdner Bank/Komisija (Krājumā nav publicēts), T-54/02 Vereins- und Westbank/Komisija (Krājumā nav publicēts), T-56/02 Bayerische Hypo- und Vereinsbank/Komisija (Krājums, II-3495. lpp.), T-60/02 Deutsche Verkehrsbank/Komisija (Krājumā nav publicēts) un T-61/02 Commerzbank/Komisija (Krājumā nav publicēts).

Rezolutīvā daļa

- 1) noraidīt protestu;
- 2) Komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 109, 04.05.2002.

Pirmās instances tiesas 2006. gada 27. septembra spriedums — Archer Daniels Midland pret Komisiju

(Lieta T-59/02) ⁽¹⁾

(Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Citronskābe — EKL 81. pants — Naudas sods — Regulas Nr. 17 15. panta 2. punkts — Vadlīnijas naudas soda apmēra noteikšanai — Paziņojums par sadarbību — Tiesiskās drošības un atpakaļejoša spēka aizlieguma principi — Samērīguma princips — Vienlīdzīga attieksme — Pienākums norādīt pamatojumu — Tiesības uz aizstāvēšanos)

(2006/C 294/89)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Archer Daniels Midland Co, Dekatura [Decatur], Iliinoisā (Amerikas Savienotās Valstis), (pārstāvji — K. O. Lencs [C. O. Lenz], advokāts, un L. Martina Alegi [L. Martin Alegi], M. Garsija [M. Garcia] un E. Bečelors [E. Batchelor], solicitors)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvis — P. Oliveris [P. Oliver])

Priekšmets

Prasību, pirmkārt, atcelt Komisijas 2001. gada 5. decembra lēmuma 2002/742/EK 1. pantu par EKL 81. panta un EEZ līguma 53. panta piemērošanas procedūru (COMP/E-1/36.604 — Citronskābe) (OV 2002, L 239, 18. lpp.) tiktāl, ciktāl ar to konstatēts, ka prasītāja pārkāpa EKL 81. pantu un EEZ līguma 53. pantu, vienojoties ierobežot attiecīgā tirgus kapacitāti un nosakot ražotāju, kuram bija jārealizē cenu pacelšana katrā minētā attiecīgajā segmentā valsts tirgū, un prasība atcelt šī paša lēmuma 3. pantu tiktāl, ciktāl tas attiecas uz prasītāju, un, pakārtoti, par prasību samazināt prasītājam uzlikto naudas sodu

Rezolutīvā daļa:

- 1) Komisijas 2001. gada 5. decembra lēmuma par par EKL 81. panta un EEZ līguma 53. panta piemērošanas procedūru (COMP/E-1/36.604 — Citronskābe) (OV 2002., L 239, 18. lpp.) 1. punkts ir atcelts tiktāl, ciktāl tajā saistībā ar lēmuma 158. apsvērumu ir konstatēts, ka Archer Daniels Midland Co. ir iesaldējis, ierobežojis vai likvidējis citronskābes ražošanas apjomus;
- 2) lēmuma 2002/742 1. punkts ir atcelts tiktāl, ciktāl tajā saistībā ar lēmuma 158. apsvērumu ir norādīts, ka Archer Daniels Midland Co. ir iecēlis ražotāju, kuram jāpanāk cenu pieaugums katrā attiecīgajā nacionālā tirgus segmentā;
- 3) prasību pārējā daļā noraidīt;

4) Komisija atlīdzina vienu desmitdaļu Archer Daniels Midland Co. tiesāšanās izdevumu;

5) Archer Daniels Midland Co. atlīdzina savus atlikušos tiesāšanās izdevumus, kā arī atlīdzina Komisijas tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 144, 15.06.2002.

Pirmās instances tiesas 2006. gada 27. septembra spriedums — Haladjian Frères pret Komisiju

(Lieta T-204/03) (¹)

(Konkurence — EKL 81. pants — EKL 82. pants — Detaļu izplatīšana — Paralēlais imports — Sūdzība — Lēmums noraidīt sūdzību)

(2006/C 294/90)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Haladjian Frères, Sorgues (Francija) (pārstāvis — N. Coutrelis, avocat)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — A. Whelan un O. Beynet, pārstāvji, kam palīdz D. Waelbroeck, avocat)

Personas, kas iestājušās lietā atbildētājas atbalstam: Caterpillar, Inc., Peorija, (Ilinoisa, ASV) un Caterpillar Group Services SA, Šarleruā (Beļģija) (pārstāvji — sākotnēji N. Levy, solicitor, un S. Kingston, barrister, pēc tam N. Levy un T. Graf, avocat)

Priekšmets

Prasība atcelt Komisijas 2003. gada 1. aprīļa lēmumu, ar kuru tika noraidīta sūdzība par iespējamajiem EKL 81. panta un EKL 82. panta pārkāpumiem, ko iesniedza Haladjian Frères SA par Caterpillar, Inc.

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) prasītāja sedz pati savus tiesāšanās izdevumus, kā arī atlīdzina tiesāšanās izdevumus, kas radušies Komisijai un personām, kas iestājušās lietā.

(¹) OV C 200, 23.08.2003.

Pirmās instances tiesas 2006. gada 27. septembra spriedums — Werkgroep Commerciële Jachthavens Zuidelijke Randmeren u.c. pret Komisiju

(Lieta T-117/04) (¹)

(Valsts atbalsts — Nīderlandes valsts iestāžu piešķirts atbalsts bezpeļņas jahtu ostām — Prasība atcelt tiesību aktu — Pieņemamība)

(2006/C 294/91)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Vereniging Werkgroep Commerciële Jachthavens Zuidelijke Randmeren, Zēvolde (Nīderlande), Jachthaven Zijl Zeewolde BV, Zēvolde, Maatschappij tot exploitatie van onroerende goederen Wolderwijd II BV, Zēvolde, Jachthaven Strand-Horst BV, Ermelo (Nīderlande), Recreatiegebied Erkemederstrand vof, Zēvolde, Jachthaven- en Campingbedrijf Nieuwboer BV, Bunshotenā-Spakenburga (Nīderlande) un Jachthaven Naarden BV, Nārdene (Nīderlande) (pārstāvji —T. Ottervanger, A. Bijleveld un A. van den Oord, avocats)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — H. van Vliet, A. Bouquet un A. Nijenhuis, pārstāvji)

Persona, kas iestājusies lietā atbildētājas atbalstam: Nīderlandes Karaliste (pārstāvji — H. Sevenster un M. de Grave, pārstāvji)

Priekšmets

Lūgums atcelt Komisijas 2003. gada 29. oktobra Lēmumu 2004/114/EK par atbalsta pasākumiem, ko Nīderlande piešķir bezpeļņas jahtu ostām Nīderlandē (OV 2004, L 34, 63. lpp.).

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt kā nepieņemamu;
- 2) prasītāji sedz paši savus, kā arī Komisijas tiesāšanās izdevumus. Nīderlandes Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

(¹) OV C 118, 30.04.2004.

Pirmās instances tiesas 2006. gada 27. septembra spriedums — Ferriere Nord pret Komisiju

(Lieta T-153/04) ⁽¹⁾

(Konkurence — Naudas sods — EKL 81. panta pārkāpums — Komisijas izpildes pilnvaras — Noilgums — Regulas (EEK) Nr. 2988/74 4. un 6. pants — Pieņemamība)

(2006/C 294/92)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Ferriere Nord SpA*, *Osoppo* (Itālija), (pārstāvji — *V. Viskardini* [*W. Viscardini*] un *G. Donà* [*G. Donà*], advokātes)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — *A. Neijenhauus* [*A. Nijenhuis*] un *E. Velans* [*A. Whelan*], pārstāvji, kam palīdz *A. Kolabjanki* [*A. Colabianchi*], advokāts)

Priekšmets

Lūgums atcelt ar 2004. gada 5. februāra vēstuli un 2004. gada 13. aprīļa faksu paziņotos Komisijas lēmumus par naudas soda, kas prasītājam piespriests ar Komisijas 1989. gada 2. augusta Lēmumu 89/515/EEK par procedūru, piemērojot EEK līguma 85. pantu (IV/31.553 — *Metinātie režģi*), nedzēsto atlikumu (OV L 260, 1. lpp.)

Rezolutīvā daļa

- 1) Ar 2004. gada 5. februāra vēstuli un 2004. gada 13. aprīļa faksu paziņotie Komisijas lēmumi par naudas soda, kas prasītājam piespriests ar Komisijas 1989. gada 2. augusta lēmumu par procedūru, piemērojot EEK līguma 85. pantu (IV/31.553 — *Metinātie režģi*), nedzēsto atlikumu ir atcelti;
- 2) Komisija papildus saviem tiesāšanās izdevumiem atlīdzina arī prasītājas prasītos tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 168, 26.06.2004.

Pirmās instances tiesas 2006. gada 27. septembra spriedums — Telefónica pret ITSB — Branch (“emergia”)

(Lieta T-172/04) ⁽¹⁾

(Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas grafiskas preču zīmes “emergia” pieteikums — Agrāka Kopienas vārdiska preču zīme “EMERGEA” — Sajaukšanas iespēja — Reģistrācijas atteikums — Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

(2006/C 294/93)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Telefónica, SA*, Madride (Spānija) (pārstāvis — *A. Sirimarco*, *avocat*)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — *J. Laporta Insa*)

Otrs procesa Apelāciju padomē dalībnieks, persona, kas iestājusies lietā Pirmās instances tiesā: *David Branch*, *Reading* (Apvienotā Karaliste) (pārstāvji — sākotnēji *C. Berenguer Marsal*, pēc tam *I. M. Barroso Sánchez-Lafuente* un *M. C. Trullols Durán*, *avocats*)

Priekšmets

Prasība atcelt tiesību aktu par ITSB Apelāciju pirmās padomes 2004. gada 12. marta lēmumu (lieta R 676/2002-1) par iebildumu procesu starp *David Branch* un *Telefónica, SA*.

Rezolutīvā daļa

- 1) prasību noraidīt;
- 2) prasītāja sedz tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 179, 10.07.2004.

Pirmās instances tiesas 2006. gada 27. septembra spriedums — Koistinen pret Komisiju

(Lieta T-259/04) ⁽¹⁾

(Ierēdņi — Atalgojums — Ekspatriācijas pabalsts — Civildienesta noteikumu VII pielikuma 4. panta 1. punkta a) apakšpunkts — Parastās dzīvesvietas jēdziens)

(2006/C 294/94)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Anne Koistinen, Briesele (Beļģija) (pārstāvji — S. Orlandi, X. Martin Membiola, A. Coolen, J.-N. Louis un É. Marchal, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — J. Currall un L. Lozano Palacios)

Priekšmets

Prasība atcelt Komisijas 2003. gada 18. jūlija lēmumu, ar ko prasītājai ir atteikts ekspatriācijas pabalsts, kurš paredzēts Eiropas Kopienų Civildienesta noteikumu VII pielikuma 4. pantā.

Rezolutīvā daļa:

- 1) Komisijas 2003. gada 18. jūlija lēmums, ar ko prasītājai ir atteikts ekspatriācijas pabalsts, kurš paredzēts Eiropas Kopienų Civildienesta noteikumu VII pielikuma 4. pantā, ir atcelts;
- 2) Komisija atlīdzina visus tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 262, 23.10.2004.

Pirmās instances tiesas 2006. gada 3. oktobra spriedums — Hewlett-Packard pret Komisiju

(Lieta T-313/04) ⁽¹⁾

(Atteikums atmaksāt ievadmuitas nodokļus — Prasība atcelt tiesību aktu — Singapūras izcelsmes printeru un printeru patronu imports — Īpaša situācija — Taisnīguma klauzula — Regulas (EEK) Nr. 2913/92 239. pants)

(2006/C 294/95)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Hewlett-Packard, Böblingen (Vācija) (pārstāvji — F. Boulanger, M. Mrozek un M. Tervooren, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvis — X. Lewis, kam palīdz B. Wägenbaur, advokāts)

Priekšmets

Prasība atcelt Komisijas 2004. gada 7. aprīļa lēmumu REM 06/02, kurā Vācijas iestādēm ir norādīts, ka ievadmuitas nodoklis attiecībā uz Singapūras izcelsmes printeriem un printeru patronām prasītājai nav atlīdzināms

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) prasītāja sedz pati savus un atlīdzina Komisijas tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 262, 23.10.2004.

Pirmās instances tiesas 2006. gada 27. septembra spriedums — Kontouli pret Padomi

(Lieta T-416/04) ⁽¹⁾

(Ierēdņi — Invaliditātes pensija — Korekcijas koeficients — Dzīvesvietas noteikšana — Administratīva akta atcelšana — Tiesiskā palāvība)

(2006/C 294/96)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Anna Kontouli (pārstāvji — sākotnēji V. Akritidis un M. Tragalou, pēc tam — V. Akritidis, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji — M. Sims un D. Zahariou, pārstāvji)

Priekšmets

Pirmkārt, prasība atcelt Padomes 2003. gada 5. decembra lēmumu atsaukt tiesības piemērot prasītājas invaliditātes pensijai korekcijas koeficientu, kas noteikts attiecībā uz Apvienoto Karalisti, un, otrkārt, prasība atlīdzināt zaudējumus.

Rezolutīvā daļa:

- 1) ar atpakaļejošu spēku atcelt Padomes 2003. gada 5. decembra lēmumu atsaukt tiesības piemērot prasītājas pensijai korekcijas koeficientu, kas noteikts attiecībā uz Apvienoto Karalisti, ciktāl ar to šīs tiesības ir liegtas, par periodu no 2003. gada 1. maija līdz 2003. gada 31. decembrim;
- 2) pārējā daļā prasību noraidīt;
- 3) Padome atlīdzina vienu trešdaļu no prasītājas tiesāšanās izdevumiem, kā arī sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 31, 05.02.2005.

Pirmās instances tiesas 2006. gada 27. septembra spriedums — Blackler pret Parlamentu

(Lieta T-420/04) ⁽¹⁾

(Ierēdņi — Konkurss, kas balstīts uz kvalifikāciju un pārbaudījumiem — Pielaišanas nosacījumi — Studiju ilgums — Kandidātu kvalifikācijas un nopelnu novērtēšana — Konkursa paziņojuma pārkāpums — Acīmredzama kļūda vērtējumā)

(2006/C 294/97)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Kenneth Blackler, Ispra (Itālija) (pārstāvis — P. Goergen, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments (pārstāvji — A. Bencomo Weber un J.-F. De Wachter)

Priekšmets

Prioritāri, lūgums atcelt Eiropas Parlamenta ģenerālsēdētāja 2004. gada 11. jūlija lēmumu, ar ko apstiprina konkursa komisijas 2004. gada 21. aprīļa lēmumu PE/98/A nepieļaut prasītāju dalībai minētā konkursa mutiskajos pārbaudījumos un, pakārtoti, piespriest Parlamentam izmaksāt EUR 100 000 kā atlīdzību par zaudējumiem un morālo kaitējumu.

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) katrs lietas dalībnieks sedz savus tiesāšanās izdevumus pats.

⁽¹⁾ OV C 300, 04.12.2004.

Pirmās instances tiesas 2006. gada 27. septembra spriedums — Lantzoni pret Tiesu

(Lieta T-156/05) ⁽¹⁾

(Ierēdņi — Paaugstināšana amatā — Paaugstināšanas punktu piešķiršana — Saikne ar novērtējuma ziņojumu — Paaugstināšanas atteikums)

(2006/C 294/98)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Dimitra Lantzoni, Übersyren (Luksemburga) (pārstāvis — M. Bouché, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Tiesa (pārstāvis — M. Schauss)

Priekšmets

Komitejas, kas atbildīga par atbildētājas sūdzību izskatīšanu, 2005. gada 8. marta lēmuma, kurš attiecas, pirmkārt, uz atbildētājai 2002. gadā piešķirtajiem paaugstināšanas punktiem, un otrkārt, uz viņas nepaaugstināšanu amatā 2003. gadā, atcelšana.

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) katrs lietas dalībnieks sedz savus tiesāšanās izdevumus pats.

⁽¹⁾ OV C 155, 25.06.2005.

Pirmās instances tiesas 2006. gada 3. oktobra spriedums — Nijs pret Revīzijas palātu

(Lieta T-171/05) ⁽¹⁾

(Ierēdņi — Paaugstināšana amatā — Paaugstināšana amatā 2003. gadā — Novērtējuma ziņojums — Nopelnu punktu piešķiršana — Lēmums prasītāju nepaaugstināt tulkotāja redaktora pakāpē)

(2006/C 294/99)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Bart Nijs, Bereldange (Luksemburga) (pārstāvis — F. Rollinger, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Revīzijas palāta (pārstāvji — T. Kennedy, J.-M. Stenier un G. Corstens)

Priekšmets

Pirmkārt, lēmuma par novērtējuma ziņojuma, kas par prasītāju sagatavots 2003. gadā, galīgo apstiprināšanu, lēmuma par prasītāja nopelnu punktu piešķiršanu 2003. gadā un lēmuma 2004. gadā viņu nepaaugstināt amatā, kā arī lēmuma noraidīt sūdzību par šiem lēmumiem atcelšana un, otrkārt, lūgums atļūdzināt zaudējumus.

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Revīzijas palātas lēmumus par nopelnu punktu piešķiršanu prasītājam 2003. gadā un par viņa nepaaugstināšanu amatā 2004. gadā;
- 2) pārējā daļā prasību noraidīt;
- 3) Revīzijas palāta sedz pati savus un atļūdzina prasītāja tiesāšanās izdevumus;
- 4) prasītājs atļūdzina visus ar pagaidu noregulējumu saistītos tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 182, 23.07.2005.

Pirmās instances tiesas 2006. gada 18. septembra rīkojums — Wirtschaftskammer Kärnten un best connect Ampere Strompool GmbH pret Komisiju

(Lieta T-350/03) ⁽¹⁾

(Prasība atcelt tiesību aktu — Konkurence — Lēmums, ar ko koncentrācijas darījums ir atzīts par saderīgu ar kopējo tirgu — Juridiskās personas — Akti, kas tās skar individuāli — Nepieņemamība)

(2006/C 294/100)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: Wirtschaftskammer Kärnten un best connect Ampere Strompool GmbH, Klagenfurte (Austrija), (pārstāvis — M. Angerer, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — sākotnēji — A. Bouquet, S. Rating un K. Mojzesowicz, vēlāk — A. Bouquet un K. Mojzesowicz)

Persona, kas iestājusies lietā prasītāju atbalstam: Ampere AG, Berlīne (Vācija), (pārstāvji — C. von Hammerstein un C.-S. Schweer, advokāti)

Personas, kas iestājušās lietā atbildētājas atbalstam: Österreichische Elektrizitätswirtschafts-AG (Vīne, Austrija), EVN AG (Maria Enzersdorf, Austrija), Wien Energie GmbH (Vīne), Energie AG Oberösterreich (Linca, Austrija), Burgenländische Elektrizitätswirtschafts-AG (Eizenštate, Austrija) un Linz AG für Energie, Telekommunikation, Verkehr und Kommunale Dienste (Linca) (pārstāvji — S. Polster un H. Wollmann, advokāti)

Priekšmets

Lūgums atcelt Komisijas 2003. gada 11. jūnija Lēmumu 2004/271/EK par koncentrācijas saderīgumu ar kopējo tirgu un EEZ nolīgumu (Lieta COMP/M.2974 — *Verbund/Energie Allianz*) (OV 2004, L 92, 91. lpp.)

Rezolutīvā daļa

- 1) prasību noraidīt kā nepieņemamu;
- 2) prasītājas sedz savus tiesāšanās izdevumus, kā arī solidarīgi Komisijas un personu, kas iestājušās lietā, Österreichische Elektrizitätswirtschafts-AG, EVN AG, Wien Energie GmbH, Energie AG Oberösterreich, Burgenländische Elektrizitätswirtschafts-AG un Linz AG für Energie, Telekommunikation, Verkehr und Kommunale Dienste tiesāšanās izdevumus;
- 3) persona, kas iestājusies lietā, Ampere AG, sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

(¹) OV C 7, 10.01.2004.

Pirmās instances tiesas 2006. gada 19. septembra rīkojums — *Bavendam u.c. pret Komisiju*

(Lieta T-80/05) (¹)

(Prasība atcelt tiesību aktu — Direktīva 92/43/EEK — Dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzība — Lēmums 2004/798/EK un Lēmums 2004/813/EK — Kopienas nozīmes teritoriju saraksts kontinentālajam biogeogrāfiskajam reģionam un Atlantijas biogeogrāfiskajam reģionam — Tieši un individuāli skartas personas — Nepieņemamība)

(2006/C 294/101)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Hinrich Bavendam, Brēmene (Vācija); Günther Früchtnicht, Brēmene; Hinrich Gerken, Brēmene; Hans-Jürgen Weyhausen-Brinkmann, Brēmene; Curt-Hildebrand von Einsiedel, Leipciga (Vācija); Christina Gräfin von Schall-Riauour, Ahlen-Vorhelm (Vācija); Franz-Albert Metternich-Sandor, Prinz von Ratibor und Corvey, Hörter (Vācija); Christoph Prinz zu Schleswig-Holstein,

Thumbby (Vācija); un Stadt Schloß Holte-Stukenbrock (Vācija) (pārstāvis — T. Giesen, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — M. van Beek un B. Schima)

Priekšmets

Prasība atcelt Komisijas 2004. gada 7. decembra Lēmumu 2004/798/EK, ar ko atbilstīgi Padomes Direktīvai 92/43/EEK pieņem Kopienas nozīmes teritoriju sarakstu kontinentālajam biogeogrāfiskajam reģionam (OV L 382, 1. lpp.), kā arī Komisijas 2004. gada 7. decembra Lēmumu 2004/813/EK, ar ko atbilstīgi Padomes Direktīvai 92/43/EEK pieņem Kopienas nozīmes teritoriju sarakstu Atlantijas biogeogrāfiskajam reģionam (OV L 387, 1. lpp.).

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt kā nepieņemamu;
- 2) prasītāji sedz savus, kā arī atlīdzina Komisijas tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 143, 11.06.2005.

Pirmās instances tiesas 2006. gada 19. septembra rīkojums — CFE pret Komisiju

(Lieta T-100/05) (¹)

(Prasība atcelt tiesību aktu — Direktīva 92/43/EEK — Dabisko dzīvotņu, kā arī savvaļas faunas un floras aizsardzība — Lēmums 2004/813/EK — Kopienas nozīmes teritoriju saraksts Atlantijas biogeogrāfiskajam reģionam — Tieši skarta persona — Nepieņemamība)

(2006/C 294/102)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Compagnie d'entreprises CFE SA, Brisele (Beļģija) (pārstāvji — B. Louveaux un J. van Ypersele, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — M. van Beek un F. Simonetti)

Priekšmets

Lūgums atcelt Komisijas 2004. gada 7. decembra Lēmumu 2004/813/EK, ar ko atbilstīgi Padomes Direktīvai 92/43/EEK pieņem Kopienas nozīmes teritoriju sarakstu Atlantijas biogeogrāfiskajam reģionam (OV L 387, 1. lpp.)

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt kā nepieņemamu;
- 2) prasītāja atlīdzina gan savus, gan arī Komisijas tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 106, 30.04.2005.

**Pirmās instances tiesas 2006. gada 19. septembra rīkojums
— Rodenbröker u.c. pret Komisiju**

(Lieta T-117/05) (¹)

(Prasība atcelt tiesību aktu — Direktīva 92/43/EEK — Dabisko dzīvotņu, savvaļas faunas un floras aizsardzība — Lēmums 2004/813/EK — Kopienas nozīmes teritoriju saraksts Atlantijas biogeogrāfiskajam reģionam — Tieši un individuāli skartas personas — Nepieņemamība)

(2006/C 294/103)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: **Andreas Rodenbröker**, Hēvelhofa [Hövelhof] (Vācija), un 81 cits prasītājs, kuru vārdi norādīti rīkojuma pielikumā (pārstāvis — H. Glacels [H. Glatzel], advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — M. van Beek [M. van Beek] un B. Šima [B. Schima], pārstāvji)

Priekšmets

Prasība atcelt Komisijas 2004. gada 7. decembra Lēmumu 2004/813/EK, ar ko atbilstīgi Padomes Direktīvai 92/43/EEK pieņem Kopienas nozīmes teritoriju sarakstu Atlantijas biogeogrāfiskajam reģionam (OV L 387, 1. lpp.)

Rezolutīvā daļa

- 1) prasību noraidīt kā nepieņemamu;
- 2) prasītāji sedz savus tiesāšanās izdevumus un atlīdzina tiesāšanās izdevumus, kas radušies Komisijai, tostarp tos, kas saistīti ar pagaidu noregulējuma tiesvedību.

(¹) OV C 143, 11.06.2005.

**Pirmās instances tiesas 2006. gada 19. septembra rīkojums
— Benkö u.c. pret Komisiju**

(Lieta T-122/05) (¹)

(Prasība atcelt tiesību aktu — Direktīva 92/43/EEK — Dabisko dzīvotņu, kā arī savvaļas faunas un floras aizsardzība — Lēmums 2004/798/EK — Kopienā nozīmīgu kontinentālā biogeogrāfiskā reģiona teritoriju saraksts — Tieši un individuāli skartas personas — Nepieņemamība)

(2006/C 294/104)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Robert Benkö (Kohfidisch, Austrija); Nikolaus Draskovich (Güssing, Austrija); Alexander Freiherr von Kottwitz-Erdödy (Kohfidisch); Peter Masser (Deutschlandsberg, Austrija); Alfred Prinz von und zu Liechtenstein (Deutschlandsberg); Marktgemeinde Götzendorf an der Leitha (Austrija); Gemeinde Ebergassing (Austrija); Ernst Harrach (Bruck an der Leitha, Austrija); Schlossgut Schönbühel-Aggstein AG (Vaduz, Lihtenšteina) un Heinrich Rüdiger Fürst Starhemberg'sche Familienstiftung (Vaduz) (pārstāvis — M. Schaffgotsch, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — M. van Beek un B. Schima)

Priekšmets

Lūgums atcelt Komisijas 2004. gada 7. decembra Lēmumu 2004/798/EK, ar kuru atbilstoši Padomes Direktīvai 92/43/EEK ir pieņemts Kopienā nozīmīgu kontinentālā biogeogrāfiskā reģiona teritoriju saraksts (OV L 382, 1. lpp.).

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt kā nepieņemamu;
- 2) prasītāji atlīdzina gan paši savus, gan Komisijas tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 171, 09.07.2005.

Prasība, kas celta 2006. gada 24. augustā — Kretschmer pret Parlamentu**(Lieta T-229/06)**

(2006/C 294/105)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Elfriede Kretschmer, Overijse* (Beļģija) (pārstāvis — *G. Vandersanden*, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments

Prasītājas prasījumi:

- atcelt lēmumu, kas prasītājai darīts zināms 2006. gada 14. jūnijā, nepiešķirt viņai dienas uzturēšanās naudas kopējo summu par laika posmu, sākot no 2003. gada 16. oktobra, un par vietu, kur viņa iecelta amatā, nosakot *Overijse* (Beļģija);
- tādejādi piespriest atbildētājam izmaksāt šādas summas:
 - (i) kā dienas uzturēšanās naudu:
 - EUR 50 dienā par laika posmu no 2003. gada 16. oktobra līdz 2004. gada 30. aprīlim atbilstoši 12. panta 1. punktam 2003. gada 2. jūnija tiesiskajā regulējumā par valsts ekspertu norīkošanu darbā Eiropas Parlamentā,
 - EUR 84 dienā par laika posmu no 2004. gada 1. maija līdz 2005. gada 31. martam atbilstoši 12. panta 1. punktam 2004. gada 3. maija tiesiskajā regulējumā par valsts ekspertu norīkošanu darbā Eiropas Parlamentā,
 - EUR 84,35 dienā, sākot no 2005. gada 1. maija atbilstoši 15. panta 2. punktam 2005. gada 7. marta tiesiskajā regulējumā par valsts ekspertu norīkošanu darbā Eiropas Parlamentā,
 - (ii) EUR 72,39 kā papildu mēneša pabalstu atbilstoši 15. panta 2. punktam 2005. gada 7. marta tiesiskajā regulējumā par valsts ekspertu norīkošanu darbā Eiropas Parlamentā;

- piespriest atbildētājam izmaksāt prasītājai nokavējuma procentus par (i) un (ii) punktā minētajām summām, skaitot no to izmaksāšanai attiecīgi noteiktā termiņa beigām līdz to faktiskās izmaksāšanas dienai. Procentu likme ir jāaprēķina, pamatojoties uz Eiropas Centrālās bankas noteikto likmi attiecībā uz galvenajām refinansēšanas darbībām, kas bija piemērojama attiecīgajā laika posmā un kam pieskaitīti divi punkti;
- piespriest atbildētājam samaksāt simbolisku summu EUR 1 apmērā par morālo kaitējumu, kas nodarīts prasītājai, ņemot vērā kļūdas, kuras pieļautas nokavējuma dēļ lietas materiālu pārvaldībā;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja ir valsts eksperte, kas norīkota darbā Eiropas Parlamentā. Pēc pirmā līguma noslēgšanas uz laiku no 2003. gada 16. oktobra līdz 2004. gada 15. oktobrim viņa atkārtoti tika pieņemta darbā uz laiku no 2004. gada 16. oktobra līdz 2005. gada 15. oktobrim, kā arī vēlāk vēl uz divu gadu laika posmu no 2005. gada 16. oktobra līdz 2007. gada 15. oktobrim. Savā prasībā prasītāja lūdz atcelt lēmumu, kas viņai tika darīts zināms ar 2006. gada 14. jūnija vēstuli, nepiešķirt viņai dienas uzturēšanās naudas kopējo summu par laika posmu, sākot no 2003. gada 16. oktobra, un par vietu, kur viņa iecelta amatā, noteikt *Overijse* (Beļģija).

Prasības atcelt lēmumu pamatojumam prasītāja norāda uz vienu pamatu, kas ir balstīts uz, iespējams, kļūdainu 2002., 2004. un 2005. gada tiesiskā regulējuma par valsts ekspertu norīkošanu darbā Parlamentā interpretāciju un piemērošanu. Prasītāja uzsver, ka, pirmoreiz tiekot pieņemtai darbā, viņas dzīvesvieta bija Vācijā, nevis Beļģijā, ko Parlamenta amatpersonas noteica par vietu, kur viņa iecelta amatā. Prasītāja apgalvo, ka par viņas norīkošanu darbā bija panākta vienošanās starp iestādi, kurā viņa pirms tam strādāja (Ziemeļreinas-Vestfālenes federālās zemes ministru prezidenta kabinets), un Komisiju, viņu pirmoreiz pieņemot darbā kā pagaidu darbinieci uz laiku no 2002. gada 1. septembra līdz 2003. gada 31. jūlijam, kas, viņasprāt, ir pierādījums par viņas dzīvesvietu pirms pieņemšanas darbā un laikā, kad viņa tika atkārtoti atjaunota darbā. Prasītāja uzsver arī to, ka viņas pārvākšanos uz Briseli, lai tur pildītu norīkota valsts eksperta pienākumus un pildītu Beļģijas likumus, kas attiecas uz pagaidu dzīvesvietas reģistrāciju Briselē, nevar uzskatīt par “dzīvesvietas” maiņu, kas paredz stabilitu, pastāvīgu un ilgstošu dzīvesvietu. Savas nostājas pamatojumam prasītāja norāda uz to, ka viņas darba līgums ir noslēgts uz noteiktu laiku, proti, maksimāli uz sešiem gadiem, un ka pēc šī laika posma beigām viņa principā atgriezīsies Vācijā, lai tur kā agrāk strādātu par tiesnesi valsts tiesā. Tādējādi viņa uzskata, ka visā laika posmā, kad viņa strādāja par norīkotu valsts ekspertu, viņas dzīvesvieta bija Vācija, nevis Brisele.

Attiecībā uz prasību par pabalstu prasītāja uzskata, ka Eiropas Parlaments ir pārsniedzis saprātīgu termiņu, lai atbildētu uz viņas lūgumiem sniegt paskaidrojumus un pārskatīt viņas situāciju, un ka turklāt šī rīcība ir pretrunā Eiropas Labas administratīvās rīcības kodeksam. Prasītāja lūdz atlīdzināt šo morālo kaitējumu, piespriežot atbildētājam samaksāt simbolisku summu EUR 1 apmērā. Prasītāja arī lūdz tai izmaksāt nokavējuma procentus par summām, kas viņai ir jāizmaksā atbilstoši 2002., 2004. un 2005. gada tiesiskajam regulējumam par norīkotiem valsts ekspertiem.

Prasība, kas celta 2006. gada 4. septembrī — NOS pret Komisiju

(Lieta T-237/06)

(2006/C 294/106)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Nederlandse Omroep Stichting* (pārstāvji — J. J. Feenstra un H. M. H. Speyart, *advocaten*)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atzīt Komisijas lēmumu, it īpaši 1. panta 1. un 2. punktu, 2. un 3. pantu, kā arī to pamatā esošos apsvērumus, par spēkā neesošiem;
- piespriet Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar savu prasību *Nederlandse Omroep Stichting* (NOS) lūdz atzīt par spēkā neesošu Komisijas 2006. gada 22. jūnija lēmumu par Nīderlandes sabiedriskajai raidorganizācijai piešķirto *ad-hoc* finansējumu (valsts atbalsts C 2/2004 [ex NN 170/2003]).

Pamatojot savu prasību, prasītāja pirmkārt norāda, ka ir pārkāpts EKL 88. panta 1. 2. un 2. punkts un Regula Nr. 659/1999⁽¹⁾. Komisija esot nepareizi interpretējusi un piemērojusi atšķirību starp pastāvošu un jaunu atbalstu. *Ad-hoc* atbalsts, kas esot apstrīdētā lēmuma priekšmets, esot Nīderlandes sabiedriskās raidorganizācijas valsts finansējuma sistēmas daļa. Komisija šo vispārējo sistēmu esot uzskatījusi par pastāvošu atbalstu. Nauda, ko Komisija uzskata par *ad-hoc* finansē-

jumu, tiekot piešķirta tās pašas sistēmas ietvaros un tādēļ tā būtu uzskatāma par pastāvošu atbalstu.

Otrkārt, prasītāja norāda, ka ir pārkāpts EKL 87. un 88. pants, jo Komisija esot nepareizi interpretējusi un piemērojusi spriedumu lietā *Altmark*⁽²⁾. Komisija nepamatoti balstoties uz nepareizas premisas esot konstatējusi, ka *ad-hoc* finansējums uzskatāms par valsts atbalstu. Kritēriji, ko Tiesa ir izstrādājusi spriedumā lietā *Altmark*, konkrētajā situācijā neesot piemērojami. Tā vietā būtu jāņem vērā Amsterdams Protokols par dalībvalstu sabiedrisko raidorganizāciju sistēmu⁽³⁾.

Treškārt, prasītāja norāda, ka EKL 87., 88. un 253. pants un Regula Nr. 659/1999 ir pārkāpta tā iemesla dēļ, ka trūkst saistības starp *ad-hoc* finansējuma piešķiršanu un Komisijas konstatēto pārmērīgo kompensāciju. Pārmērīgā kompensācija, kas esot saistīta ar raidorganizāciju rezervju veidošanu, neesot pietiekama mērā attiecināma uz līdzekļu piešķiršanu, ko Komisija apzīmē ar *ad-hoc* finansējumu.

Ceturtkārt, Komisija esot pārkāpusi EKL 87. un 88. pantu, nepamatoti uzskatot autortiesību maksājumus par valsts atbalstu. Turklāt *ad-hoc* finansējums nedodot priekšrocības prasītājam kā uzņēmumam EKL 87. panta 1. punkta izpratnē un piešķirtais valsts finansējums neradot konkurences izkropļojumus EKL 87. panta 1. punkta izpratnē.

Piektkārt, nepietiekamas samērīguma pārbaudes dēļ esot pārkāpts EKL 86. panta 2. punkts. Arī ņemot vērā Amsterdams Protokolu par dalībvalstu sabiedrisko raidorganizāciju sistēmu Komisija, konstatējot, ka konkurences izkropļojums nepastāv, esot nepamatoti atturējusies no tā, lai pārmērīgās kompensācijas kaitīgas ietekmes trūkumu izvērtētu saistībā ar sabiedriskā uzdevuma interesēm un Kopienas interesēm vispārēji. Prasītāja uzskata, ka Komisijai turklāt būtu jāņem vērā teritorijas, kurā lieto holandiešu valodu, ierobežotais raksturs un tas, ka uzkrātās rezerves būtu izmantotas paredzamā nākotnē un līdz ar to būtu iztērētas.

Visbeidzot, prasītāja norāda, ka ir pārkāpts 88. panta 2. punkta procesa noteikumus un tiesības uz aizstāvēšanos, jo Komisija esot no dažādiem aspektiem paplašinājusi izmeklēšanas apjomu.

⁽¹⁾ Padomes 1999. gada 22. marta Regula (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai (OV L 83, 1. lpp.).

⁽²⁾ 2003. gada 24. jūlija spriedums lietā C-280/00 *Altmark Trans GmbH* un *Regierungspräsidium Magdeburg*, *Recueil*, I-7747. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Kopienas Dibināšanas līgumam pievienotais Protokols par dalībvalstu sabiedrisko raidorganizāciju sistēmu.

Prasība, kas celta 2006. gada 12. septembrī — Vācija pret Komisiju

(Lieta T-258/06)

(2006/C 294/107)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Vācijas Federatīvā Republika (pārstāvji — M. Lumma un C. Schulze-Bahr)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Komisijas 2006. gada 23. jūnija skaidrojošo paziņojumu par Kopienas tiesībām, kas attiecas uz publiskajiem iepirkumiem, uz kuriem neattiecas vai tikai daļēji attiecas publisko iepirkumu direktīvas; un
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja apstrīd Komisijas skaidrojošo paziņojumu par Kopienas tiesībām, kas attiecas uz publiskajiem iepirkumiem, uz kuriem neattiecas vai tikai daļēji attiecas publisko iepirkumu direktīva, un kas 2006. gada 24. jūlijā tika publicēts Komisijas interneta lapā, bet 2006. gada 1. augustā "Oficiālajā Vēstnesī" (OV C 179, 2. lpp.).

Savas prasības pamatojumā prasītāja norāda, ka Komisija nebija kompetenta izdot apstrīdēto paziņojumu. Tā šajā sakarā norāda, ka apstrīdētais paziņojums ietver jaunus publisko iepirkumu noteikumus, kas pārsniedz spēkā esošajās Kopienas tiesībās noteiktos pienākumus. Šie faktori radot dalībvalstīm juridiski saistošas sekas. Tomēr EKL neesot ietvertas tādas normas, kas atbildētāju pilnvarotu izdot šādu tiesisko regulējumu. Pēc prasītājas domām, tādējādi runa ir par faktiski likumdošanu.

Prasītāja arī apgalvo, ka ar saistoša tiesiskā regulējuma pieņemšanu ir pārkāpts varas dalīšanas princips starp Padomi, Eiropas Parlamentu un Komisiju.

Visbeidzot, prasītāja apgalvo, ka, pat ja Komisija būtu pilnvarota izdot apstrīdēto paziņojumu, tas ir jāatceļ, jo ir pārkāpts tiesiskās drošības princips. Atbildētājai esot bijis jāatsaucas uz attiecīgo tiesisko pamatu un tas skaidri jānorāda attiecīgajā tiesību aktā. Tādējādi Komisija esot pārkāpusi arī EKL 253. pantā noteikto pienākumu norādīt pamatojumu.

Prasība, kas celta 2006. gada 20. septembrī — Torres pret ITSB — Navisa Industrial Vinícola Española ("MANSO DE VELASCO")

(Lieta T-259/06)

(2006/C 294/108)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Miguel Torres, S. A., Barselona (Spānija) (pārstāvji — E. Armijo Chávarri un A. Castán Pérez-Gómez, abogados)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otrs procesa Apelāciju padomē dalībnieks: Navisa Industrial Vinícola Española, S.A.

Prasītāja prasījumi:

- atcelt Biroja Apelāciju pirmās padomes 2006. gada 29. jūnija lēmumu, kas pieņemts lietā R 865/2005-1 un piespriest Birojam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzējs: prasītāja

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme "MANSO DE VELASCO" attiecībā uz precēm, kas ietilpst 33. klasē — pieteikums Nr. 2.261.527

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašnieks: Navisa Industrial Vinícola Española, S. A.

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums, uz ko atsaucas iebildumu procesā: Spānijas vārdiska preču zīme "VELASCO" attiecībā uz precēm, kas ietilpst 33. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus apmierināt un reģistrācijas pieteikumu noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas (EK) Nr. 40/94 (¹) 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums tādēļ, ka nepastāv konfliktējošo apzīmējumu sajaukšanas iespēja, kas tos padarītu par nesaderīgiem

⁽¹⁾ Padomes 1993. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.)

Apelācija, ko 2006. gada 18. septembrī ierosinājusi Komisija par Civildienesta tiesas 2006. gada 12. jūlija spriedumu lietā F-18/05, D pret Komisiju

(Lieta T-262/06 P)

(2006/C 294/109)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienų Komisija

Pretējā puse procesā: D

Prasītājas prasījumi

- atcelt Civildienesta tiesas 2006. gada 12. jūlija spriedumu lietā F-18/05 D/Komisija;
- nodot lietu atpakaļ Civildienesta tiesai pārējo pamatu izskatīšanai;
- atbilstoši tiesību normām lemt par tiesāšanās izdevumiem apelācijas tiesvedībā un, pakārtoti, atstāt Civildienesta tiesas ziņā lemt par tiesāšanās izdevumiem.

Pamati un galvenie argumenti

Ar 2006. gada 12. jūlija spriedumu, kuru ir lūgts atcelt šajā apelācijas tiesvedībā, Civildienesta tiesa atcēla Komisijas 2004. gada 4. maija lēmumu, ar ko ir noraidīts lūgums prasītāja slimību atzīt par arodslimību un piespriest Komisijai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Lūguma atcelt minēto spriedumu pamatojumam Komisija atsauca uz pamatu, kas ir balstīts uz Kopienų tiesību pārkāpumu, proti, Reglamenta 48. panta 2. punkta pārkāpumu tiktāl, ciktāl Civildienesta tiesa ir atzinusi, ka pieņemama ir argumentācija, kura pamatota ar *res judicata* pārkāpumu un kuru, kā uzskata Komisija, prasītājs pirmoreiz bija norādījis replikā pirmajā instancē. Komisija turklāt apgalvo, ka Civildienesta tiesa ir pieļāvusi juridisku kļūdu un/vai nepareizi interpretējusi lietas dalībnieku un it īpaši Komisijas norādītos tiesiskos apstākļus. Runājot par to argumentu novērtējumu, kas izvirzīti pēc būtības, Komisija uzskata, ka Civildienesta tiesa ir pārkāpusi Kopienų tiesības, proti, Eiropas Kopienų Civildienesta noteikumu 73. pantu, kā arī ar to saistīto tiesisko regulējumu, ka tā nav ņēmusi vērā sprieduma lietā T-376/02 ⁽¹⁾ piemērojamību

un nav izpildījusi pienākumu norādīt pamatojumu. Komisija arī apgalvo, ka Civildienesta tiesa ir pārkāpusi tiesiskās drošības principu.

⁽¹⁾ Pirmās instances tiesas 2004. gada 23. novembra spriedums lietā O/Komisija (Krāj.-CDL, I-A-349. un II-1595. lpp.).

Prasība, kas celta 2006. gada 22. septembrī — DC-HADLER NETWORKS pret Komisiju

(Lieta T-264/06)

(2006/C 294/110)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: DC-HADLER NETWORKS SA, Brisele (Beļģija)
(pārstāvis — L. Muller, avocat)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atzīt šo prasību par pieņemamu un pamatotu;
- atcelt apstrīdēto tiesību aktu.

Pamati un galvenie argumenti

Šajā prasībā prasītāja iesniedza piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā projektam *Europe Aid/122742/C/SUP/RU*, ar nosaukumu “*Social Integration of the Disabled in Privilzhsky Federal Okrug — Supply of social integration and rehabilitation-related equipment for the disabled and IT and office equipment for the information network*”, kas ietilpa valsts darbības programmā *Tacis 2003* ⁽¹⁾. Ar 2006. gada 20. jūnija vēstuli Komisija informēja prasītāju, ka tās piedāvājums tika apstiprināts 1., 2. un 4. daļai. Tomēr 14. jūlijā Komisija nosūtīja prasītājai vēstuli, kurā tā darīja zināmu, ka līgumslēdzēja iestāde ir izlēmusi atcelt publiskā iepirkuma procedūru un neparakstīt ar to līgumu sakarā ar nepietiekamu konkurenci. Šajā prasības pieteikumā prasītāja lūdza atcelt pēdējā vēstulē ietvertu lēmumu.

Savas prasības atbalstam prasītāja atsauca uz diviem pamatiem.

Pirmais pamats ir par būtisku formas prasību pārkāpumu tāpēc ka, saskaņā ar prasītājas viedokli, pamatojumu, ko Komisija izvirzīja sava lēmuma atbalstam galā nepiešķirt prasītājai līgumu, nevar uzskatīt par apmierinošu. Tā norāda, ka tikai pēc prasītājas 2006. gada 17. jūlija Komisijai nosūtītajā vēstulē ietvertā pieprasījuma Komisija ar 2006. gada 27. jūlija vēstuli precizēja, ka tās lēmums bija balstīts uz Padomes Regulas Nr. 1605/2002^(?) 101. pantu. Saskaņā ar prasītājas viedokli pamatojums, ko Komisija izvirzīja strīdīgā lēmuma atbalstam neļāva pārbaudīt iemeslus, kas to pamudināja pārskatīt savu iepriekšējo lēmumu piešķirt līgumu prasītājai. Tā apgalvo, ka šis precizējuma trūkums argumentācijā no Komisijas puses bija vēl jo vairāk būtisks tāpēc, ka Komisija bija pārskatījusi savu iepriekšējo oficiālo nostāju.

Otrais pamats ir par EKL 253. panta pārkāpumu. Prasītāja uzskata, ka, atsaucot uzaicinājumu iesniegt piedāvājumu publiskā iepirkuma procedūrā sakarā ar nepietiekamu konkurenci, Komisija bija pieļāvusi acīmredzamu un būtisku kļūdu, izvirzot neprecīzu un nepilnīgu pamatojumu, jo iepriekš prasītāja bija ieguvusi vairākus līgumus, kaut gan tā bija vienīgais pretendents.

(¹) Programma, kas balstīta uz 1999. gada 29. decembra Regulu (EK, Euratom) Nr. 99/2000 attiecībā uz palīdzības sniegšanu partnervalstīm Austrumeiropā un Vidusāzijā (OV 2000, L 12, 1. lpp.).

(²) 2002. gada 25. jūnija Regula (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienu vispārējam budžetam (OV L 248, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2006. gada 20. septembrī — Lee/DE pret ITSB — Cooperativa Italiana di Ristorazione (“PIAZZA del SOLE”)

(Lieta T-265/06)

(2006/C 294/111)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Sara Lee/DE NV, Utrehta (Nīderlande) (pārstāvis — C. Hollier-Larousse, avocat)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB)

Otra procesa Apelāciju padomē dalībniece: Cooperativa Italiana di Ristorazione Soc. coop. rl

Prasītājas prasījumi:

- atcelt un grozīt ITSB Apelāciju otrās padomes lēmumu, ciktāl ar to ir apstiprināta prasītājas daļēju iebildumu par Kopienas preču zīmes “PIAZZA del SOLE” Nr. 1518901 reģistrācijas pieteikumu un iebildumu Nr. B 337081 noraidīšana;
- tādējādi daļēji noraidīt Kopienas preču zīmes “PIAZZA del SOLE” Nr. 1518901 reģistrāciju, ciktāl ar to apzīmē 21., 29., 30. un 42. klasē ietilpstošās preces;
- piespriest ITSB atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: Cooperativa Italiana di Ristorazione Soc. coop. rl

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme “PIAZZA del SOLE” attiecībā uz 16., 21., 25., 29., 30., 35., 36. un 42. klasē ietilpstošajām precēm un pakalpojumiem, reģistrācijas pieteikums Nr. 1518901

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: prasītāja

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: vārdiskas valsts un starptautiskas preču zīmes “PIAZZA” un “PIAZZA D'ORO” attiecībā uz 21., 29., 30. un 42. klasē ietilpstošajām precēm

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: apelāciju noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas Nr. 40/94⁽¹⁾ 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums, ciktāl Apelāciju padome apstrīdētajā lēmumā ir pieļāvusi vairākas kļūdas, uzskatot, ka attiecīgo apzīmējumu kopīgā elementa atšķirtspēja ir vāja, jo tā nav ņēmusi vērā sekas, ko rada tās konstatējums, saskaņā ar kuru elementi “D'ORO” un “DEL SOLE” ir parasti vārdi, kā arī tāpēc, ka tā ir uzskatījusi, ka preču zīmju uztverē lielāka nozīme ir atšķirībām starp apzīmējumiem.

(¹) Padomes 1993. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.)

Prasība, kas celta 2006. gada 26. septembrī — Komisija pret TH Parkner**(Lieta T-266/06)**

(2006/C 294/112)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — M. Wilderspin, pārstāvis, kam palīdz R. van der Hout, Rechtsanwalt)

Atbildētāja: TH Parkner GmbH, Mühlhausen (Vācija)

Prasītājas prasījumi:

- piespriest prasītājai samaksāt atbildētājai EUR 64 078,58 un procentus 6, 4 % apmērā par laika posmu no 2001. gada 1. augusta līdz 2002. gada 31. decembrim un procentus 8, 4 % apmērā no 2003. gada 1. janvāra;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja ar atbildētāju noslēdza līgumu par avansa maksājumu par centrālās apkures stacijas ar termoelektrisko pārveidotāju (*Stirling Motor*) būvniecību Tiringenes rūpnieciskajās telpās Eiropas enerģētikas tehnoloģiju veicināšanas (THERMIE programma) ietvaros.

Komisija ar 1995. gada 4. decembra vēstuli šo līgumu izbeidza, jo atbildētāja piešķirto avansu neesot izmantojusi līgumam atbilstošā veidā. Ar iesniegto prasību prasītāja vēlas no atbildētājas atgūt pēdējo maksājumu kopā ar procentiem.

Prasība, kas celta 2006. gada 22. septembrī — Olympiaki Aeroporia Ypiresies pret Komisiju**(Lieta T-268/06)**

(2006/C 294/113)

Tiesvedības valoda — grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Olympiaki Aeroporia Ypiresies, A.E. (pārstāvji — P. Arestis, T. Soames, G. Goeteyn, S. Mavroghenis, M. Pinto de Lemos Fermiano Rato, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt, pamatojoties uz EK līguma 230. un 231. pantu, maksimālo summu 668 783,057 drahmas apmērā, kas noteikta Komisijas 2006. gada 26. aprīļa Lēmuma K (2006)1580, galīgais, 1. pantā kā kompensācija, kas prasītājai likumīgi pienākas par laika periodu starp 2001. gada 11. un 14. septembri;
- atcelt apstrīdētā lēmuma 2. pantu, atbilstoši kuram kompensācija, kas samaksāta prasītājai, nav saderīga ar kopējo tirgu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasība ir vērsta pret Komisijas 2006. gada 26. aprīļa Lēmumu K (2006)1580, galīgais, attiecībā uz valsts atbalsta shēmu K 39/2003 (bijušais NN 119/2002), ko Grieķija piemēroja par labu gaisa pārvadātājiem saistībā ar zaudējumiem, kas tiem radās no 2001. gada 11. līdz 14. septembrim.

Pirmkārt, prasītāja apstiprina, ka Komisija, uzskatot, ka finanšu atbalsts, kas tika piešķirts, lai segtu zaudējumus, kas radās pēc 2001. gada 14. septembra, nav tieši saistīts ar Amerikas Savienoto Valstu gaisa telpas aizvēršanu pēc 2001. gada 11. septembra terorisma atentātiem, un tādējādi atzīstot to par valsts atbalstu, kas nav saderīgs ar kopējo tirgu, ir veikusi acīmredzamu kļūdu faktisko apstākļu novērtējumā un līdz ar to ir pārkāpusi EKL 87. panta 2. punkta b) apakšpunktu.

Visbeidzot, prasītāja norāda, ka par attiecīgās kompensācijas nepieļaušanas iemesliem nav sniegts pamatojums un ka līdz ar to ir veikts tāds būtisks procedūras noteikumu pārkāpums, kas attaisno apstrīdētā lēmuma atcelšanu.

Prasība, kas celta 2006. gada 25. septembrī — Lego Juris pret ITSB — Mega Brands (Lego brick)**(Lieta T-270/06)**

(2006/C 294/114)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Lego Juris A/S, Billund (Dānija) (pārstāvji — V. von Bomhard, A. Renck un T. Dolde, lawyers)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otrs procesa Apelāciju padomē dalībnieks: Mega Brands Inc., Monreāla (Kanāda)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju padomes pilnā sastāvā 2006. gada 10. jūlija lēmumu lietā Nr. R 856/2004-G; un
- piespriet atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīme, kuru lūdz atzīt par spēkā neesošu: Grafiska preču zīme "LEGO brick" attiecībā uz 28. klasē ietilpstošajām precēm, kas ir pieteikta uz "sarkano krāsu" — Kopienas preču zīme Nr. 107 029

Kopienas preču zīmes īpašnieks: Prasītāja

Lietas dalībnieks, kas lūdz atzīt Kopienas preču zīmi par spēkā neesošu: Mega Brands Inc.

Anulēšanas nodaļas lēmums: Kopienas preču zīme nav spēkā

Apelāciju padomes lēmums: Apelāciju noraidīt

Izvirzītie pamati: Prasītāja izvirza vienu pamatu, lai pamatotu savu prasību. Prasītāja apgalvo, ka apstrīdētais lēmums pārkāpj Padomes Regulas (EK) Nr. 40/94 7. panta 1. punkta e) apakšpunkta ii) daļu tiktāl, ciktāl tajā tiek iespējami kļūdaini interpretēti šī norma kā arī tās mērķis un, papildus, ciktāl tajā šī norma ir piemērota attiecībā uz to, kas neietilpst ar attiecīgo reģistrāciju noteiktajā preču zīmes aizsardzībā.

Prasība, kas celta 2006. gada 2. oktobrī — Microsoft pret Komisija

(Lieta T-271/06)

(2006/C 294/115)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Microsoft Inc, Sietla (ASV) (pārstāvji — J-F. Bellis, G. Berrisch, lawyers, I. S. Forrester, QC un D. W. Hull, Solicitor)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Komisijas 2006. gada 12. jūlija Lēmumu C(2006)3143 final, ar kuru tika noteikta galīgā periodiskā kavējuma naudas summa, kas tika uzlikta Microsoft Corporation ar Lēmumu C(2005)4420 final, un ar kuru tika grozīts šis lēmums attiecībā uz summu;

- pakārtoti, atcelt vai samazināt noteikto periodisko kavējuma naudu; un

- piespriet Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar 2005. gada 10. novembra lēmumu (turpmāk tekstā — "24. panta 1. punkta lēmums"), kas pieņemts saskaņā ar Regulas Nr. 1/2003 24. panta 1. punktu, Komisija noteica periodisku kavējuma naudu, ja prasītāja neizpildīs pienākumu sniegt Informāciju par savstarpējo savietojamību saskaņā ar 2004. gada 24. marta Lēmumu C(2006)900 final (turpmāk tekstā — "2004. gada lēmums"). Ar apstrīdēto 2006. gada 16. decembra Lēmumu C(2006)3143 tika noteikta galīgā periodiskā kavējuma naudas summa 280,5 miljoni EUR laika posmam no 2005. gada 16. decembra līdz 2006. gada 20. jūnijam.

Iesniedzot prasības pieteikumu, prasītāja vēlas, lai apstrīdētais lēmums tiktu atcelts sekojošu iemeslu dēļ:

Pirmkārt, prasītāja apgalvo, ka Komisija neizpildīja savu pienākumu sniegt skaidru informāciju un precīzas instrukcijas par to, kas tieši ir jā dara, lai izpildītu 2004. gada lēmumu. Prasītāja uzskatīja, ka šāda informācija un instrukcijas ir nepieciešamas, lai tā varētu noteikt, kādi līdzekļi ir nepieciešami, lai izpildītu pienākumu sniegt Informāciju par savstarpējo savietojamību. Šajā ziņā prasītāja apgalvo, ka Komisija neiekļāva attiecīgās instrukcijas ne 2004. gada lēmumā, ne arī 24. panta 1. punkta lēmumā, ne pirms 24. panta 1. punkta lēmuma pieņemšanas, ne pēc tam, kad bija pagājuši vairāki mēneši pēc šī lēmuma pieņemšanas.

Otrkārt, prasītāja apgalvo, ka Komisija pienācīgi nepierādīja, ka prasītāja neizpildīja pienākumu sniegt Informāciju par savstarpējo savietojamību, kā tas ir noteikts 2004. gada lēmumā. Tieši Komisija iespējams nesniedza skaidru un pārliecināšu argumentāciju, kas pamatota ar pietiekami precīziem un atbilstošiem pierādījumiem, ka (1) tehniskā dokumentācija, ko prasītāja iesniedza 2005. gada 15. decembrī, neatbilda 2004. gada lēmuma prasībām; un (2) neviena no sekojošajām darbībām, ko prasītāja veica no 2005. gada 16. decembra līdz 2006. gada jūnijam, nebija pietiekamas, lai nodrošinātu izpildi. Prasītāja it īpaši uzskata, ka Komisija tādejādi objektīvi neizvērtēja ricībā esošos pierādījumus un piemēroja nepareizus standartus, izvērtējot tehnisko dokumentāciju.

Prasītāja kā trešo pamatu lēmuma atcelšanai izvirza faktu, ka Komisija pirms apstrīdētā lēmuma pieņemšanas tai liedza tiesības tikt uzklautai, kaut arī periodiskās kavējuma naudas piemērošanas atskaites periods ir no 2005. gada 16. decembra līdz 2006. gada 20. jūnijam, un Paziņojums par iebildumiem tika izdots 2005. gada 21. decembrī, neaptverot nevienu dienu no atskaites perioda.

Ceturtkārt, prasītāja apgalvo, ka Komisija pārkāpa tās tiesības uz aizstāvēšanos, liedzot tai pilnu piekļuvi lietas materiāliem, ieskaitot paziņojumus starp Komisiju un tās ekspertiem.

Visbeidzot, prasītāja norāda, ka periodiskās kavējuma naudas summa ir pārmērīga un nesamērīga, jo Komisija neņēma vērā pienākuma izpildīšanas sarežģītību, tajā pašā laikā pilnībā neņemot vērā prasītājas būtiskos labticīgos centienus ievērot Komisijas iepriekšējos lēmumus.

Prasība, kas celta 2006. gada 29. septembrī — *Evropaiki Dynamiki* pret Eiropas Kopienu Tiesu

(Lieta T-272/06)

(2006/C 294/116)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE, Atēnas (Grieķija) (pārstāvji — N. Karogiannakis un N. Keramidas, lawyers)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Tiesa

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Tiesas lēmumu novērtēt prasītājas piedāvājumu kā neveiksmīgu un piešķirt līguma slēgšanas tiesības uzvarējušajam līgumslēdzējam;
- piespriest Eiropas Kopienu Tiesai atlīdzināt visus prasītājas tiesāšanās izdevumus un citus izdevumus, kas radušies saistībā ar šo pieteikumu, pat ja šis pieteikums tiktu noraidīts.

Pamati un galvenie argumenti

Ar šo prasības pieteikumu prasītāja lūdz atcelt Tiesas 2006. gada 20. jūlija lēmumu, ar kuru noraidīts tās piedāvājums, kas iesniegts saistībā ar atklāto uzaicinājumu iesniegt piedāvājumus publiskā iepirkuma procedūrā AM CJ 13/04 par datoru lietotājprogrammu uzturēšanu, izstrādi un atbalstu (OV 2005/S 127-125162 un 2005/S 171-169521) un šī paša līguma slēgšanas tiesības piešķirtas cita piedāvājuma iesniedzējam.

Prasītāja apgalvo, ka apstrīdētais lēmums ticis pieņemts, pārkāpjot Finanšu Regulu (EK) Nr. 1605/2002 (OV L 248, 16.09.2002, 1. lpp.), tās īstenošanas noteikumus un Direktīvu 2004/18/EK, šķietami nepareizi interpretējot atlases kritērijus, pārkāpjot pārskatāmības principu un vienlīdzīgas attieksmes pret dalībniekiem principu.

Turklāt prasītāja norāda, ka līgumslēdzējas iestādes lēmumā ir acīmredzamas kļūdas vērtējumā saistībā ar prasītājas piedāvājuma novērtējumu, tādējādi pārsniedzot rīcības brīvību, kas ir Eiropas iestādēm publiskā iepirkuma procesā.

Prasība, kas celta 2006. gada 11. septembrī — *ISD Polska un Industrial Union of Donbass* pret Komisiju

(Lieta T-273/06)

(2006/C 294/117)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājas: ISD Polska sp. z.o.o., Częstochowa (Polija) un Industrial Union of Donbass Corp., Donetsk (Ukraina) (pārstāvji — C. Rapin un E. Van den Haute, avocats)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītāju prasījumi:

- atzīt šo prasību par pieņemamu;
- atcelt 3. pantu Komisijas 2005. gada 5. jūlija lēmumu par valsts atbalstu, ko Polija piešķirusi *Huta Częstochowa S. A.* (Paziņots ar numuru C(2005)1962);
- pakārtoti, paziņot, ka šīs prasības brīdī Polijai nav pienākuma atgūt lēmuma 3. pantā norādīto valsts atbalstu un procentus, un ka tāpēc šī atbalsta summa un procenti nav jāmaksā;
- tālāk pakārtoti atcelt lēmuma 3. panta 2. punkta otro daļu un nodot Komisijai jauna lēmuma pieņemšanai jautājumu par procentiem atbilstoši šīs prasības pieteikumam A vai jebkurus citus Pirmās instances tiesas apsvērumus sprieduma motivējošajā daļā;
- katrā gadījumā piespriest Eiropas Kopienu Komisijai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus;
- ja Pirmās instances tiesa nolemtu, ka par lietu nav jālemj, piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar Pirmās instances tiesas Reglamenta 87. panta 6. punktu kopsakarā ar 90. panta a) apakšpunktu.

Pamati un galvenie argumenti

Ar savu 2005. gada 5. jūlija lēmumu C(2005)1962 galīgā redakcija (Valsts atbalsts Nr. C 20/04, ex NN 25/04) Komisija par ar kopējo tirgu nesaderīgu atzina noteiktu restrukturizācijas atbalstu, ko Polija piešķīra tērauda ražotājam *Huta Częstochowa S. A.* un uzdeva to atgūt. Prasītāja, *ISD Polska*, ir atbalsta saņēmēja pēctece un meitas sabiedrība otrajai prasītājai — *Industrial Union of Donbass*, kam pieder visas tās daļas. Abas prasītājas apstrīdētajā lēmumā ir minētas starp uzņēmumiem, kuriem solidāri un katram atsevišķi ir jāatlīdzina atbalsts, kas atzīts par nesaderīgu ar kopējo tirgu.

Pamatojot savu prasību par lēmuma daļēju atcelšanu, prasītājas izvirza trīs pamatus.

Ar savu pirmo pamatu tās apgalvo, ka Komisija pieļāva acīmredzamu kļūdu, novērtējot faktus, kas bija izšķiroši pārbaudes galarezultātam. Tas norāda, ka brīdī, kad sākotnējā par nesaderīgu ar kopējo tirgu atzītā atbalsta saņēmēja īpašumi tika pārdoti, tā kā šos īpašumus nopirka *ISD Polska* (un *Donbass*), tieši atbalsta sākotnējā saņēmēja pārdevējs patur ieguvumu no šī atbalsta, un tam būtu jānodrošina šī atbalsta atmaksāšana. Prasītājas apgalvo, ka šādā gadījumā pareizi nosakot attiecīgos faktus par *Huta Częstochowa S. A.* īpašumu pārdošanu *ISD Polska* (un *Donbass*) Komisija būtu uzskatījusi, ka, pārņemot *Huta Częstochowa S. A.* ražošanas līdzekļus par tirgus cenai atbilstošu cenu, pārdevējam šādi atbalsts jau ir atlīdzināts. Saskaņā ar prasītāju viedokli, Komisija tādējādi ir pārkāpusi savu pienākumu rūpīgi un neitrāli pārbaudīt visus izskatāmās lietas atbilstošos faktus.

Otrais pamats, uz ko atsaucas prasītājas, attiecas uz šķietamu tiesību iesniegt savas piezīmes atbilstoši EKL 88. pantam un Regulas Nr. 659/1999 (⁽¹⁾) 6. pantam pārkāpumu. Tās norāda, ka lēmuma uzsākt formālu izmeklēšanu publikācijā *Eiropas Kopienų Oficiālajā Vēstnesī* nebija pietiekoši skaidri norādīts apskatāmais atbalsts vai tā apmērs, lai gan, uzskata prasītājas, Komisijai šī informācija bija zināma, tādējādi prasītājam nebija iespējams noskaidrot, uz kādu atbalstu attiecas izmeklēšana un novērtēt, vai ir vērts iesniegt savas piezīmes.

Šis pats pārkāpums ir pamatā prasītāju izvirzītajam trešajam pamatam, proti, ka noticis tiesiskās paļāvības principa pārkāpums. Tās apgalvo, ka, ja lēmums uzsākt izmeklēšanas procedūru būtu jāvais *Donbass* noskaidrot, kādu atbalstu procedūra aptver, šī sabiedrība būtu iesniegusi Komisijai informāciju, kas parādītu, kā to dara *ISD Polska* un *Donbass* šajā lietā, ka atbalsts bija saderīgs ar Kopienas tiesībām.

Ar savu ceturto apsvērumu prasītājas apgalvo, ka Komisija pārkāpa Pievienošanās līguma 8. protokolu par Polijas tērauda nozares pārstrukturēšanu (⁽²⁾), gramatiski interpretējot dažas tā normas, kuras, uzskata prasītājas, būtu bijis jāinterpretē, ievērojot tā izvirzītos mērķus un ņemot vērā tā pieņemšanas kontekstu. Šī, kā tiek uzskatīts, kļūdainā interpretācija, likusi Komisijai ar savu lēmumu pieprasīt, lai tiktu atmaksāts valsts

atbalsts, kas saņemts pirms 8. protokola pieņemšanas, un ko saņēmušas sabiedrības, kas nav iekļautas 1. pielikumā, kas norāda astoņas sabiedrības, kas ir tiesīgas saņemt Polijas atbalstu, atkāpjoties no EKL 87. un 88. panta. Prasītājas apgalvo — tā kā Komisija rīkojusies bez juridiska pamata, Komisijai nav pilnvaru pieņemt lēmumu par daļu no apstrīdētajā lēmumā norādītā atbalsta un ka tā tādējādi ir piesavinājusies citu Kopienas institūciju pilnvaras *rationae temporis*.

Piektais pamats ir saistīts ar Regulas Nr. 659/1999 14. panta 1. punkta pārkāpumu, jo lēmums par atbalsta atgūšanu ir pret-runā ar tiesiskās paļāvības aizsardzības principu, tiesiskās drošības principu un vienlīdzīgas attieksmes principu.

Ar savu sesto pamatu prasītājas pakārtoti apgalvo, ka Komisija pārkāpusi Regulu Nr. 794/2004 (⁽³⁾) aprēķinot nokavējuma procentus, kas piemērojami attiecībā uz atbalstu izskatāmajā lietā.

(¹) Padomes 1999. gada 22. marta Regula (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai, OV L 83, 1. lpp.

(²) OV 2003, L 236, 948. lpp.

(³) Komisijas 2004. gada 21. aprīļa Regula (EK) Nr. 794/2004, ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 659/1999, ar kuru nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai, OV 140, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2006. gada 6. oktobrī — *Estaser El Mareny* pret Komisiju

(Lieta T-274/06)

(2006/C 294/118)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Estaser El Mareny, S.L.*, Valensija (Spānija) (pārstāvji — *A. Hernández Pardo, S. Beltrán Ruiz* un *L. Ruiz Ezquerro*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija

Prasītāja prasījumi:

— atcelt Komisijas 2006. gada 12. aprīļa Lēmumu par EK līguma 81. panta piemērošanas procedūru, lieta COMP/B-1/38.348, *Repsol CPP*;

— piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šī prasība ir vērsta pret Komisijas 2006. gada 12. aprīļa Lēmumu, ar ko šī iestāde ir apstiprinājusi REPSOL CPP piedāvātās saistības atbilstoši Padomes 2002. gada 16. decembra Regulas (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā⁽¹⁾, 9. panta 1. punktam.

Šis lēmums ir pieņemts procedūras laikā, kas uzsākta pēc REPSOL CPP lūguma sniegt negatīvu atzinumu, bet, ja tas nav iespējams, individuālu atbrīvojumu, kas attiecas uz nolīgumiem un/vai tipveida līgumiem, kurus slēdzot šis uzņēmums veic savu darbību, izplatot degvielu transportlīdzekļiem ar dzinēju uzpildes stacijās Spānijā.

Komisijas apstiprinātajā piedāvājumā par saistību uzņemšanos REPSOL CPP apņemas cita starpā palielināt to uzpildes staciju skaitu gadā, kas varētu mainīt piegādātāju, un šajā nolūkā REPSOL CPP apņemas piedāvāt uzpildes staciju ne-īpašniekiem/-niekiem/pārvaldniekiem iespēju izpirkt lietu tiesības uz augļiem vai telpām, uzliktot īpašniekam pienākumu ievērot virkni nosacījumu.

Sava lūguma pamatojumam prasītājs — kādas degvielas uzpildes stacijas īpašnieks-pārvaldnieks, kas ir noslēdzis piegādes līgumu ar REPSOL CPP, apgalvo:

- a) līgumi, kas noslēgti starp REPSOL CPP un degvielas uzpildes stacijām bija un ir pretrunā laika ierobežojumiem, kas Kopienas tiesībās noteikti nekonkurences normām; Pirms REPSOL CPP piedāvājuma uzņemties saistības Komisija bija gatava pieņemt lēmumu, ar ko konstatē pārkāpumu un nosaka to izbeigt;
- b) līdz ar to attiecīgie līgumi ir jāuzskata par spēkā neesošiem atbilstoši EK līguma 81. panta 2. punktam.
- c) Komisija nevar šos līgumus mēģināt padarīt par spēkā esošiem izmantojot saistību uzlikšanas procedūru, ja pārkāpējam uzņēmumam netiek prasīts nekavējoties pārtraukt ierobežojošo praksi, bet tikai uzlikts pienākums nodrošināt iepriekšējās izpiršanas iespēju. Otrkārt, pat ja konkurenci reglamentējošo normu pārkāpuma iemesls būtu nekonkurences normu nesamērīgais ilgums, pārvaldniekam savu tiesību izpiršanai būtu jāmaksā cena, ko aprēķina cita starpā ievērojot gadu skaitu, kas atlikuši no iepriekš noteiktā laika līdz lietu tiesību iegūšanai.

Nobeigumā prasītājs atsaucas uz tāda principa pārkāpumu, atbilstoši kuram pie atbildības saukta persona nedrīkst ne gūt priekšrocības no savas nelikumīgās darbības, ne iedzīvoties bez pamatota iemesla.

⁽¹⁾ OV L 1, 04.01.2003., 1. lpp.

Prasība, kas celta 2006. gada 4. oktobrī — Omya pret Komisiju

(Lieta T-275/06)

(2006/C 294/119)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Omya AG, Oftringen (Šveice) (pārstāvji — J. Flynn, Barrister, un C. Ahlborn, Solicitor)

Atbildētāja: Eiropas Kopienas Komisija

Prasītājas prasījumi:

— [...] Omya lūdz Tiesu atcelt lēmumu un piespriest Komisiju atlīdzināt Omya tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības mērķis ir panākt, ka tiek atcelts Komisijas 2006. gada 19. jūlija Lēmums C (2006)3163 *final* apvienošanās lietā COMP/M.3796, kurā Komisija atzina, ka prasītājas no J.M Huber Corporation "izgulsnēta kalcija karbonāta" darbības pārņemšana ir ar kopējo tirgu un Līguma par Eiropas Ekonomikas zonu funkcionēšanu saderīga. Turklāt Komisija paredzēja noteiktus nosacījumus un pienākumus, kas prasītājai ir jāizpilda.

Prasītāja uzskata, ka a) Komisijas minētās šaubas attiecībā uz konkurenci ir nepamatotas; b) prasītājai faktiski paredzētie pārkāpuma novēršanas pasākumi nav nedz piemēroti, nedz pamatoti ar minētajām šaubām un nevar arī radīt Komisijas norādītās sekas.

Prasītāja izvirza trīs pamatus.

Pirmkārt, prasītāja apgalvo, ka Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, konstatējot, ka pārņemšana radīs būtisku šķērsli efektīvai konkurencei.

Otrkārt, prasītāja norāda, ka Komisija ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā un pārkāpusi samērīguma principu, paredzot rūpnīcas "Kuusankoski" atsavināšanu.

Treškārt, prasītāja norāda, ka Komisija ir pieļāvusi būtisku procesuālo pārkāpumu, neveicot pareizu lietas materiālos ietvertu pierādījumu faktu izvērtēšanu un neļaujot prasītājai piekļūt attiecīgo dokumentu kopumam, tādējādi pārkāpjot arī prasītājas tiesības uz aizstāvēšanos.

Prasība, kas celta 2006. gada 9. oktobrī — Omnicare pret ITSB — Yamanouchi Oharma (OMNICARE)

(Lieta T-277/06)

(2006/C 294/120)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Omnicare Inc., Covington (ASV) (pārstāvis — M. Edenborough, Barrister)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa Apelāciju padomē dalībnieka: Yamanouchi Pharma GmbH, Heidelberg (Vācija)

Prasītājas prasījumi:

- pieņemt izskatīšanai prasītājas iesniegto prasību Pirmās instances tiesai;
- pilnībā atcelt Apelāciju otrās padomes lēmumu lietā Nr. R0446/2006-2;
- lūgumu par *restitutio in integrum* nodot atpakaļ izskatīšanai Apelāciju padomei; un
- piespriest Birojam atlīdzināt prasītājai izdevumus, kas tai radušies saistībā ar šo prasību Pirmās instances tiesā.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: Prasītāja

Attiecīgā Kopienas preču zīme: Vārdiska preču zīme "OMNICARE" attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 16. un 42. klasē — pieteikums Nr. 284 067

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: Yamanouchi Pharma GmbH

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Valsts grafiska preču zīme "OMNICARE" attiecībā uz pakalpojumiem, kas ietilpst 35., 41. un 42. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: Pilnībā apmierināt iebildumu

Apelāciju padomes lēmums: Noraidīt lūgumu par *restitutio in integrum* un atzīt, ka apelācijas sūdzība uzskatāma par neiesniegtu

Izvirzītie pamati: Padomes Regulas Nr. 40/94 78. panta 5. punkta nepareiza interpretācija, konstatējot, ka *restitutio in integrum* nav iespējama, ja šī lūguma priekšmets attiecas uz Regulas 59. pantā noteiktā termiņa neievērošanu.

Prasība, kas celta 2006. gada 6. oktobrī — Apvienotā Karaliste pret Komisiju

(Lieta T-278/06)

(2006/C 294/121)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste (pārstāvji — E. O'Neill, pārstāvis un H. Mercer, Barrister)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Komisijas Lēmuma 2006/554/EK par dalībvalstu iesniegto grāmatojumu noskaidrošanu attiecībā uz Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda Garantiju nodaļas izdevumiem 1. pantu, ciktāl ar to no Kopienas finansējuma tiek izslēgti Apvienotās Karalistes izdevumi revīzijas sadaļā "Sviesta tauki pārtikas pārstrādē" 2001.–2004. gadā 1 351 441,25 sterliņu mārciņu apmērā pamatojoties uz "Nepietiekamas saražotā daudzuma kvantitātes kontroles" iemesliem;
- piespriest Komisijai atlīdzināt Apvienotajai Karalistei radušos izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja lūdz daļēji atcelt Komisijas 2006. gada 27. jūlija Lēmumu 2006/554/EK par dalībvalstu iesniegto grāmatojumu noskaidrošanu attiecībā uz Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF) Garantiju nodaļas izdevumiem (1) un it īpaši daļu par sviesta tauku izmantošanu pārtikas pārstrādē Apvienotajā Karalistē.

Strīds ir par kontroles pasākumiem, kurus prasītāja pieņēmusi saskaņā ar Komisijas Regulas Nr. 2571/97⁽²⁾ (turpmāk tekstā — “Komisijas regula”) 23. pantu, kurā noteikts, ka dalībvalstīm cita starpā jāpieņem pasākumi attiecībā uz iebiezināta sviesta ražošanu un izmantošanu, par kuru iespējams saņemt subsīdijas, ja iebiezinātais sviests tiek lietots noteiktu mīklas un konditorejas izstrādājumu ražošanai.

Komisijas regulas 23. panta 2. punktā ir paredzētas “pārbaudes uz vietas”, “ražojot iebiezinātu sviestu”, lai “vismaz vienu reizi pārbaudītu katru [...] piešķirumu konkursā”.

Komisija uzskata, ka prasītāja nav veikusi galvenās pārbaudes, tādējādi, ka interpretējot Komisijas regulu prasītājai ir pienākums veikt vienas koncentrēta sviesta ražošanas partijas no katras piešķirumam pieteiktās partijas fizisku pārbaudi *pēc tam*, kad ir pabeigta tā ražošana. Prasītāja apgalvo, ka tas patiesībā nozīmē, ka katrs piešķirums konkursā tiek pārbaudīts divreiz. Prasītāja uzskata, ka Komisija balstās uz metodi, kas nav ietverta Komisijas regulā attiecībā uz “fizisku” daudzuma pārbaudi.

Prasītāja izvirza divus prasības pamatus:

- a) Komisija ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, jo apstrīdētais lēmums bija prettiesisks saskaņā ar Padomes Regulas 1258/1999 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu⁽³⁾ (turpmāk tekstā — “Padomes regula”) 7. panta 4. punkta 1. apakšpunktu, jo nebija pamata secināt, ka attiecīgie izdevumi nebija veikti saskaņā ar Kopienas noteikumiem Komisijas regulas 23. panta 2. punktā, un
- b) Komisija ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, jo izslēgtās summas apmērs ir noteikts pretēji Padomes regulas 7. panta 4. punktam.

⁽¹⁾ OV 2006, L 218, 12. lpp.

⁽²⁾ Komisijas 1997. gada 15. decembra Regula (EK) Nr. 2571/97 par sviesta pārdošanu par pazeminātām cenām un atbalsta piešķiršanu par krējumu, sviestu un iebiezinātu sviestu, ko paredzēts lietot mīklas izstrādājumu, saldējuma un citu pārtikas produktu ražošanā (OV 1997, L 350, 3. lpp.)

⁽³⁾ Padomes 1999. gada 17. maija Regula (EK) Nr. 1258/1999 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu (OV 1999, L 160, 103. lpp.)

Prasība, kas celta 2006. gada 9. oktobrī — *Evropaiki Dynamiki* pret ECB

(Lieta T-279/06)

(2006/C 294/122)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinon Pliroforikis kai Tilematikis AE, Atēnas (Grieķija), (pārstāvji — N. Korogiannakis un N. Keramidas, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Centrālā Banka

Prasītājas prasījumi:

- atcelt ECB lēmumu, ar ko prasītājas piedāvājums noraidīts un līguma slēgšanas tiesības piešķirtas konkursa uzvarētājam;
- piespriest ECB atlīdzināt prasītājai radušos izdevumus par juridiskajiem pakalpojumiem un pārējos ar šo prasību saistītos izdevumus, par ja šī prasība tiktu noraidīta.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja, atsaucoties uz atbildētājas izsludināto sarunu procedūru par informācijas tehnoloģiju konsultāciju un attīstības pakalpojumu sniegšanu Eiropas Centrālajai Bankai (ECB) (OV 2005/S 137–135354) iesniedza piedāvājumu. Prasītāja apstrīd lēmumu noraidīt tās piedāvājumu un uzsākt sarunas par līguma noslēgšanu ar pārējiem pretendentiem.

Savas prasības atbalstam prasītāja izvirza argumentu, ka ECB ir rīkojusies prettiesiski, jo paziņojumā par sarunu procedūru nav atklājusi kritēriju un apakškritēriju izvērtēšanu un izmantojusi nenoteiktus jēdzienus, negatīvi novērtējot prasītājas piedāvājumu, un tādējādi ir pārkāpusi pārskatāmības un labas pārvaldības principus un nav norādījusi pamatojumu. Prasītāja turklāt apgalvo, ka ECB ir pieļāvusi vairākas kļūdas vērtējumā, izvērtējot prasītājas piedāvājumu. Visbeidzot prasītāja uzskata, ka ECB ir ieviesusi specifisku jēdzienu, tādējādi Vācijā dibinātos uzņēmumus nostādot izdevīgākā stāvoklī, un tādēļ tā ir pārkāpusi EKL 12. un 49. pantu.

Prasība, kas celta 2006. gada 4. oktobrī — Itālijas Republika pret Komisiju

(Lieta T-280/06)

(2006/C 294/123)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Itālijas Republika (pārstāvis — P. Gentili, *Avvocato dello Stato*)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Eiropas Komisijas Reģionālās politikas ģenerāldirektorāta — Programmas un projekti Kiprā, Grieķijā, Ungārijā, Itālijā, Maltā un Nīderlandē — 2006. gada 24. jūlija paziņojumu Nr. 06626, kas attiecas uz Komisijas maksājumiem, kuri atšķiras no pieprasītās summas. Skat. *Programma POR Sicilia* (Nr. CCI 1999 IT 61 PO 011);

— atcelt visus saistītos un iepriekšējos tiesību aktus un piespriest Eiropas Kopienu Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Pamati un galvenie argumenti ir līdzīgi tiem, kas ir norādīti lietā T-345/04 Itālijas Republika/Komisija ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ OV C 262, 23.10.2004., 55. lpp.

Prasība, kas celta 2006. gada 6. oktobrī — Spānija pret Komisiju

(Lieta T-281/06)

(2006/C 294/124)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Spānijas Karaliste (pārstāvis — M. Muñoz Pérez)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Komisijas 2006. gada 27. jūlija Lēmumu 2006/554/EK, ar ko no Kopienas finansējuma izslēdz atsevišķus dalībvalstu izdevumus, kurus tās attiecinājušas uz Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF) Garantiju nodaļu, ciktāl tas ir šīs prasības priekšmets;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar apstrīdēto Lēmumu Komisija izslēdza no Kopienu finansējuma noteiktus izdevumus, kas Spānijai radušies saistībā ar kompensācijas atbalstu banāniem.

Tika veikta atbilstoša korekcija attiecībā uz apgalvotajiem kvalitātes kontroles un tirdzniecībā laisto banānu daudzuma noteikšanas trūkumiem.

Savu prasījumu atbalstam prasītāja valsts apgalvo, ka Komisija:

— ir pārkāpusi Regulas (EEK) Nr. 729/70 2. un 3. pantu un Regulas (EK) Nr. 1258/1999 2. pantu. Tā apgalvo, ka šajā sakarā Spānijas iestādes pareizi piemēroja Regulas (EK) Nr. 1858/93 noteikumus, kas bija spēkā tirdzniecības gados, uz kuriem atsaucas attiecīgā finanšu korekcija, tā kā tās nevarēja pieprasīt ražotājiem iesniegt rēķinus par banānu pārdošanu un atbalsta aprēķināšanas brīdī ņēma vērā administratīvo dokumentu — *DUA* — banānu laišanas tirdzniecībā atbalstam. No otras puses, Komisija nav atspēkojusi Spānijas iestāžu apgalvojumu attiecībā uz to, ka atbalstu saņēmušo banānu daudzums tika reāli laists tirdzniecībā, ja tiek ņemts vērā svara pārpalikums, kas ietver iepakojumu un citus būtiskus faktorus.

Attiecībā uz kvalitātes kontroli prasītāja valsts apgalvo, ka saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 2257/94 7. pantu un I pielikuma II B sadaļu kvalitātes pārbaudes, kas tika veiktas Komisijas misijas laikā, atbilst tām, ko veic Kanāriju autonomā reģiona lauksaimniecības ministrijas eksperti, lai pārbaudītu, vai tās kontrole ir pienācīga, un tāpēc to pamatmērķis nebija garantēt, ka tirdzniecībā laistie banāni izpilda attiecīgās kvalitātes prasības;

— ir pārkāpusi samērīguma principu, aprobežojoties ar to, ka tā piemēroja proporcionālu korekciju, kas pamatota tikai uz novērtējumu par ļoti zema līmeņa risku fondam, tā vietā, lai piemēroti finanšu korekciju, kas pielāgota ELVGF ciestajiem zaudējumiem.

Prasība, kas celta 2006. gada 18. oktobrī — Huta “Częstochowa” pret Komisiju

(Lieta T-288/06)

(2006/C 294/125)

Tiesvedības valoda — poļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Huta “Częstochowa” S.A. (pārstāvji — Czesław Sadkowski un Dariusz Sałajewski, juristi)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt 3. panta 2. punkta otro daļu Komisijas 2005. gada 5. jūlija Lēmumā Nr. C 20/04 (agrāk — NN 25/05) par valsts atbalstu, kas piešķirts Huta “Częstochowa” S.A.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītāja lūdz atcelt Komisijas 2005. gada 5. jūlija Lēmumu Nr. C 20/04 (agrāk — NN 25/05), kura 3. panta 1. punktā ir atzīts, ka atbalsts, ko Polija piešķirusi Huta “Częstochowa” S.A. periodā no 1997. gada līdz 2002. gada maijam darbības atbalsta un personāla pārstrukturēšanas atbalsta formā, nav saderīgs ar kopējo tirgu. Šis lēmums tika nosūtīts prasītājai 2006. gada 21. augustā. Apstrīdētā lēmuma 3. panta 2. punktā Komisija liek Polijai veikt visus pasākumus, kas vajadzīgi nelikumīgā atbalsta atgūšanai no šajā punktā minētajiem uzņēmumiem, tostarp no prasītājas. Saskaņā ar lēmumu visi uzņēmumi, kas minēti 2. punktā, ir solidāri atbildīgi par to, lai šis atbalsts tiktu atmaksāts nekavējoties un atbilstoši noteikumiem, ko paredz valsts tiesības. Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 794/2004⁽¹⁾ V sadaļas noteikumiem procenti ir piemērojami visam periodam no atbalsta piešķiršanas dienas līdz tā faktiskās atgūšanas dienai.

Savas prasības pamatojumam prasītāja izvirza šādus iebildumus:

- atbildētāja ir pārkāpusi EKL 87. un 88. pantu, kā arī 7. panta 5. punktu Padomes 1999. gada 22. marta Regulā (EK) Nr. 659/1999, ar kuru nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK Līguma 93. panta piemērošanai⁽²⁾, uzskatot, ka minētās tiesību normas ļauj pieņemt lēmumu, ar kuru atbalsts, kas piešķirts pirms valsts pievienošanās Eiropas Savienībai, ir kvalificēts kā nesaderīgs ar kopējo tirgu, kaut arī attiecīgais atbalsts nebija piemērojams pēc Polijas Republikas pievienošanās Kopienai, un pieskaitot summām, kas atmaksājamas, kavējuma procentus, kas aprēķināti par visu periodu no atbalsta piešķiršanas Huta Częstochowa S.A. dienas līdz tā faktiskās atgūšanas dienai. Prasītāja uzskata, ka atbalsts, kas tai tika piešķirts no 1997. gada līdz 2002. gadam un kas vairs nebija piemērojams pēc Polijas pievienošanās Eiropas Savienībai, nav uzskatāms par nesaderīgu ar kopējo tirgu, pamatojoties uz EKL 87. pantu, jo tas nevarēja ietekmēt tirdzniecību starp dalībvalstīm pirms 2004. gada 1. maija, tas ir, pirms Polijas pievienošanās Eiropas Savienībai, jo Polijas tirgus vēl nebija daļa no Kopienas iekšējā tirgus. Turklāt, tā kā Pievienošanās līguma⁽³⁾ Protokola Nr. 8 par Polijas tērauda rūpniecības restrukturizāciju 1. pielikumā nav minēta prasītāja, tā uzskata, ka lielākā minētā protokola noteikumu daļa uz to neattiecas.

- Atbildētāja ir pārkāpusi 9. panta 4. punktu Regulā (EK) Nr. 794/2004, nenosakot lēmumā procentu likmi, kas piemērojama atgūstamajam valsts atbalstam. Tā kā Polijā pirms tās pievienošanās Eiropas Savienībai nepastāvēja piecu gadu starpbanku swap likmes, Komisijai un Polijai bija jānoslēdz vienošanās par šo jautājumu, kam bija jāizriet no apstrīdētā lēmuma vai kāda cita Komisijas lēmuma.

⁽¹⁾ Komisijas 2004. gada 21. aprīļa Regula (EK) Nr. 794/2004, ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 659/1999, ar kuru nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK Līguma 93. panta piemērošanai (OV L 140, 1. lpp.).

⁽²⁾ OV L 83, 1. lpp.

⁽³⁾ 2003. gada 16. aprīļa Līgums par Čehijas Republikas, Igaunijas Republikas, Kipras Republikas, Latvijas Republikas, Lietuvas Republikas, Ungārijas Republikas, Maltes Republikas, Polijas Republikas, Slovēnijas Republikas un Slovākijas Republikas pievienošanu Eiropas Savienībai (OV L 236, 17. lpp.).

EIROPAS SAVIENĪBAS CIVILDIENESTA TIESA

Civildienesta tiesas (plēnums) 2006. gada 26. oktobra spriedums — *Pia Landgren* pret Eiropas Izglītības fondu

(Lieta F-1/05) ⁽¹⁾

(Pagaidu darbinieks — Līgums uz nenoteiktu laiku — Atlaišana — Nepietiekama profesionālā kompetence — Pienākums sniegt pamatojumu — Acīmredzama kļūda novērtējumā)

(2006/C 294/126)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Pia Landgren*, Turīna (Itālija) (pārstāvis — *M.-A. Lucas*)

Atbildētājs: Eiropas Izglītības fonds (pārstāvji — *M. Dunbar*, direktors, kam palīdz *G. Vandersanden*, *avocat*)

Priekšmets

Pirmkārt, lēmuma par prasītājas atlaišanu atcelšana un, otrkārt, prasība par zaudējumu atlīdzību

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Eiropas Izglītības fonda 2004. gada 25. jūnija lēmumu par līguma uz nenoteiktu laiku laušanu ar *Landgren* kā pagaidu darbinieci;
- 2) lietas dalībnieki trīs mēnešu laikā no šī sprieduma pasludināšanas brīža iesniedz Civildienesta tiesai vai nu naudas kompensācijas sakarā ar 2004. gada 25. jūnija lēmuma prettiesiskumu noteiktu apmēru, par ko lietas dalībnieki ir vienojušies, vai, šādas vienošanās neesamības gadījumā, savus prasījumus attiecībā uz šo apmēru, kas izteikti skaitļos;
- 3) atlikt lēmumu par tiesāšanās izdevumiem.

⁽¹⁾ OV C 182, 23.07.2005., 39. lpp. (lieta sākotnēji bija reģistrēta Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā ar reģistrācijas numuru T-180/05 un tika nodota Eiropas Savienības Civildienesta tiesai ar 2005. gada 15. decembra rīkojumu.)

Civildienesta tiesas (otrā palāta) 2006. gada 19. oktobra spriedums — *De Smedt* pret Komisiju

(Lieta F-59/05) ⁽¹⁾

(Līgumdarbinieks — Lūgums pārskatīt, pieņemot darbā, noteikto pakāpi un atalgojumu — Bijušais palīgdarbinieks, kas pieņemts darbā kā līgumdarbinieks, nemainot darba pienākumus — Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības 3.a pants un 80. panta 2. un 3. punkts — Dažādu karjeras grupu darba pienākumi — Vienlīdzīga attieksme)

(2006/C 294/127)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Elisabeth De Smedt*, *Wezembeek-Oppem* (Beļģija) (pārstāvis — *L. Vogel*, *avocat*)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — *J. Currall* un *G. Berscheid*, pārstāvji)

Priekšmets

Pirmkārt, prasība atcelt Komisijas lēmumu noraidīt prasītājas, bijušās palīgdarbinieces, lūgumu atcelt lēmumu par viņas pakāpes un viņas atalgojuma noteikšanu līgumdarbinieces statusā, un, otrkārt, prasība atlīdzināt zaudējumus

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) katrs lietas dalībnieks sedz savus tiesāšanās izdevumus pats.

⁽¹⁾ OV C 229, 17.09.2005., 29. lpp. (Lieta sākotnēji bija reģistrēta Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā ar numuru T-267/05, bet ar 2005. gada 15. decembra rīkojumu tā tika nodota Eiropas Savienības Civildienesta tiesai.)

Civildienesta tiesas (otrā palāta) 2006. gada 19.oktobra spriedums – Combescot pret Komisiju

(Lieta F-114/05) ⁽¹⁾

(Ierēdņi — Prasība — Termiņi — Netiešs noraidošs lēmums — Ar tiešu lēmumu, kas paziņots vēlāk, atteikums atjaunot termiņu prasības celšanai — Interese celt prasību — Nepieņemamība)

(2006/C 294/128)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Philippe Combescot, Popayán (Kolumbija) (pārstāvji — A. Maritati un V. Messa, avocats)

Atbildētāja: Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji — V. Joris un M. Velardo, pārstāvji, kam palīdz S. Corongiu, avocat)

Priekšmets

Pirmkārt, Komisijas lēmuma, ar ko prasītāju dienesta interesēs pārceļ no Komisijas delegācijas Gvatemalā uz darbavietu Briselē 2003. gada rotācijas ietvaros, un, otrkārt, prasība par zaudējumu atlīdzību

Rezolutīvā daļa

- 1) prasību noraidīt kā nepieņemamu;
- 2) katrs lietas dalībnieks sedz savus tiesāšanās izdevumus pats.

⁽¹⁾ OV C 22, 28.01.2006., 22. lpp. (lieta ir sākotnēji reģistrēta Eiropas Kopienų Pirmās instances tiesā ar numuru T-422/05 un nodota Eiropas Savienības Civildienesta tiesai ar 2005. gada 15. decembra rīkojumu).

Prasība, kas celta 2006. gada 31. augustā — Simon pret Tiesu un Komisiju

(Lieta F-100/06)

(2006/C 294/129)

Tiesvedības valoda — ungāru

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Balázs Simon, Brisele (Beļģija) (pārstāvis — György Magyar, avocat)

Atbildētājas: Eiropas Kopienų Tiesa un Eiropas Kopienų Komisija

Prasītāja prasījumi:

— atcelt: i) Tiesas iecelējinstiitūcijas 2006. gada 23. februāra lēmumu; ii) Komisijas iecelējinstiitūcijas 2006. gada 3. marta lēmumu; iii) Komisijas iecelējinstiitūcijas 2006. gada 30. maija lēmumu; iv) Tiesas iecelējinstiitūcijas 2006. gada 27. jūnija lēmumu, jo ar šiem lēmumiem prasītājam tika liegtas tiesības, kas izriet no viņa iecelšanas ierēdņa amatā uz pārbaudes laiku no 2004. gada 16. jūlija, un līdz ar to tika liegtas tiesības, kas izriet no stāža un pakāpes, kā arī tiesības, kas izriet no ierēdņa statusa iegūšanas 2006. gada 16. aprīlī, proti, no viņa galīgās iecelšanas amatā;

— piespriest atbildētājam atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Pēc prasības celšanas lietā F-58/06 ⁽¹⁾ prasītājs tagad apstrīd, pirmkārt, Tiesas lēmumus, ar ko tā pieņem viņa lūgumu atbrīvot no amata, ko viņš iesniedza ar 2005. gada 28. oktobra dokumentu, un, otrkārt, Komisijas lēmumus, ar ko viņam ir noteikta A*5 pakāpe.

Prasītājs pamato savu prasību ar diviem pamatiem, kas izriet, pirmkārt, no principa, ka nedrīkst atteikties no Civildienesta noteikumos nodrošinātajām tiesībām, pārkāpumu, un no iegūto tiesību aizskāruma un, otrkārt, no pilnvaru nepareizas izmantošanas un no iegūto tiesību aizskāruma.

Pirmā pamata ietvaros prasītājs cita starpā apgalvo, ka ar 2005. gada 28. oktobra dokumentu viņam nebija nodoma izstāties no ierēdniecības, bet gan tikai mainīt darba vietu un pienākumus. Tādējādi viņš nav zaudējis savas iegūtās tiesības.

Otrā pamata ietvaros prasītājs cita starpā apgalvo, ka pat, pieņemot, ka ar savu dokumentu viņš atteicās no ierēdņa statusa, šāds atteikums katrā ziņā ir pretlikumīgs, jo atbildētājas *de facto* šādu atteikumu ir noteikušas par priekšnosacījumu pārceļšanai no vienas iestādes uz otru. Turklāt, prasītājs apgalvo, ka, tā kā Tiesa to iecēla par ierēdņi A*7 pakāpē, viņš atbilst šai pakāpei vajadzīgajiem priekšnosacījumiem, tādējādi Komisija, viņu kvalificējot A*5 pakāpē, ir nepareizi izmantojusi pilnvaras un liegusi viņam iegūtās tiesības.

⁽¹⁾ OV C 190, 12.08.2006., 35. lpp.

Prasība, kas celta 2006. gada 2. oktobrī — Sanchez Ferriz u.c. pret Komisiju**(Lieta F-115/06)**

(2006/C 294/130)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Carlos Sanchez Ferriz, Brisele (Beļģija) un citi (pārstāvis — F. Frabetti, avokat)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītāju prasījumi:

- atcelt to ierēdņu sarakstu, kas paaugstināti 2005. gada paaugstināšanas amatā ietvaros, ciktāl šajā sarakstā nav iekļauti prasītāju uzvārdi, kā arī — ja nepieciešams — atcelt šo lēmumu sagatavojošus aktus;
- pakārtoti, atcelt lēmumu par paaugstināšanas punktu piešķiršanu, kas veikta minētās paaugstināšanas amatā ietvaros, cita starpā pamatojoties uz paaugstināšanas komiteju ieteikumiem;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savas prasības atbalstam prasītājs izvirza piecus pamatus, kas attiecas uz:

- pirmkārt, Civildienesta noteikumu 45. panta pārkāpumu;
- otrkārt, minētā panta vispārīgo īstenošanas noteikumu pārkāpumu;
- treškārt, nediskriminācijas principa pārkāpumu un acīmredzamu kļūdu vērtējumā;
- ceturtkārt, Civildienesta XIII pielikuma 6. un 10. panta pārkāpumu;
- piektkārt, patvaļīgas rīcības aizlieguma principa un pilnvaru ļaunprātīgas izmantošanas aizlieguma principa pārkāpumu, ka arī pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu.

Prasība, kas celta 2006. gada 26. septembrī — Buckingham u.c. pret Komisiju**(Lieta F-116/06)**

(2006/C 294/131)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Anne Buckingham, Brisele (Beļģija) un citi (pārstāvis — N. Lhoest, avokat)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītāju prasījumi:

- atcelt Komisijas 2005. gada 23. novembrī pieņemto lēmumu, kas izdots Oficiālajā paziņojumā Nr. 85-2005, daļā, kurā Komisija nepiešķir prasītājiem — A*12 pakāpes ierēdņiem, nevienu prioritātes punktu, atzīstot darbu, kas 2004. gada periodā veikts iestādes interesēs;
- ja vajadzīgs, atcelt Komisijas tiešos lēmumus, ar ko noraidītas sūdzības, kuras prasītāji iesniedza, pamatojoties uz Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punktu;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasība pamatota ar Vispārīgo noteikumu par Civildienesta noteikumu 45. panta īstenošanu (VNĪ) 9. un 13. panta pārkāpumu un pakārtoti — ar iepriekš minēto VNĪ pretiesiskumu, ciktāl tie rada diskrimināciju un pārkāpj Civildienesta noteikumu 5. panta 5. punktu.

Prasība, kas celta 2006. gada 2. oktobrī — Loy pret Eiropas Parlamentu**(Lieta F-117/06)**

(2006/C 294/132)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Maddalena Loy, Roma (Itālija), (pārstāvis — A. Fratini, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Eiropas Parlamenta 2006. gada 30. janvāra lēmumu, ar kuru prasītājs tika informēts par lēmumu pārcelt viņu no Parlamenta Informācijas Biroja Itālijā, Romā, uz Informācijas ģenerāldirektorātu Briselē, un par viņas pagaidu darbinieka līguma pagarināšanu līdz 2006. gada 16. jūlijam, nevis līdz 2009. gada 31. decembrim, kā to iepriekšēji nolēma Parlaments;
- piespriest atbildētājam samaksāt visas mēnešalgas, kas attiecināmas uz prasītāja preses atašeja Romā amatu, sākot no dienas, kurā pagaidu darbinieka līgums bija jāatjauno, proti, no 2006. gada 1. janvāra, līdz 2009. gada 31. decembrim, šai summai pieskaitot nokavējuma procentus;
- piespriest atbildētājam samaksāt kompensāciju par mantisku zaudējumu, kas aprēķināts EUR 240 414,42 apmērā, un kompensāciju par morālo kaitējumu EUR 500 000 apmērā vai pēc Tiesas ieskatiem lielākā vai mazākā apmērā;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

- piektais pamats attiecas uz samērīguma un labas pārvaldības principa pārkāpumu. Pirmkārt, prasītāja nesaņēma jebkādu iepriekšēju brīdinājumu par iespēju tikt pārceltai tik īsā laika posmā. Otrkārt, fakti attiecībā uz pārcelšanu nebija atbilstīgi noteikti un netika ievērotas tiesību aktos noteiktajās prasības saistībā ar uzvedību, par kuru prasītāja tika kritizēta;
- sestais pamats attiecas uz aizstāvības tiesību pārkāpumu, it īpaši saistībā ar faktu, ka atbildētājs, neskatoties uz to, ka tam bija iespēja uz klausīt prasītāju, neņēma vērā jebkādā veidā viņas apgalvojumus un nedeva jebkādu iespēju abām pusēm tikt uz klausītām;
- septītais pamats attiecas uz pienākumu sniegt palīdzību, kas noteikta Civildienestu noteikumu 24. pantā, kurš pieprasa administrācijai aizsargāt ierēdņus pat tad, ja persona, kas atbildīga par faktiem, ko regulē attiecīgie noteikumi, ir cits ierēdnis. Neskatoties uz to, ka prasītāja sniedza *prima facie* pierādījumus, kas pamato viņas iebildumus, administrācija neveica jebkādu atbilstīgu pasākumu.

Prasība, kas celta 2006. gada 2. oktobrī — Di Bucci pret Komisiju

(Lieta F-118/06)

(2006/C 294/133)

Tiesvedības valoda — franču

Pamati un galvenie argumenti

Savas prasības atbalstam prasītāja izvirza septiņus pamatus:

- pirmais pamats attiecas uz tiesiskās palāvības principa pārkāpumu, tā kā administrācija lika prasītājai ticēt, ka ārpus jebkādam pamatotām šaubām viņā tika apstiprināta preses atašeja amatā Parlamenta birojā Romā un ka viņas līgums tiks pagarināts līdz 2009. gada 31. decembrim;
- otrajā pamatā tiek apgalvots, ka veikts būtisks procedūras noteikumu pārkāpums, jo tika sniegti nepietiekoši un pretrunīgi pamatojumi. It īpaši apgalvojumi par prasītājas profesionālo spēju neatbilstību ir pretstatā ar ziņojumiem par viņu, kas tika veikti atbilstoši Civildienesta noteikumu 43. pantam;
- trešais pamats attiecas uz pilnvaru pārsniegšanu, pieļaujot acīmredzamu kļūdu būtisko apstākļu vērtējumā un novērtējumu pretrunīgumu. Lēmums pārcelt prasītāju nav balstīts uz profesionālās kompetences trūkuma vai uz dienesta interesēm, bet gan uz viņas priekšnieka vēlēšanos veikt pretdarbības pret prasītāju;
- ceturtais pamats balstās uz apgalvojumu par pienākuma ņemt vērā ierēdņu intereses pārkāpumu, ciktāl, pēc prasītājas uzskatiem, apstrīdētais lēmums tika pieņemts bez pietiekošas piesardzības un neņemot vērā darbinieka intereses;

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Vittorio Di Bucci, Brisele (Beļģija) (pārstāvis — M. van der Woude, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītāja prasījumi:

- atcelt nopelnu sarakstu un to ierēdņu sarakstu, kas 2005. gadā paaugstināti A*12 pakāpē, kuri sagatavoti atbilstoši Civildienesta noteikumu 45. panta vispārējo īstenošanas noteikumu 10. panta 3. un 4. punktam un kuri publicēti 2005. gada 23. novembra Administratīvajā paziņojumā Nr. 85-2005, un jebkurā gadījumā atcelt lēmumu neieklāvat prasītāja vārdu paaugstināto ierēdņu sarakstā;

- vajadzības gadījumā atcelt visus tiesību aktus, kuru rezultātā tika pieņemts minētais lēmums, un tostarp lēmumus, ar kuriem tika noteikts prasītājam piešķiramo punktu skaits;
- piespriet atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājs, kas ir Juridiskā dienesta ierēdnis, kurš savas pakāpes un sava dienesta ietvaros pastāvīgi ir saņēmis visaugstāko novērtējumu nopelnu punktu (NP) formā, vispirms norāda, ka ir pārkāpts Civildienesta noteikumu 45. pants, kā arī tā vispārējie īstenošanas noteikumi, kas paredz, ka nopelni ir noteicošais kritērijs ģenerāldirektorāta prioritātes punktu (ĢDPP) piešķiršanai un paaugstināšanai amatā. Tas, ka prasītājs netika paaugstināts, ir saistīts, pirmkārt, ar pārkāpumiem, uz ko prasītājs norādīja jau prasībā lietās F-98/05 ⁽¹⁾ un T-312/04 ⁽²⁾; otrkārt, kritērijiem ĢDPP piešķiršanai Juridiskajā dienestā, kurā priekšroka tiek dota ierēdņiem, kas jau ilgāku laiku ir attiecīgajā pakāpē, neatkarīgi no viņu nopelniem; treškārt, dažām nepilnībām, ko paaugstināšanas komiteja pieļāvusi, piešķirot punktus citiem ierēdņiem.

Prasītājs turklāt apgalvo, ka ar apstrīdētajiem tiesību aktiem ir pārkāpts arī vienlīdzīgas attieksmes princips un princips, kas paredz ierēdņu tiesības veidot karjeru, ka tajos ir pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā un ka, tos pieņemot, nepareizi ir izmantotas pilnvaras. Turklāt tajos ir pieļautas vairākas procesuālas vai formas kļūdas.

Visbeidzot prasītājs atsauca uz vispārējo īstenošanas noteikumu prettiesiskumu, uzsverot, ka:

- neņemot vērā uzliktās atbildības līmeni un dažādu valodu lietojumu darba uzdevumu izpildē, ar vispārējiem īstenošanas noteikumiem ir pārkāpts Civildienesta noteikumu 45. pants tā jaunajā redakcijā;
- paredzot, ka paaugstināšana ir atkarīga no prioritātes punktu piešķiršanas, kam netiek norādīts pamatojums, atbilstoši katram ĢD vai paaugstināšanas komitejas priekšlikumam, ar vispārējo īstenošanas noteikumu 2., 4., 5., 6., 8., 9., 10., 12. un 13. pantu ir pārkāpts Civildienesta noteikumu 25. panta 2. punkts un 45. pants;
- katram ĢD piešķirot punktu vienotu kvotu uz vienu ierēdni, ar vispārējo īstenošanas noteikumu 4. un 6. pantu ir pārkāpts Civildienesta noteikumu 45. pants, kā arī princips, kas paredz ierēdņu tiesības veidot karjeru, un vienlīdzīgas attieksmes princips;
- paredzot, ka tiek piešķirti pārejas prioritātes punkti, pamatojoties galvenokārt uz attiecīgajā pakāpē nostrādāto laiku, ar vispārējo īstenošanas noteikumu 13. panta 2. punktu un II pielikumu ir pārkāpts Civildienesta noteikumu 45. pants;
- paredzot, ka Personāla komitejas prioritātes punktus piešķir par dažiem iestādes interesēs veiktiem papildu uzdevumiem,

kas jau tikuši ņemti vērā, piešķirot NP un ĢDPP, ar vispārējo īstenošanas noteikumu 9. pantu un I pielikumu ir pārkāpts Civildienesta noteikumu 45. pants, kā arī princips, kas paredz ierēdņu tiesības veidot karjeru, un vienlīdzīgas attieksmes princips;

- paredzot labvēlīgāku attieksmi pret to ĢD vai dienestu ierēdņiem, kuros ir mazāk darbinieku, un ierēdņiem, kas norīkoti darbā Komisijas locekļu kabinetos, ar vispārējo īstenošanas noteikumu 6. pantu ir pārkāpts Civildienesta noteikumu 45. pants, kā arī princips, kas paredz ierēdņu tiesības veidot karjeru, un vienlīdzīgas attieksmes princips.

⁽¹⁾ OV C 10, 14.01.2006., 24. lpp. (Lieta, kas sākotnēji reģistrēta Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā ar numuru T-381/05 un Eiropas Savienības Civildienesta tiesai nodota ar 2005. gada 15. decembra rīkojumu).

⁽²⁾ OV C 262, 23.10.2004., 45. lpp.

Prasība, kas celta 2006. gada 9. oktobrī — Kerstens pret Komisiju

(Lieta F-119/06)

(2006/C 294/134)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Petrus J. F. Kerstens, Overijse (Beļģija), (pārstāvis — C. Mourato, avocat)

Atbildētāja: Eiropas Kopienu Komisija

Prasītāja prasījumi:

- atcelt Atsevišķo prasījumu pārvaldīšanas un maksājumu biroja (PMO) Pārvaldības komitejas 2005. gada 8. decembra lēmumu par grozījumiem PMO organizācijas struktūrā;
- atcelt iecelējinstiucijas 2006. gada 6. jūlija tiešo lēmumu, ar ko noraida prasītāja sūdzību Nr. R/167/06;
- piespriet Komisijai samaksāt prasītājam *ex aequo et bono* summu EUR 5 000 apmērā zaudējumu atlīdzināšanai;
- piespriet Eiropas Kopienu Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājs, bijušais PMO“Resursi” nodaļas vadītājs, apstrīd 2005. gada 8. decembra strīdīgo lēmumu, ar kuru viņš tika norīkots citā, ar pētniecību saistītajā amatā. Viņš apgalvo, ka ir pārkāpts Civildienesta noteikumu 7. pants, jo šis norīkojums citā amatā ir pretrunā dienesta interesēm un amatu līdzvērtības principam. Otrkārt, prasītājs uzskata, ka ir pārkāptas Civildienesta noteikumu normas par disciplinārsodiem. Treškārt, viņš norāda uz pilnvaru nepareizu izmantošanu.

**Civildienesta tiesas 2006. gada 24. oktobra rīkojums —
Martin Magone pret Komisiju****(Lieta F-36/06) ⁽¹⁾**

(2006/C 294/135)

Tiesvedības valoda — franču

Trešās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OV C 96, 22.04.2005.

III

(Paziņojumi)

(2006/C 294/136)

Tiesas pēdējā publikācija Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī

OV C 281, 18.11.2006.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 261, 28.10.2006.

OV C 249, 14.10.2006.

OV C 237, 30.9.2006.

OV C 224, 16.9.2006.

OV C 212, 2.9.2006.

OV C 190, 12.8.2006.

Šie teksti pieejami arī
EUR-Lex:<http://eur-lex.europa.eu>
